

ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

KNOWLEDGE REQUIREMENT IN PROFESSION OF THE GRADUATE
IN INTERIOR DESIGN, THE FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS,
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
THANYABURI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2551

KMITL-2008-AR-M-003-380

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

KNOWLEDGE REQUIREMENT IN PROFESSION OF THE GRADUATE
IN INTERIOR DESIGN, THE FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS,
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
THANYABURI

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 82717
วัน,เดือน,ปี... 2 2 ก.ค. 2551

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
บัณฑิตวิทยาลัย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2551

KMITL-2008-AR-M-003-380

**KNOWLEDGE REQUIREMENT IN PROFESSION OF THE GRADUATE
IN INTERIOR DESIGN, THE FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS,
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
THANYABURI**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF**

MASTER OF ARCHITECTURE IN INTERIOR ARCHITECTURE

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2008

KMITL-2008-AR-M-003-380

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2008

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
Knowledge Requirement in Profession of the Graduate in Interior
Design, the Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University
of Technology Thanyaburi

ชื่อนักศึกษา นายสุมิตร งามบุรุษ
รหัสประจำตัว 46062009
ปริญญา สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา สถาปัตยกรรมภายใน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.อรรถพร เพชรานนท์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.จันทน์	เพชรานนท์	
รศ.อรรถพร	เพชรานนท์	
อาจารย์ฉัตรชัย	อินทรโชติ	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 27 พฤษภาคม 2551 เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKABANG
บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเท่านั้น วันที่...30...เดือน...พฤษภาคม...พ.ศ. ๒๕๕๑...
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
นักศึกษา	นายสุมิตร งามบุร่ง
รหัสประจำตัว	46062009
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
พ.ศ.	2551
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์อรรถพร เพชรานนท์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อศึกษาดิตตามผลบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายในของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543–2549 (2) เพื่อศึกษาความรู้ที่ใช้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ (3) เพื่อศึกษาข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีขอบเขตการวิจัยที่จะทำการศึกษาค้นคว้าถึง ผลการประกอบวิชาชีพ ตลอดจนเนื้อหาความรู้ ที่ใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพปัจจุบันของผู้สำเร็จการศึกษาด้านการออกแบบภายใน

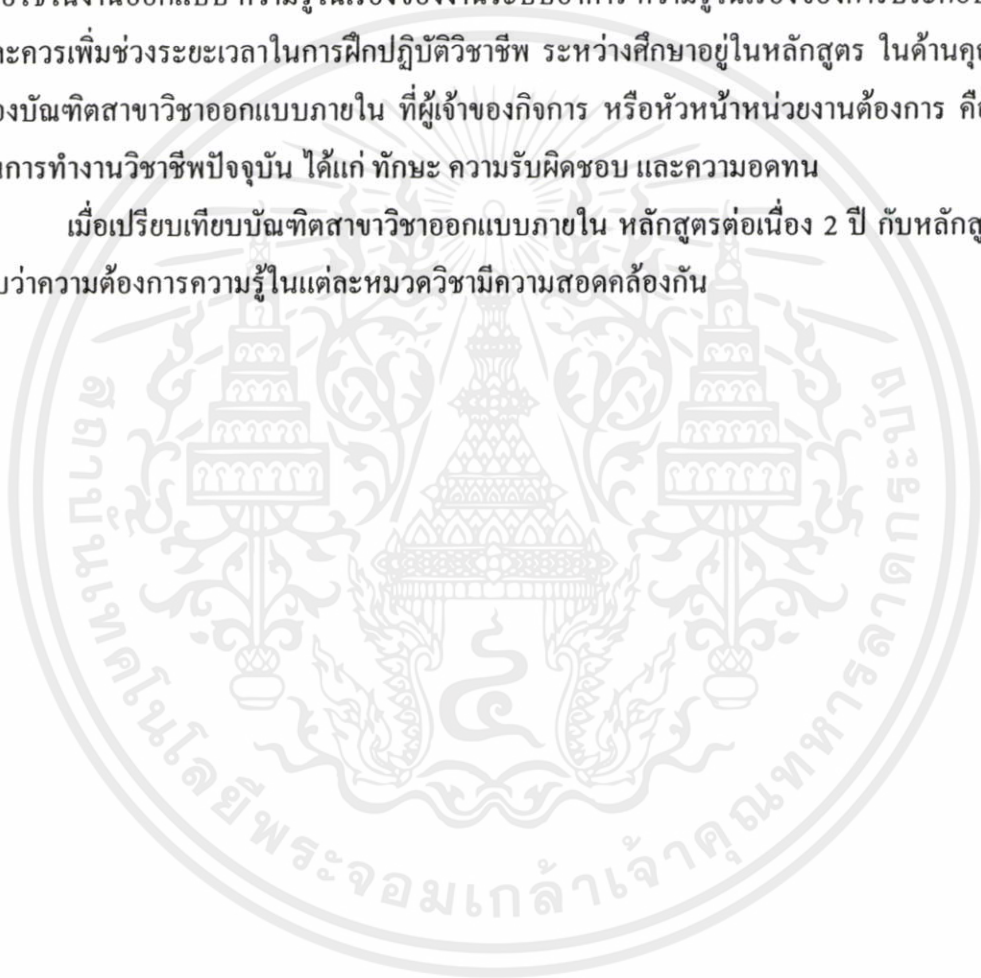
การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยทำการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้สำเร็จการศึกษหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นจำนวน 65 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) และสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นอกจากนี้ ยังได้ทำการวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มเจ้าของสำนักงานออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน ด้วยแบบสัมภาษณ์ จำนวน 15 คนโดยนำผลจากการสัมภาษณ์ มาสรุปจัดกลุ่ม และสร้างเป็นประเด็นหลักๆ ที่พบ และเรียงลำดับตามความสำคัญ

ผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ส่วนใหญ่มีสถานภาพการทำงานตรงกับสาขาวิชา (ร้อยละ 95.4) สำนักงาน หรือหน่วยงานต้นสังกัด ส่วนใหญ่เป็นองค์กรเอกชน มีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และจังหวัดภาคกลาง บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในมีความพึงพอใจในลักษณะของการทำงานกับหน่วยงาน หรือองค์กรที่สังกัดอยู่ ปัญหาส่วนใหญ่ที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบ

ภายในพบในการเข้าทำงานคือ การขาดประสบการณ์ในการทำงาน และคุณสมบัติไม่ตรงตามความต้องการของหน่วยงาน

ในด้านความรู้ บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด ในวิชาระบบโครงสร้างงานสถาปัตยกรรม รองลงมา คือหมวดวิชาสนับสนุน ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ หมวดวิชาพื้นฐาน ในวิชาเขียนแบบสามมิติ หมวดวิชาวิชาหลัก ในวิชาออกแบบภายใน และสุดท้ายคือหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ตามลำดับ รวมทั้ง บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้เพิ่มเติมในเรื่องของ ความรู้ในคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการงานออกแบบ ความรู้ในเรื่องของงานระบบอาคาร ความรู้ในเรื่องของการประกอบวิชาชีพ และควรเพิ่มช่วงระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติวิชาชีพ ระหว่างศึกษาอยู่ในหลักสูตร ในด้านคุณสมบัติของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ที่ผู้เข้าของกิจการ หรือหัวหน้าหน่วยงานต้องการ คือ ควรมีในการทำงานวิชาชีพปัจจุบัน ได้แก่ ทักษะ ความรับผิดชอบ และความอดทน

เมื่อเปรียบเทียบบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี กับหลักสูตร 4 ปี พบว่าความต้องการความรู้ในแต่ละหมวดวิชา มีความสอดคล้องกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Knowledge Requirement in Profession of the Graduate in Interior Design, the Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi
Student	Mr. Sumitr Nga-burong
Student ID.	46062009
Degree	Master of Architecture
Program	Interior Architecture
Year	2008
Thesis Adviser	Associate Professor Athaporn Bejrananda

ABSTRACT

The purpose of this research was to study “Knowledge Requirement in Profession of the Graduate in Interior Design, The Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi” which included these objectives; (1) To study evaluating the student graduate a Bachelor Degree of Fine Arts with Major in Interior Design, The Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, (2) To study the knowledge in profession of the student graduate a Bachelor Degree of Fine Arts with Major in Interior Design, The Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, (3) To summarize knowledge that should be provided for student in professional practice and preparing to develop a curriculum of professional practice in graduate level in the future

This study was a Survey Research which gathering data from 65 Students graduate with Major in Interior Design, The Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The research methodologies included questionnaires and interviewing, and statistic which are frequency, percentage, means, and standard deviation. Besides, there were deep interviewing with 15 organize owners or head groups. The result was grouped to be main finding and to be ordered by following.

The research showed that most of the graduate working through their major degree (percentage of 95.4). Most of them worked for private sector of interior design business in Bangkok and middle part of Thailand. The graduates were satisfied on aspects of their work. Lacking of experience and unqualified was the main problem.

The result showed that the most of knowledge that the graduate needed was science of Technological courses in Architectural Construction System, and Supporting courses in

Computer for Design, Fundamental courses in 3Ds Drawing, and Education courses in English, respectively. They also needed more extra knowledge in Computer Design, Building System and Professional Practice subjects. Moreover, they agreed to extend period of practice in the curriculum. The result showed the proficiency that current Student Graduate should have was skills, responsibility, and endure.

The comparison between the graduate with continuing two years curriculum and four years curriculum showed that the knowledge requirement in each courses were related.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ อรรถพร เพชรานนท์ และรองศาสตราจารย์จันทน์ เพชรานนท์ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะ ช่วยแก้ปัญหา ตลอดจนให้ความรู้ และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาจาก อาจารย์ฉัตรชัย อินทรโชติ กรรมการสอบ หัวข้อวิทยานิพนธ์ และ โครงร่างวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนข้อชี้แนะ จนในที่สุด ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณ ศรีจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเรือง สมประจบ ผู้ช่วย-ศาสตราจารย์พนิดา สมประจบ นางสาวอมรรัตน์ อรุณทอง และฝ่ายทะเบียนฯ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รวมทั้งผู้ที่มีได้ออกนามในที่นี้ทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน และมอบเอกสาร รายละเอียดข้อมูล เพื่อนำมาประกอบการศึกษาวิจัยนี้

สุดท้ายต้องขอขอบคุณคุณสุพิชา อักษรทานนท์ ที่เป็นเสมือนคู่มือ และเป็นกำลังใจตลอดมา สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รัก และเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

สุมิตร งามบุร่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	V
สารบัญ	VI
สารบัญตาราง	VIII
สารบัญรูป	XII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.3 คำถามในการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 การศึกษาทบทวนทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ความเป็นมาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	7
2.2 วิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์	19
2.3 ความเป็นมา และบทบาทของนักออกแบบวิชาชีพสถาปัตยกรรมภายใน.....	26
2.4 ทฤษฎีวิชาชีพ	28
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
3.1 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	43
3.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	46
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	51
3.5 การสรุปผลข้อมูล	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ไม่สามารถนำออกจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 บทวิเคราะห์ข้อมูล	53
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษา	54
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติวิชาชีพ	61
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจ้าของสำนักงาน และหัวหน้า หน่วยงาน	87
บทที่ 5 สรุป และอภิปรายผล	99
5.1 สรุปผลการวิจัย	99
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	95
5.3 ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	104
ประวัติผู้เขียน	113

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ความเป็นมาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ และหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน	8
2.2 แสดงโครงสร้างหลักสูตรเดิม และหลักสูตรปรับปรุง ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (ต่อเนื่อง2 ปี)	12
2.3 แสดงข้อแตกต่างระหว่างหลักสูตรเดิม และปรับปรุง ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (4 ปี)	13
2.4 มาตรฐานวิชาการ สาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์	15
2.5 เปรียบเทียบหมวดวิชา หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบ ภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กับขอบเขตหมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการในสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ.2545.....	16
2.6 เปรียบเทียบหมวดวิชา หลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีกับขอบเขต หมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการในสถาปัตยกรรมควบคุมพ.ศ.2545.....	17
2.7 แสดงจำนวนบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร ปีการศึกษา 2543-2549	18
2.8 แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาตามมาตรฐานวิชาการจำแนกตามหมวดวิชา	23
2.9 แสดงงานตามพัฒนาการด้านอาชีพของซูเปอร์	33
2.10 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย เปรียบเทียบหลักสูตรศิลปบัณฑิต และ ศิลปศาสตรบัณฑิต	40
3.1 แสดงการสรุปตัวแปร และวิธีการวิจัย	45
4.1 แสดงจำนวนบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามปีที่เข้าศึกษา	53
4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในจำแนกตามเพศ.....	54
4.3 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตาม วุฒิการศึกษาก่อนเข้าศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต	54
4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตาม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง และขอแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.5 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามปีที่เข้าศึกษา	55
4.6 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามปีที่สำเร็จการศึกษา	55
4.7 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	56
4.8 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามปัญหาในการทำงาน	56
4.9 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามรูปแบบการทำงาน	57
4.10 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามความพึงพอใจในการทำงาน	58
4.11 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามลักษณะการทำงานตรงสาขา / ไม่ตรงสาขา	59
4.12 แสดงระดับความคิดเห็นของตัวแปร	61
4.13 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามระดับความต้องการความรู้หมวดวิชาหลัก เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ	62
4.14 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามระดับความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ	63
4.15 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามระดับความต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยี เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ	65
4.16 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามระดับความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ	66
4.17 แสดงจำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามระดับความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ	67

เอกสารนี้ 4.18 สรุประดับความต้องการความรู้ในเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ 68 การค้า
 ไม่ว่าจะผิดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.33 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน เพื่อนำไปใช้ใน วิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร.....	85
4.34 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อนำไปใช้ ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร.....	86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
4.1	กราฟ แสดงเปรียบเทียบจำนวนร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตาม ปัญหาในการทำงาน 57
4.2	กราฟ แสดงจำนวน และร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรูปแบบ การทำงาน 58
4.3	กราฟ แสดงจำนวน และร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามความพึงพอใจ ในการทำงาน 59
4.4	กราฟ แสดงจำนวน และร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามลักษณะ การทำงานตรงสาขา / ไม่ตรงสาขา 60
4.5	กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาหลักเพื่อนำไป ปฏิบัติวิชาชีพ 62
4.6	กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ 64
4.7	กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยี เพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ 65
4.8	กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน เพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ 66
4.9	กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ 68
4.10	กราฟ แสดงระดับความต้องการความรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพ 69
4.11	กราฟ แสดงความต้องการความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่นๆ 70
4.12	กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้ของบัณฑิตสาขาวิชา ออกแบบภายใน เพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามหลักสูตร..... 71
4.13	กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาหลักเพื่อนำไป ปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี... 72
4.14	กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐานเพื่อนำไป ปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี... 73

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดเทคโนโลยีเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ...	74
4.16 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุนเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	75
4.17 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	76
4.18 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาหลักเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 4 ปี	77
4.19 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐานเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 4 ปี	78
4.20 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยีเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 4 ปี	79
4.21 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุนเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 4 ปี	80
4.22 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 4 ปี	81
4.23 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาหลักเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะพิมพ์ใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.24 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน เพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร	83
4.25 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยี เพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร	84
4.26 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน เพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร	85
4.27 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร	86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน มุ่งให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของสังคม เพื่อให้บัณฑิตสามารถใช้ความรู้ที่เรียนมาประกอบอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่สังคม ชุมชน และการดำรงชีพได้ ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง สถาบันการศึกษาต่างๆ ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงระบบการเรียนการสอนหลักสูตร และสภาพแวดล้อมเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้วย (ศิริบุญ จงวุฒิเวศย์ และคณะ. 2541 : 1)

วิชาชีพออกแบบภายในเป็นวิชาชีพหนึ่งที่ถูกจัดไว้ในหมวดของวิชาชีพควบคุมสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ ในชนิดงานอื่นได้แก่ (1) งานออกแบบ (2) งานอำนวยความสะดวกก่อสร้าง (3) งานพิจารณาตรวจ (4) งานวางโครงการ และงานแผนผังบริเวณ และ (5) งานให้คำปรึกษา ซึ่งทั้งหมด เป็นงานที่เกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างขึ้นภายในสิ่งก่อสร้างในงานสถาปัตยกรรมหลัก ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงการใช้สอยจากวัตถุประสงค์เดิมของงานสถาปัตยกรรมหลัก หรือมีผลให้งานสถาปัตยกรรมหลัก ระบบวิศวกรรมโครงสร้าง ระบบวิศวกรรมเครื่องกล ระบบวิศวกรรมไฟฟ้า ระบบวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือระบบการป้องกันอัคคีภัย อย่างหนึ่งอย่างใดเปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบหรือระบบเดิมที่มีอยู่ (สภาสถาปนิก. 2543 -2546 : 36)

ปัจจุบันได้มีการกำหนดมาตรฐานวิชาการ โดยสภาวิชาชีพในสาขาสถาปัตยกรรมควบคุม เพื่อให้การรับรองคุณวุฒิตามข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยการรับรองปริญญาตรี อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ในสาขาดังกล่าวประกอบด้วยหมวดวิชาทั้ง 5 หมวด ได้แก่ หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาเทคโนโลยี หมวดวิชาสนับสนุน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (สภาสถาปนิก. 2543-2546 : 33) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพด้านการออกแบบภายใน ในสถาบันการศึกษา จึงต้องคำนึงถึงมาตรฐานวิชาการที่กำหนดหมวดวิชาต่างๆ ไว้เป็นสำคัญประการหนึ่ง โดยแต่ละสถาบันการศึกษา ได้มีการจัดการเรียนการสอนตามหมวดวิชาต่างๆ ตามปรัชญาการศึกษาของแต่ละสถาบันนั้น

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน ขึ้นครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2542 โดยแบ่งออกเป็นหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน รับผู้จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และเปิดหลักสูตรศิลปบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน ในปีการศึกษา 2543 รับผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปลาย และผู้จบการศึกษาระดับประกาศ

นียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 เป็นต้นมา ถึงปัจจุบัน (2550) เปิดรับนักศึกษา เฉพาะหลักสูตรศิลปบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน เพียงหลักสูตรเดียว

สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำเป็นต้องมีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาการของสภาสถาปนิก ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ และสอดคล้องกับความต้องการความรู้ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในในวิชาชีพปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อการศึกษาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน จึงเป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งในการทำวิจัยในหัวข้อ “ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี”

ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งคือ อันเนื่องมาจาก งานวิจัยในหัวข้อ “การติดตามผล ผู้สำเร็จการศึกษาคณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ปีการศึกษา 2547” (พนิดา สมประจบ และบุญเรือง สมประจบ. 2548) พบว่า จากการศึกษาการทำงานตรงสาขาวิชาของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานแล้ว จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 72.50 ทำงานตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จ ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 โดยมีสาเหตุมาจากต้องการหาประสบการณ์ด้านอื่นจำนวนสูงสุด 23 คน คิดเป็นร้อยละ 14.37 รองลงมาคือ ไม่มีโอกาสเลือกงานจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 และทำงานตามความต้องการของผู้ปกครอง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.12 โดยนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ในการทำงานเป็นส่วนใหญ่จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 63.75 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นภาพรวมของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาในทุกหลักสูตร ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ แต่เนื่องจากข้อมูลที่ได้ไม่เจาะจงเฉพาะบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ดังนั้นจึงขาดข้อมูลเชิงลึก ที่จะนำมาประกอบเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน แสดงให้เห็นได้ว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน เป็นองค์ประกอบสำคัญเพื่อประกอบการวิเคราะห์ ในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์

ดังนั้น งานวิจัยในหัวข้อ “ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” จึงเป็นกรณีศึกษาหนึ่งที่สำคัญ อันจะนำไปสู่การพัฒนา และปรับปรุงเนื้อหาวิชาในหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการความรู้ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในในวิชาชีพปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยชิ้นนี้ จึงเน้นการศึกษาถึง ความรู้ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในที่นำไปใช้ในวิชาชีพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง และกระบวนการทางวิชาการ ในการจัดหมวดหมู่เนื้อหา และเพิ่มพูนความรู้ตามความต้องการของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ให้สอดคล้องกับรูปแบบการปฏิบัติงานจริงของวิชาชีพนักออกแบบภายในในปัจจุบัน และวิเคราะห์สาระสำคัญในเนื้อหาวิชาของหลักสูตร

การเรียนการสอนด้านการออกแบบภายใน อันเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดทิศทางของการพัฒนาทางวิชาการ เพื่อมุ่งเน้นถึงการพัฒนาวิชาชีพสู่มาตรฐานสากลอย่างเหมาะสมในอนาคต

สรุปความสำคัญของปัญหาอันนำมาสู่การวิจัย ได้แก่

- 1). เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง และพัฒนากระบวนการเรียนการสอน สาขาวิชาออกแบบภายใน
- 2). เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาติดตามผลบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.2.2 เพื่อศึกษาความรู้ที่ใช้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.3 คำถามในการวิจัย

1.3.1 บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้นำความรู้ไปใช้ในวิชาชีพมากน้อยเพียงใด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์ในฉบับนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นที่จะทำการศึกษถึง ผลการทำงานในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ตลอดจนเนื้อหาความรู้ในวิชาชีพในปัจจุบันของบัณฑิตสาขาออกแบบภายใน โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1.4.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการติดตามผลเฉพาะบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.4.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่สำเร็จการศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2543 – 2549 จำนวน 162 คน

1.5 นิยามศัพท์

- **ความรู้ (Knowledge)** หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นถึงการจำ และการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่ายๆ ที่เป็นอิสระแก่กัน ไปจนถึงความจำ ในสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อน และมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน (Benjamin S. Bloom อ้างถึงใน อักษร สวัสดิ์ 2542 : 26 - 28)

- **บัณฑิต** หมายถึง ผู้ทรงความรู้ ผู้มีปัญญา นักปราชญ์ ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาซึ่งมี 3 ชั้น คือ ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก เรียกว่า บัณฑิต มหาบัณฑิต คุชฎีบัณฑิต ผู้มีความสามารถพิเศษโดยกำเนิด (พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542) ตรงกับความหมายในภาษาอังกฤษ Graduate (n.) แปลว่า บัณฑิต นักศึกษาบัณฑิต (วิทย์ เทียงบูรณธรรม. 2543)

- **วิชาชีพ (Profession)** หมายถึง อาชีพที่ต้องอาศัยวิชาความรู้ ความชำนาญ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน : อ้างถึง กุลพล พลวัน. 2541. บทบาทขององค์กรวิชาชีพกับการศึกษา, รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ)

- **วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม** หมายถึง วิชาชีพสถาปัตยกรรมที่กำหนดในกฎกระทรวง ได้แก่ สาขาสถาปัตยกรรมหลัก สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง สาขาภูมิสถาปัตยกรรมสาขาสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ (สถาสถาปนิก, 2543-2546 : 6)

- **วิชาชีพออกแบบภายใน** หมายถึง วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ หมายถึง (สถาสถาปนิก, 2543-2546 : 38)

- **นักออกแบบภายใน** หมายถึง ผู้ที่ทำงานออกแบบที่เกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างขึ้นภายใน สิ่งก่อสร้างในงานสถาปัตยกรรมหลัก ได้แก่ นักออกแบบภายใน มัณฑนากร สถาปนิกภายใน เป็นต้น

- **หลักสูตรวิชาชีพ (Professions or Learned Professions)** หมายถึง การศึกษาจากการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวิชาการขั้นพื้นฐานด้วย ทฤษฎี ปรัชญา มานุษยวิทยา และเทคนิควิทยา ประกอบกับการศึกษาเชิงพัฒนาการสร้างสรรค์ แนวความคิดด้วยการปฏิบัติ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อนำความรู้ต่างๆ มาประยุกต์ในการแสวงหาแนวทางการแก้ปัญหาขึ้นออกแบบ (ม.ร.ว. ชานูวุฒิ วรวรรณ. 2527 : 41 อ้างถึงใน ไพกานท์ รักษาสุทธิพันธ์. 2548 : 110)

- **สาขาวิชาออกแบบภายใน** หมายถึง หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

- **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี** หมายถึง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เดิม โดยได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548

- คณะศิลปกรรมศาสตร์ หมายถึง คณะศิลปกรรม เดิม อันสืบเนื่องมาจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2548 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม 2548 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2518 เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี ตามพระราชบัญญัติ และมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างของมหาวิทยาลัย โดยรวมคณะศิลปกรรม และคณะนาฏศิลป์ เป็น “คณะศิลปกรรมศาสตร์”

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

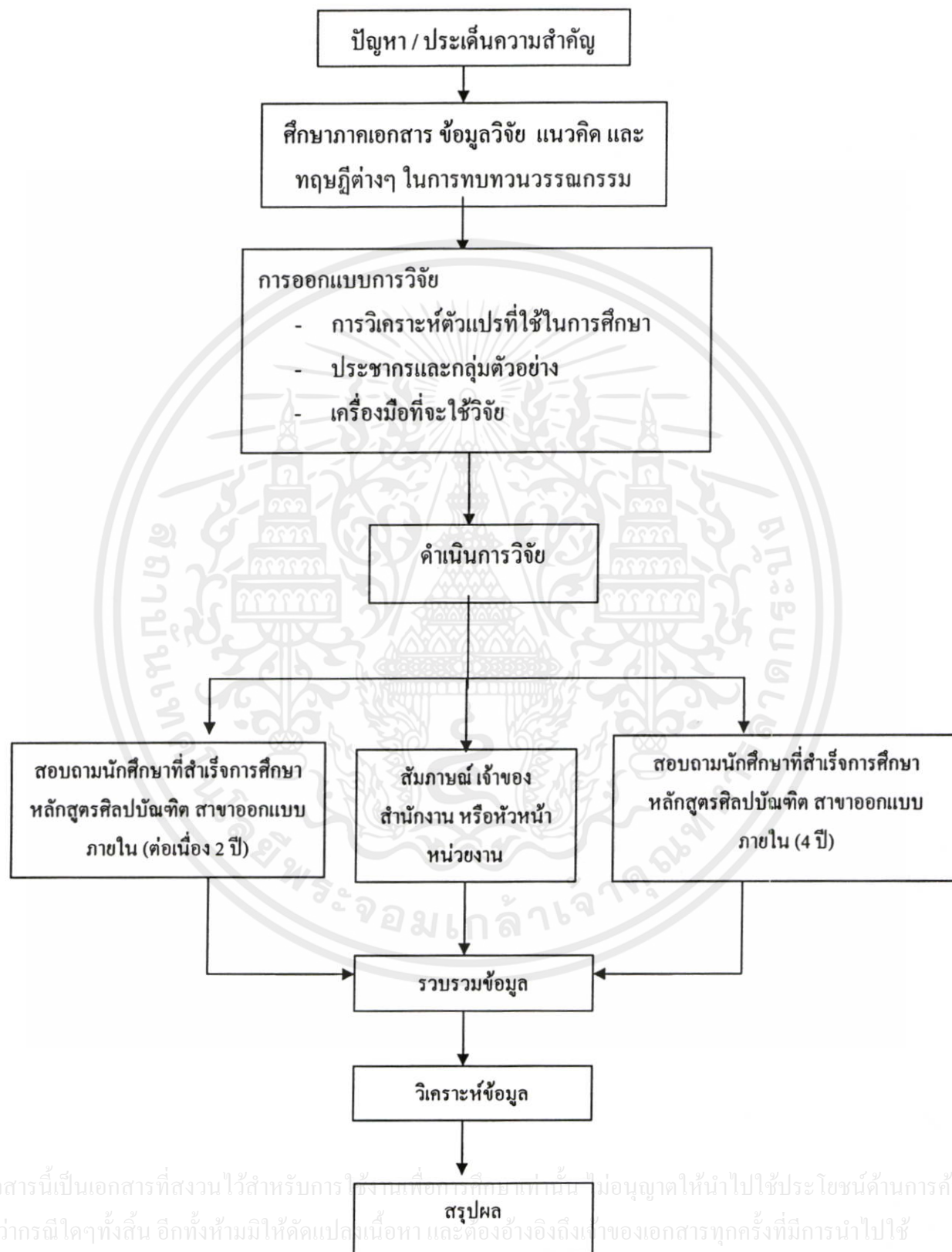
1.6.1 ได้ทราบถึงผลการดำเนินงานวิชาชีพของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพออกแบบภายใน

1.6.2 ข้อมูลที่ได้จะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร และหมวดวิชาการด้านการออกแบบภายในต่อไปในอนาคต

1.6.3 เพื่อสร้างงานวิจัยด้านการออกแบบภายในให้เพิ่มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปกรอบการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาทบทวนทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ในการศึกษาทบทวนทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ความต้องการความรู้ในวิชาชีพ ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี นั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาร่วมกับวัตถุประสงค์ ของการวิจัย ดังนี้

2.1 ความเป็นมา หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี

2.2 วิชาชีพ และมาตรฐานวิชาการวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาสถาปัตยกรรม ภายใน และมัณฑนศิลป์

2.3 ความเป็นมา และบทบาทของวิชาชีพนักออกแบบภายใน

2.4 ทฤษฎีอาชีพ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี

2.1.1 ความเป็นมา คณะศิลปกรรมศาสตร์ และหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบ ภายใน

คณะศิลปกรรมศาสตร์ เป็นคณะหนึ่งในสังกัด สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวง ศึกษาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาสายศิลปกรรมในระดับปริญญาตรี และดูแลการจัด การศึกษาสายศิลปกรรมในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีของสถาบันฯ ทำการผลิตครู และช่างศิลปกรรม ให้สามารถไปประกอบอาชีพ และดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของชาติ ก่อตั้งมาตั้งแต่สมัยแรกเริ่ม แห่งการสถาปนาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 ในนามของ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” โดยคณะศิลปกรรมได้มีการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถนำมาสรุปตามลำดับความเป็นมาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ และหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน ได้ดังนี้ (ตารางที่ 2.1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 ความเป็นมาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ และหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบ
ภายใน

ปี พ.ศ.	ความเป็นมา	หลักสูตร
พ.ศ. 2518	คณะศิลปกรรมศาสตร์ เป็นคณะหนึ่งในสังกัด สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาสายศิลปกรรมในระดับปริญญาตรี และดูแลการจัดการศึกษาสายศิลปกรรมในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีของสถาบันฯ ทำการผลิตครู และช่างศิลปกรรม ให้สามารถไปประกอบอาชีพ และดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของชาติ ก่อตั้งมาตั้งแต่สมัยแรกเริ่มแห่งการสถาปนาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 ในนามของ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา”	1. สาขาศิลปกรรม ประกอบไปด้วย วิชาเอกจิตรกรรมไทย ประติมากรรมไทย หัตถศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม และวิชาเอกศิลปภาพพิมพ์ 2. สาขาออกแบบศิลปประยุกต์ ประกอบไปด้วยวิชาเอกออกแบบพาณิชย์ศิลป์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ และวิชาเอกออกแบบตกแต่ง 3. สาขาหัตถกรรม ประกอบไปด้วย วิชาเอกเครื่องปั้นดินเผา เครื่องไม้ เครื่องไม้ไผ่ เครื่องรัก เครื่องโลหะ เครื่องทอ-ย้อม เครื่องหนัง และวิชาเอกเครื่องหล่อ
พ.ศ. 2531	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ แด่วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อให้ใหม่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531	
พ.ศ. 2533	คณะศิลปกรรม ได้เริ่มจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกจิตรกรรม และวิชาเอกออกแบบพาณิชย์ศิลป์	หลักสูตรศิลปกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกจิตรกรรม และวิชาเอกออกแบบพาณิชย์ศิลป์
พ.ศ. 2536	คณะศิลปกรรม ได้เริ่มจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปกรรมบัณฑิต (4 ปี) โดยรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกสาขาวิชา หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า เข้าศึกษาใน	หลักสูตรศิลปกรรมบัณฑิต (4 ปี) วิชาเอกจิตรกรรม และวิชาเอกออกแบบพาณิชย์ศิลป์
	หลักสูตรศิลปกรรมบัณฑิต วิชาเอกจิตรกรรม และวิชาเอกออกแบบพาณิชย์ศิลป์	
พ.ศ. 2540	สภาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้มีมติให้ความเห็นชอบการใช้ชื่อปริญญาในสาขาศิลปกรรมจากที่เรียกว่า “ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต” อักษรย่อ “ศป.บ.” มาเป็น “ศิลปบัณฑิต” อักษรย่อ “ศ.บ.” เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2540 เริ่มจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกศิลปภาพพิมพ์	หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกศิลปภาพพิมพ์

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	ความเป็นมา	หลักสูตร
พ.ศ. 2541	<p>คณะศิลปกรรมเริ่มจัดการศึกษาหลักสูตรใหม่ 2 หลักสูตร คือ</p> <p>(1) หลักสูตรศิลปบัณฑิต วิชาเอกเครื่องหนัง</p> <p>(2) หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอก ประติมากรรม</p> <p>นอกจากนั้นยังได้มีการปรับปรุงหลักสูตรศิลปกรรม บัณฑิต วิชาเอกจิตรกรรม มาเป็นหลักสูตรศิลป บัณฑิต และหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกจิตรกรรม</p>	<p>(1) หลักสูตรศิลปบัณฑิต วิชาเอก เครื่องหนัง</p> <p>(2) หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอก ประติมากรรม</p>
พ.ศ. 2542	<p>พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา อักษรย่อ สำหรับปริญญาตรีวิทยฐานะ และเพิ่มวิทยฐานะของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2542 มาตรา 3 (9) ให้กำหนดปริญญาตรีในสาขาวิชา ศิลปกรรมเรียกว่า “ศิลปบัณฑิต” และใช้อักษร ย่อ “ศ.บ.” (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 119 ก 26 พ.ย. 2542 หน้า 10) คณะศิลปกรรมเริ่มจัดการศึกษา หลักสูตรใหม่อีก 5 หลักสูตร คือ</p> <p>(1) หลักสูตรศิลปบัณฑิต วิชาเอกหัตถกรรม</p> <p>(2) หลักสูตรศิลปบัณฑิต วิชาเอกเครื่องปั้นดินเผา</p> <p>(3) หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอก ศิลปะไทย</p> <p>(4) หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอก ออกแบบภายใน</p> <p>(5) หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอก ออกแบบผลิตภัณฑ์</p> <p>นอกจากนั้นยังได้มีการปรับปรุงหลักสูตรศิลปกรรม บัณฑิต วิชาเอกออกแบบพาณิชย์ศิลป์มาเป็นหลักสูตร ศิลปบัณฑิต และหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกออกแบบนิเทศศิลป์</p>	<p>(1) หลักสูตรศิลปบัณฑิต วิชาเอก หัตถกรรม</p> <p>(2) หลักสูตรศิลปบัณฑิต วิชาเอก เครื่องปั้นดินเผา</p> <p>(3) หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกศิลปะไทย</p> <p>(4) หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกออกแบบภายใน</p> <p>(5) หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกออกแบบผลิตภัณฑ์</p>
พ.ศ. 2543	<p>คณะศิลปกรรมเริ่มจัดการศึกษาหลักสูตรใหม่อีก 2 หลักสูตร คือ</p> <p>(1) หลักสูตรศิลปบัณฑิต วิชาเอกศิลปะไทย</p> <p>(2) หลักสูตรศิลปบัณฑิต วิชาเอกออกแบบภายใน</p>	<p>(1) หลักสูตรศิลปบัณฑิต วิชาเอก ศิลปะไทย</p> <p>(2) หลักสูตรศิลปบัณฑิต วิชาเอก ออกแบบภายใน</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามทำซ้ำหรือดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	ความเป็นมา	หลักสูตร
พ.ศ.2544	เริ่มจัดการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ที่ปรับปรุงใหม่ โดยแยกเป็น 4 วิชาเอก คือ (1) วิชาเอกจิตกรศิลป์ (2) วิชาเอกศิลปไทย (3) วิชาเอกหัตถกรรม และ (4) วิชาเอกออกแบบทัศนศิลป์	หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ที่ปรับปรุงใหม่ โดยแยกเป็น 4 วิชาเอก คือ (1) วิชาเอกจิตกรศิลป์ (2) วิชาเอกศิลปไทย (3) วิชาเอกหัตถกรรม (4) วิชาเอกออกแบบทัศนศิลป์
พ.ศ. 2546	ปรับปรุงหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (2 ปีต่อเนื่อง) และหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (4 ปี)	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2546: 1). หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (2 ปีต่อเนื่อง) 2). หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (4 ปี)
พ.ศ. 2548	ดำเนินการจัดทำหลักสูตรออกแบบแฟชั่น และศิลปสิ่งทอ และสืบเนื่องจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการสู่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการโดยอิสระ และมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จึงได้ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดิม และยกร่างเป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี การรวมวิทยาเขต จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์ให้ 9 มหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่สามารถจัดการศึกษาวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก เพื่อรองรับการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาเป็นหลัก รวมถึงให้โอกาสแก่ผู้เรียนจากวิทยาลัยชุมชน และการศึกษาขั้นพื้นฐานในการศึกษาต่อวิชาชีพระดับปริญญาตรี ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระ	หลักสูตรออกแบบแฟชั่น และศิลปสิ่งทอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ภายในสถานศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าในรูปแบบใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	ความเป็นมา	หลักสูตร
พ.ศ. 2548	พระเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2548 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม 2548 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2518 เป็นมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามพระราชบัญญัติ และมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างของมหาวิทยาลัย โดยรวมคณะศิลปกรรมและคณะนาฏศิลป์ เป็น “คณะศิลปกรรมศาสตร์”	หลักสูตรออกแบบแฟชั่น และ ศิลปสิ่งทอ

2.1.2 หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.1.2.1 ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน

2.1.2.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1) ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่นักออกแบบศิลปกรรม ให้มีความชำนาญในสาขาวิชาออกแบบภายใน โดยผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒิตามสาขาที่มีความชำนาญนั้นๆ

2) ผลิตนักออกแบบศิลปกรรมให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ เฉพาะสาขาวิชาออกแบบภายใน ที่มีทักษะในการปฏิบัติงานเชี่ยวชาญเทคโนโลยีบริหารงาน และวางแผน การให้คำแนะนำความรู้ ประสบการณ์แก่คนงาน ช่างฝีมือ ตลอดจนสามารถประสานงาน การติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน

3) ฝึกฝนให้นักออกแบบศิลปกรรมมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการ ค้นคว้า การวางแผนเตรียมการปฏิบัติงานรวมทั้งปรับปรุง และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการ และเหตุผล ปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการที่มีการวางแผนควบคุมอย่างรอบคอบซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย อย่างประหยัด รวดเร็ว และมีคุณภาพ

4) ปลูกฝังนักออกแบบศิลปกรรมให้มีคุณธรรม มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร สำนึกในจรรยาบรรณของนักออกแบบศิลปกรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ และสังคม สามารถเป็นนักออกแบบศิลปกรรมที่มีความรู้ ความสามารถประกอบการตามสาขาเฉพาะที่ได้ศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยเป็นอย่างสูง และต้องขอแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) พัฒนาศักยภาพบัณฑิตศิลปกรรม สาขาออกแบบภายใน สามารถประยุกต์เทคนิคศิลปกรรมให้สัมฤทธิ์ผลดีตามเป้าหมายของงาน สนองความต้องการตามแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

2.1.2.3 โครงสร้างหลักสูตร

ปัจจุบัน (2550) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใช้หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน พ.ศ.2546 ที่มีการปรับปรุงจากหลักสูตรเดิม พ.ศ. 2541 โดยมีโครงสร้างหลักสูตรดังนี้ (ตารางที่ 2.2, 2.3)

ตารางที่ 2.2 แสดงโครงสร้างหลักสูตรเดิม และหลักสูตรปรับปรุง ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2541		หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2546	
	หน่วยกิต		หน่วยกิต
โครงสร้างหลักสูตร	65	โครงสร้างหลักสูตร	53
1. หมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	12	1. หมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	4
2. หมวดวิชาชีพบังคับ	44	2. หมวดวิชาชีพบังคับ	41
3. หมวดวิชาเลือก	9	3. หมวดวิชาเลือก	8
รายวิชากลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ	12	รายวิชากลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ	4
1. ศิลปเปรียบเทียบ	3(3-0-3)		
2. หลักการทัศนศิลป์	3(2-2-2)		
3. การวิจัยศิลปทัศนกรรม	3(2-2-2)		
4. สุนทรียศาสตร์	3(3-0-3)	1. สุนทรียศาสตร์	2(2-0-2)
		2. หลักการวิจัยทางศิลปะ	2(2-0-2)
รายวิชากลุ่มวิชาชีพบังคับ	44	รายวิชากลุ่มวิชาชีพบังคับ	41
1. มโนทัศน์ทางการออกแบบ	3(3-0-3)		
2. ศิลปนิพนธ์	8(2-18-0)	2. ศิลปนิพนธ์	6(0-18-2)
3. โครงสร้างการออกแบบภายใน 1	2(1-3-2)	3. โครงสร้างงานออกแบบภายใน 1	3(2-3-2)
4. โครงสร้างการออกแบบภายใน 2	2(1-3-2)	4. โครงสร้างงานออกแบบภายใน 2	3(2-3-2)
5. ประวัติศาสตร์การออกแบบภายใน	3(3-0-3)		
6. ออกแบบภายใน 5	6(3-9-3)	5. การออกแบบภายใน 5	6(3-9-3)
7. ออกแบบภายใน 6	6(3-9-3)	6. การออกแบบภายใน 6	6(3-9-3)
8. ออกแบบภายใน 7	6(3-9-3)	7. การออกแบบภายใน 7	6(3-9-3)
9. วิเคราะห์งานออกแบบภายใน 1	3(2-2-4)		
10. วิเคราะห์งานออกแบบภายใน 2	3(2-2-4)		
11. คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบภายใน	2(1-2-2)		
		1. โครงการศิลปนิพนธ์	1(0-2-2)
		8. คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ	2(1-2-2)
		9. วิเคราะห์งานออกแบบภายใน	2(1-2-2)
		10. ระบบงานสำหรับสภาพแวดล้อมภายใน	3(3-0-3)
		11. การปฏิบัติวิชาชีพ	3(3-0-3)
รายวิชากลุ่มวิชาเลือก	9	รายวิชากลุ่มวิชาเลือก	8
1. การฝึกงาน	3(0-20-2)	1. การฝึกงาน	3(0-20-2)
2. การออกแบบสภาพแวดล้อม	3(2-3-2)	2. การออกแบบสภาพแวดล้อม	3(2-3-2)
3. การออกแบบ และประดอง 1	3(2-3-2)	3. การออกแบบ และประดอง 1	3(2-3-2)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2541		หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2546	
	หน่วยกิต		หน่วยกิต
4. การออกแบบ และประลอง 2	3(2-3-2)	4. การออกแบบ และประลอง 2	3(2-3-2)
5. พันธุ์ไม้ประดับ	3(2-3-2)	5. พันธุ์ไม้ประดับ	3(2-3-2)
6. การออกแบบภูมิทัศน์ *	3(2-3-2)	6. การออกแบบภูมิทัศน์ *	3(2-3-2)
7. การประมาณราคางานออกแบบภายใน *	2(2-0-2)	7. การประมาณราคางานออกแบบภายใน *	2(2-0-2)
8. การระบายสี	3(2-3-2)	8. การระบายสี	3(2-3-2)
9. การออกแบบทัศนศิลป์	2(1-3-2)	9. การออกแบบทัศนศิลป์	2(1-3-2)
10. ประวัติศาสตร์การออกแบบภายใน	3(3-0-3)	10. ประวัติศาสตร์การออกแบบภายใน	3(3-0-3)
11. สถาปัตยกรรมไทยพื้นถิ่น	3(2-3-2)	11. สถาปัตยกรรมไทยพื้นถิ่น	3(2-3-2)
12. การออกแบบภายใน	3(2-3-2)	12. การออกแบบภายใน	3(2-3-2)
13. การออกแบบจัดสวน *	2(1-3-2)	13. การออกแบบจัดสวน	2(1-3-2)
14. การจัดเสียง และแสง	3(2-3-2)	14. การจัดเสียง และแสง	3(2-3-2)
15. การออกแบบจัดแสดงสินค้า	3(2-3-2)	15. การออกแบบจัดแสดงสินค้า	3(2-3-2)
16. การออกแบบฉาก และเวที	3(2-3-2)	16. การออกแบบฉาก และเวที	3(2-3-2)

ตารางที่ 2.3 แสดงข้อแตกต่างระหว่างหลักสูตรเดิม และปรับปรุง ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2541		หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2546	
	หน่วยกิต		หน่วยกิต
โครงสร้างหลักสูตร	149	โครงสร้างหลักสูตร	143
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	35	1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	35
2. หมวดวิชาเฉพาะ	108	2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	102
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6
รายวิชากลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ	24	รายวิชากลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ	16
1. ศิลปะประจำชาติ	2(1-3-2)		
2. วาดเส้น	2(1-3-2)	1. วาดเส้น	2(1-3-2)
3. ศิลปะเปรียบเทียบ	3(3-0-3)		
4. หลักการทัศนศิลป์	3(2-2-2)		
5. การวิจัยศิลปะทัศนกรรม	3(2-2-2)		
6. ประวัติ และแบบอย่างศิลปะ	2(2-0-2)	2. ประวัติ และแบบอย่างศิลปะ	2(2-0-2)
7. กายวิภาค	2(2-0-2)	3. กายวิภาค	2(2-0-2)
8. องค์ประกอบศิลป์	2(1-3-1)	4. องค์ประกอบศิลปะ	2(1-2-2)
9. ศูนย์ศาสตร์	3(3-0-3)	5. ศูนย์ศาสตร์	2(2-0-2)
10. หลักการเขียนแบบ	2(1-3-2)	6. หลักการเขียนแบบ	2(1-2-2)
		7. หลักการวิจัยทางศิลปะ	2(2-0-2)
		8. ประวัติ และแบบอย่างศิลปะไทย	2(2-0-2)
รายวิชากลุ่มวิชาชีพบังคับ	66	รายวิชากลุ่มวิชาชีพบังคับ	71
1. มโนทัศน์ทางการออกแบบ	3(3-0-3)		
2. คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบศิลปะ 1	2(2-0-2)		
3. คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบศิลปะ 2	2(2-0-2)		
4. ศิลปนิพนธ์	8(2-18-0)	1. ศิลปนิพนธ์	6(0-18-2)
5. โครงสร้างงานออกแบบภายใน 1	2(1-3-2)	2. โครงสร้างงานออกแบบภายใน 1	3(2-3-2)
6. โครงสร้างงานออกแบบภายใน 2	2(1-3-2)	3. โครงสร้างงานออกแบบภายใน 2	3(2-3-2)
7. โครงสร้างสถาปัตยกรรม 1	2(1-3-2)	4. โครงสร้างสถาปัตยกรรม 1	3(2-3-2)
8. โครงสร้างสถาปัตยกรรม 2	2(1-3-2)	5. โครงสร้างสถาปัตยกรรม 2	3(2-3-2)
9. ประวัติศาสตร์การออกแบบภายใน	3(3-0-3)	6. ประวัติศาสตร์การออกแบบภายใน	3(3-0-3)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2541		หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2546	
	หน่วยกิต		หน่วยกิต
10. ออกแบบภายใน 1	4(2-6-2)	7. การออกแบบภายใน 1	4(2-6-2)
11. ออกแบบภายใน 2	4(2-6-2)	8. การออกแบบภายใน 2	4(2-6-2)
12. ออกแบบภายใน 3	4(2-6-2)	9. การออกแบบภายใน 3	4(2-6-2)
13. ออกแบบภายใน 4	4(2-6-2)	10. การออกแบบภายใน 4	4(2-6-2)
14. ออกแบบภายใน 5	6(3-9-3)	11. การออกแบบภายใน 5	6(3-9-3)
15. ออกแบบภายใน 6	6(3-9-3)	12. การออกแบบภายใน 6	6(3-9-3)
16. ออกแบบภายใน 7	6(3-9-3)	13. การออกแบบภายใน 7	6(3-9-3)
17. วิเคราะห์งานออกแบบภายใน 1	3(2-2-4)		
18. วิเคราะห์งานออกแบบภายใน 2	3(2-2-4)		
		14. โครงการศิลปนิพนธ์	1(0-2-2)
		15. คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ	2(2-0-2)
		16. การระบายสี	3(2-3-2)
		17. การใช้วัสดุ	2(1-2-2)
		18. วิเคราะห์งานออกแบบภายใน	2(1-2-2)
		19. ระบบงานสำหรับสภาพแวดล้อมภายใน	3(3-0-3)
		20. การปฏิบัติวิชาชีพ	3(3-0-3)
รายวิชากลุ่มวิชาชีพเลือก	18	รายวิชากลุ่มวิชาชีพเลือก	15
1. การฝึกงาน *	3(0-20-2)	1. การฝึกงาน *	3(0-20-2)
2. การออกแบบสภาพแวดล้อม *	3(2-3-2)	2. การออกแบบสภาพแวดล้อม *	3(2-3-2)
3. ออกแบบ และประลองงาน 1	3(2-3-2)	3. ออกแบบ และประลองงาน 1	3(2-3-2)
4. ออกแบบ และประลองงาน 2	3(2-3-2)	4. ออกแบบ และประลองงาน 2	3(2-3-2)
5. พันธุ์ไม้ประดับ	3(2-3-2)	5. พันธุ์ไม้ประดับ	3(2-3-2)
6. การออกแบบภูมิทัศน์ *	3(2-3-2)	6. การออกแบบภูมิทัศน์ *	3(2-3-2)
7. การประมาณราคางานออกแบบภายใน *	2(2-0-2)	7. การประมาณราคางานออกแบบภายใน *	2(2-0-2)
8. การออกแบบทัศนศิลป์ *	2(1-3-2)	8. การออกแบบทัศนศิลป์ *	2(1-3-2)
9. สถาปัตยกรรมไทยพื้นถิ่น	3(2-3-2)	9. สถาปัตยกรรมไทยพื้นถิ่น	3(2-3-2)
10. นวัตกรรมทางการออกแบบ *	3(3-0-3)	10. นวัตกรรมทางการออกแบบ *	3(3-0-3)
11. การออกแบบภายใน	3(2-3-2)	11. การออกแบบภายใน	3(2-3-2)
12. การออกแบบจัดสวน *	2(1-3-2)	12. การออกแบบจัดสวน *	2(1-3-2)
13. คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบภายใน *	2(1-2-2)	13. คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบภายใน *	2(1-2-2)
14. การจัดเตียง และแสง *	3(2-3-2)	14. การจัดเตียง และแสง *	3(2-3-2)
15. การออกแบบจัดแสดงสินค้า *	3(2-3-2)	15. การออกแบบจัดแสดงสินค้า *	3(2-3-2)
16. การออกแบบฉาก และเวที *	3(2-3-2)	16. การออกแบบฉาก และเวที *	3(2-3-2)

* รายวิชาชีพเลือกที่ถูกรจัดการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 มาตรฐานวิชาการวิชาชีพสถาปัตยกรรม และมัณฑนศิลป์

มาตรฐานวิชาการสถาปนิก ตาม ข้อ 3 มาตรฐานวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรของสถาบันการศึกษาที่สถาปนิกรับรอง จะต้องมียุทธศาสตร์การศึกษาซึ่งประกอบด้วยหมวดวิชาต่างๆ ที่มีจำนวนหน่วยกิต ตามระบบทวิภาค หรือเทียบเท่า (สภาสถาปนิก. 2543-2546 : 33) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.4 มาตรฐานวิชาการ สาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า		
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า หลักสูตร 5 ปีขึ้นไป	ปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี	อนุปริญญา / ปวส.
(ก) หมวดวิชาหลัก	36 หน่วยกิต	33 หน่วยกิต	15 หน่วยกิต
(ข) หมวดวิชาพื้นฐาน	24 หน่วยกิต	21 หน่วยกิต	15 หน่วยกิต
(ค) หมวดวิชาเทคโนโลยี	21 หน่วยกิต	15 หน่วยกิต	12 หน่วยกิต
(ง) หมวดวิชาสนับสนุน	15 หน่วยกิต	6 หน่วยกิต	6 หน่วยกิต
(จ) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่กำหนด แต่ให้ใช้พิจารณาประกอบ		
รวมหน่วยกิต	96 หน่วยกิต	75 หน่วยกิต	48 หน่วยกิต

ดังนั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชาของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับมาตรฐานวิชาการวิชาชีพออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ (ข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยการรับรองปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ.2545) (สภาสถาปนิก. 2543-2546 : 33) แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน ทั้งหลักสูตร ปี พ.ศ.2541 และหลักสูตรปรับปรุงปี พ.ศ.2546 ไม่สอดคล้องในบางหมวดวิชา ส่วนหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน ทั้งหลักสูตร ปี พ.ศ. 2541 และหลักสูตรปรับปรุงปี พ.ศ. 2546 มีความสอดคล้องทุกหมวดวิชา (ตารางที่ 2.5 และ 2.6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 เปรียบเทียบหมวดวิชา หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กับขอบเขตหมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการในสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2545 (กฎกระทรวง และ ข้อบังคับสภาสถาปนิก. 2543-2546)

หมวดวิชา	ขอบเขตหมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการ ในสถาปัตยกรรมควบคุม	มาตรฐาน วิชาการ (หน่วยกิต)	หลักสูตรปี 2541 (หน่วยกิต)	หลักสูตรปี 2546 (หน่วยกิต)
หมวด ก. หมวดวิชา หลัก	รายวิชาที่ศึกษาทางด้านทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือ ปรัชญาในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ วิธีการออกแบบ การจัดทำโปรแกรม และรายวิชาปฏิบัติการด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ไทย และหรือ สากล	15	26*	25
หมวด ข. หมวดวิชา พื้นฐาน	รายวิชาพื้นฐานด้านทฤษฎี และการปฏิบัติการออกแบบศิลปะ การประยุกต์สุนทรียศาสตร์ รายวิชากายภาพเชิงกล (กายศาสตร์) หรือ (Ergonomics) พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย รายวิชาด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ และ สถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ รายวิชาด้านพื้นฐานทักษะ การนำเสนอผลงาน เช่น การเขียนแบบและการเขียนภาพสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ รายวิชาการพูด ตลอดจนการใช้สื่อ หรือ อุปกรณ์อื่นๆ รายวิชาพื้นฐานด้านภาษาที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์	15	14*	12
หมวด ค. หมวดวิชา เทคโนโลยี	รายวิชาที่ศึกษาด้านทฤษฎีและปฏิบัติการวัสดุและวิธีการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรมภายในและเครื่องเรือน รายวิชาด้านทฤษฎีและออกแบบระบบ อาคาร เทคนิควิธีการในการก่อสร้าง ตลอดจนระบบประกอบอาคาร เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบระบายอากาศ ระบบปรับอากาศ ระบบประปาสุขาภิบาล ระบบเครื่องกล และระบบประกอบอาคารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	12	4*	9
หมวด ง. หมวดวิชา สนับสนุน	รายวิชาที่ศึกษาด้านทฤษฎี และปฏิบัติการเกี่ยวกับการออกแบบสถาปัตยกรรมสาขาควบคุมอื่นๆ รายวิชาด้านการปฏิบัติวิชาชีพ หลักการบริหารและการจัดการ โครงการสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ ในทุกขั้นตอนดำเนินการ กฎหมายอาคาร และวิชาชีพ รวมถึงรายวิชาสนับสนุนอื่นๆ เช่น การวางแผนพัฒนาจิตวิทยามนุษย์ในสภาพแวดล้อม วิธีการค้นคว้าและวิจัย รายวิชาการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการออกแบบ เป็นต้น	6	9*	7
หมวด จ. วิชาอื่นๆ	รายวิชาด้านการศึกษาทั่วไป ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสหศาสตร์	ไม่คิดหน่วย กิต	15	18
รวม		48	53*	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ * (อนุกรรมการสภาสถาปนิกสาขาสถาปัตยกรรมภายใน. 2544) ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 2.5 เปรียบเทียบจำนวนหน่วยกิตรายวิชา ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ พบว่าบางหมวดวิชาไม่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาการวิชาชีพออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ (ข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการรับรองปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2545) (สภาสถาปนิก. 2543-2546)

ตารางที่ 2.6 เปรียบเทียบหมวดวิชา หลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กับขอบเขต หมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการในสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ.2545 (กฎกระทรวงและข้อบังคับสภาสถาปนิก. 2543-2546)

หมวดวิชา	ขอบเขตหมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการ ในสถาปัตยกรรมควบคุม	มาตรฐาน วิชาการ (หน่วยกิต)	หลักสูตรปี 2541 (หน่วยกิต)	หลักสูตรปี 2546 (หน่วยกิต)
หมวด ก. หมวดวิชา หลัก	รายวิชาที่ศึกษาทางด้านทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือ ปรัชญาใน การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ วิธีการ ออกแบบ การจัดทำโปรแกรม และรายวิชาปฏิบัติการด้านการ ออกสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ไทยและหรือสากล	33	42	40
หมวด ข. หมวดวิชา พื้นฐาน	รายวิชาพื้นฐานด้านทฤษฎีและการปฏิบัติการออกแบบศิลปะ การ ประยุกต์สุนทรียศาสตร์ รายวิชาภาพเชิงกล (กายศาสตร์) หรือ (Ergonomics) พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย รายวิชาด้าน ประวัติศาสตร์ศิลปะ และ สถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ รายวิชาด้านพื้นฐานทักษะ การนำเสนอผลงาน เช่น การเขียน แบบและการเขียนภาพสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ รายวิชาการพูด ตลอดจนการใช้สื่อ หรือ อุปกรณ์อื่นๆ รายวิชา พื้นฐานด้านภาษาที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมภายในและ มัณฑนศิลป์	21	28	24
หมวด ค. หมวดวิชา เทคโนโลยี	รายวิชาที่ศึกษาด้านทฤษฎีและปฏิบัติการวัสดุและวิธีการก่อสร้าง งานสถาปัตยกรรมภายในและเครื่องเรือน รายวิชาด้านทฤษฎีและ ออกแบบระบบ อาคาร เทคนิควิธีการ ในการก่อสร้าง ตลอดจน ระบบประกอบอาคาร เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบระบายอากาศ ระบบปรับอากาศ ระบบประปาสุขาภิบาล ระบบเครื่องกล และ ระบบประกอบอาคารต่างๆที่เกี่ยวข้องที่นำไปสู่การพัฒนา สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	15	8	17
หมวด ง. หมวดวิชา สนับสนุน	รายวิชาที่ศึกษาด้านทฤษฎีและปฏิบัติการเกี่ยวกับการออกแบบ สถาปัตยกรรมสาขาควบคุมอื่นๆ รายวิชาด้านการปฏิบัติวิชาชีพ หลักการบริหารและการจัดการ โครงการสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ในทุกชั้นตอนดำเนินการ กฎหมายอาคาร และ วิชาชีพ รวมถึงรายวิชาสนับสนุนอื่นๆเช่น การวางแผนพัฒนา จิตวิทยามนุษย์ในสภาพแวดล้อม วิธีการค้นคว้าและวิจัย รายวิชา การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการออกแบบ เป็นต้น	6	12	8

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

หมวดวิชา	ขอบเขตหมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการ ในสถาปัตยกรรมควบคุม	มาตรฐาน วิชาการ (หน่วยกิต)	หลักสูตรปี 2541 (หน่วยกิต)	หลักสูตรปี 2546 (หน่วยกิต)
หมวด จ. วิชาอื่นๆ	รายวิชาด้านการศึกษาทั่วไป ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสหศาสตร์	ไม่คิดหน่วยกิต	35	35
รวม		75	90	89

จากตารางที่ 2.6 เปรียบเทียบจำนวนหน่วยกิตรายวิชา ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชา
ออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับมาตรฐานวิชาการวิชาชีพออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
และมัณฑนศิลป์ (สภาสถาปนิก. 2543-2546 : 33) มีความสอดคล้องกัน

ปัจจุบัน (2550) มี บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในสำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตั้งแต่ปี
การศึกษา 2543 – 2549 มีจำนวนทั้งสิ้น 162 คน แบ่งเป็นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร
ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (2 ปีต่อเนื่อง) จำนวน 91 คน และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบ
ภายในหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (4 ปี) จำนวน 71 คน (ตารางที่ 2.7)

ตารางที่ 2.7 แสดงจำนวนบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร ปีการศึกษา
2543 - 2549

ปีการศึกษา	จำนวนบัณฑิต หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	จำนวนบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี	รวม
2543	17	-	17
2544	27	-	27
2545	17	-	17
2546	13	18	31
2547	17	20	37
2548	-	15	15
2549	-	18	18
รวม	91	71	162

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 วิชาชีพ และมาตรฐานวิชาการวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม สาขาสถาปัตยกรรม ภายใน และมัณฑนศิลป์

2.2.1 วิชาชีพ: ความหมาย องค์ประกอบ

คำว่า “วิชาชีพ” ถูกนำมาใช้อธิบาย หรือเรียกประกอบกับกระบวนการการทำงานเพื่อสนองต่อความต้องการโดยทั่วไป ดังนั้นความเข้าใจในความหมายของคำว่า “วิชาชีพ” เป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำมาใช้แนวทางในการ อธิบายความหมาย และเป็นแนวทางศึกษาวิจัยถึงเนื้อหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์

อักรพงษ์ สัจจาวาทิต (2546 : 1) อธิบายถึง ความหมาย และองค์ประกอบของวิชาชีพ ไว้ดังนี้

2.2.1.1 วิชาชีพ: ความหมายโดยพยัญชนะ

คำว่า “วิชาชีพ” เป็นคำสนธิ ระหว่างคำว่า “วิชา” กับคำว่า “อาชีพ” พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕ ได้ให้ความหมายของวิชาชีพว่า “อาชีพที่ต้องอาศัยวิชาความรู้ ความชำนาญ” ซึ่งหากถือว่า “ความชำนาญ” เป็นความรู้เชิงปฏิบัติ (Performative Knowledge) ดังที่นักญาณวิทยา (epistemologist) บางท่านได้จัดไว้ (Maccia, 1973 : 67) ก็อาจกล่าวได้ว่าวิชาชีพ คือ อาชีพที่ต้องอาศัยความรู้เชิงทฤษฎี หรือความรู้เชิงปฏิบัติ อย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว

พจนานุกรมฉบับเดียวกันให้ความหมายของ “อาชีพ”ว่า “การเลี้ยงชีวิต การทำมาหากิน งานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ” และคำว่า “วิชา” ว่า “ความรู้ที่ได้ด้วยการเล่าเรียน หรือฝึกฝน เช่น วิชา หนังสือ วิชาช่าง” ศิความได้ว่าวิชาหนังสือ คือความรู้เชิงทฤษฎี และวิชาช่าง ก็คือวิชาเชิงปฏิบัติ หรือทั้ง ๒ อย่างผสมกัน

โดยนัยนี้ เมื่อเอาคำว่า “วิชา” มาสนธิกับ “อาชีพ” เป็นคำว่า “วิชาชีพ” จึงหมายถึง “งานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพโดยอาศัยวิชา คือ ความรู้เชิงทฤษฎี และความรู้เชิงปฏิบัติ ทั้งสองอย่างผสมกัน”

คำว่า “วิชาชีพ” แปรมาจากคำว่า “Profession” ในภาษาอังกฤษ ซึ่งหมายถึง “การประกาศ” ก็ได้ หรือหมายถึง “อาชีพที่ต้องอาศัยการศึกษาฝึกฝนเล่าเรียนระดับสูงในสาขาวิชาพิเศษ (Specialized Field) อย่างใดอย่างหนึ่ง” ก็ได้ (Davies, 1970 : 562) พจนานุกรมของ ฮอร์นบี้ (Hornby, 1968 : 773) ได้ให้ความหมายของ “Profession” ไว้ว่า “อาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาชีพที่ต้องอาศัยการศึกษาในระดับสูง และการฝึกฝนเป็นพิเศษ เช่น กฎหมาย สถาปัตยกรรม แพทย์ และศาสตราจารย์ มักเรียกว่า “อาชีพคงแก่เรียน”

2.2.1.2 Profession: วิชาชีพ หรือวิชาชีพชั้นสูง

คำว่า วิชาชีพชั้นสูง ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Profession คำนี้เกิดจากการจำแนกการใช้กำลังคนในการให้บริการด้านต่างๆ แก่สังคม โดยอาศัยเกณฑ์การศึกษาอบรมเป็นหลักโดยทั่วไป จำแนกกำลังคนเป็น 5 ระดับ คือ

1). ระดับวิชาชีพ (Profession)

เป็นระดับที่ต้องใช้วิชาการชั้นสูง หรือวิชาพิเศษในการให้บริการ ผู้ให้บริการนั้น จะต้องได้รับการศึกษาอบรมเป็นพิเศษ ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญา หรือเทียบเท่า

2). ระดับเทคนิค (Technician)

เป็นระดับที่ต้องใช้ทักษะ และเทคนิคพิเศษในการให้บริการ ผู้ที่จะให้บริการได้ มักจะต้องได้รับการศึกษาอบรมให้มีความรู้ในเทคนิควิธีการนั้นๆ เป็นอย่างดี โดยปกติไม่ต่ำกว่าระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า

3). ระดับทักษะ (Skill)

เป็นระดับที่ต้องใช้ทักษะในการให้บริการต่างๆ เช่น ช่างต่างๆ ผู้ที่จะให้บริการได้ มักจะต้องได้รับการศึกษาอบรมให้มีความรู้ และทักษะนั้นๆ เป็นอย่างดี โดยปกติไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือเทียบเท่า

4). ระดับกึ่งทักษะ (Semi-skill)

เป็นระดับที่ต้องใช้ทักษะง่ายๆ ไม่ซับซ้อนนักในการให้บริการ เช่น งานไสไม้ เลื่อยไม้ ก่ออิฐ ฉาบปูน เป็นต้น ผู้ที่จะให้บริการได้จะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมจนมีความชำนาญ โดยปกติมักจะเป็นการศึกษาอบรมหลักสูตรระบบสั้น เช่น หลักสูตรสารพัดช่าง การพัฒนาฝีมือแรงงาน และการฝึกปฏิบัติงานระหว่างทำงาน

5). ระดับไร้ทักษะ (Un-skill)

เป็นระดับการใช้แรงงานโดยไม่จำเป็นต้องมีทักษะพิเศษ และไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาอบรมพิเศษ ผู้ที่มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงก็สามารถให้บริการได้ เช่น งานแบกหาม งานกูลี และงานกรรมกรผู้ใช้แรงงานระดับไร้ทักษะโดยทั่วไป

2.2.1.3 องค์ประกอบของวิชาชีพ

ลักษณะของวิชาชีพซึ่งอาจเรียกว่า “องค์ประกอบของวิชาชีพ” มีเพียง ๓ อย่างเท่านั้น คือ บริการวิชาชีพ (Professional Service) มาตรการวิชาชีพ (Professional Measures) และสถาบันวิชาชีพ (Professional Institutions) อันได้แก่

1). บริการวิชาชีพ

บริการวิชาชีพเป็นองค์ประกอบอย่างแรกที่เราคาดไม่ได้ของวิชาชีพ ทั้งนี้เพราะถ้าไม่มีบริการของวิชาชีพ คือคนกลุ่มใดๆ ไม่มีองค์ความรู้อะไรเป็นบริการแก่ใครๆ เลย ก็บอกได้ว่าวิชาชีพนั้นยังไม่เกิดขึ้นในโลก หรือถ้ามีองค์ความรู้นั้นๆ อยู่ แต่ไม่มีใครให้บริการก็เท่ากับว่าวิชาชีพนั้นไม่มีอยู่ในสังคมในเวลานั้น ด้วยเหตุนี้จึงเห็นได้ว่า “บริการวิชาชีพ” เป็นสิ่งจำเป็นอันดับแรกของการเกิดขึ้น และดำรงอยู่ของวิชาชีพ จึงสมควรจัดไว้ เป็นองค์ประกอบหลักอย่างแรกของวิชาชีพ

2). มาตรการวิชาชีพ

ความหมายของวิชาชีพทั้งโดยรูปศัพท์ และ โดยเนื้อหาได้ชี้ให้เห็นอย่างกลางๆ ว่าวิชาชีพมิใช่อาชีพธรรมดา หากเป็นอาชีพที่อาศัยกลุ่มความรู้ระดับสูงซึ่งสะสมไว้เรียกว่า “องค์ความรู้” ในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้การทำงานวิชาชีพต้องมีอุดมการณ์ด้วย หากสมาชิกของวิชาชีพใดๆ ย่อหย่อนในอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้ง ๒ อย่าง วิชาชีพนั้นๆ ก็จะเสื่อมถอยจนถึงกับสูญไปก็ได้ นอกจากนี้ยังมีความเสื่อมสูญตกต่ำของวิชาชีพอันเนื่องมาจากเหตุอื่นๆ อีก ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ วิชาชีพจึงต้องมี “มาตรการวิชาชีพ” คือ มาตรการที่ต้องใช้เพื่อธำรงวิชาชีพให้ได้ ไม่ให้เสื่อม แต่ให้เจริญขึ้น “มาตรการวิชาชีพ” (เช่น ใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ และจรรยาบรรณ เป็นต้น) จึงเป็นองค์ประกอบหลักอย่างหนึ่งที่ ๒ ของวิชาชีพ

3). สถาบันวิชาชีพ

องค์ประกอบหลักสุดท้ายของวิชาชีพ คือ “สถาบันวิชาชีพ” สถาบันวิชาชีพต้องเป็นองค์ประกอบหลักของวิชาชีพอย่างขาดไม่ได้ เพราะตัวงานคือบริการของวิชาชีพก็ดี และ มาตรการของวิชาชีพก็ดี จะเกิดขึ้น และธำรงอยู่ได้ มิใช่ด้วยการทำงานในลักษณะส่วนบุคคล หากแต่เป็นลักษณะของสถาบัน คือการทำงานของกลุ่มบุคคลที่มีบริการเดียวกันภายใต้อุดมการณ์เดียวกัน มีระบบระเบียบเดียวกันควบคุมกันเองอย่างต่อเนื่องในลักษณะประเพณี สถาบันวิชาชีพนั้นแหละคือตัวให้บริการ และธำรงพัฒนาวิชาชีพในลักษณะต่างๆ ทั้งในการส่งต่อองค์ความรู้ การฝึกฝนสมาชิกใหม่ การให้บริการแก่สังคม และการควบคุมการปฏิบัติงานของสมาชิก ทั้งหมดนี้เป็นงานของสมาชิกวิชาชีพที่ทำในลักษณะสถาบัน คือเป็นกิจกรรมทำร่วมกันในวงวิชาชีพจนเป็นประเพณี ซึ่งเรียกว่า “สถาบัน” นั้นเอง

สถาบันวิชาชีพแบ่งใหญ่ๆ เป็น ๓ ประเภท ตามลักษณะของภารกิจ คือ สถาบันบริการวิชาชีพ (Professional Service Institutions) สถาบันฝึกอบรมวิชาชีพ (Professional Training Institutions) และสถาบันกำกับดูแลวิชาชีพ (Professional Regulation Institutions) ซึ่งในแต่ละสถาบันเหล่านี้ก็จะมีสถาบันย่อยๆ ลงไปอีก

สรุปได้ว่า โดยความหมายของ “วิชาชีพ” มีความแตกต่างจาก “อาชีพ” ในหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์ความรู้ที่เป็นพื้นฐานของการประกอบวิชาชีพนั้นๆ รวมทั้งองค์ประกอบของ “วิชาชีพ” อันได้แก่ บริการวิชาชีพ (Professional Service) มาตรการวิชาชีพ (Professional Measures) และสถาบันวิชาชีพ (Professional Institutions)

2.2.3 มาตรฐานวิชาการวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน และ

เอกสารที่ **มณฑลศิลป์** ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะมิใช่ใดๆ ทั้ง วิชาชีพออกแบบภายใน อาจกล่าวได้ว่าเกิดขึ้นครั้งแรกโดย มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งเดิมเมื่อจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2486 มีการเปิดสอนเพียงคณะเดียว คือ คณะจิตรกรรม และ ประติมากรรม ต่อมาในปี พ.ศ. 2498 ได้ตั้งคณะสถาปัตยกรรมไทย และ โบราณคดีตามลำดับ แต่เนื่องจาก คณะจิตรกรรม

และประติมากรรมในขณะนั้นมีวิชาการตกแต่ง (Decoration) อยู่ในหลักสูตรด้วย และนักศึกษาที่จบการศึกษารุ่นแรกๆ บางคน ได้ออกไปทำงานทางด้านการตกแต่งภายใน จนประสบความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพพอสมควร กอปรกับสังคมไทยในขณะนั้น มีแนวโน้มให้เห็นว่า ต้องการผู้มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาการออกแบบตกแต่งมากขึ้น ส่งผลให้ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งคณบดีคณะจิตรกรรม และประติมากรรม ได้หารือร่วมกับข้าราชการในกรมศิลปากรด้วยกันทำโครงการจัดตั้งคณะมัณฑนศิลป์ขึ้นเป็นแห่งแรกเพื่อให้ความรู้ในสาขาเฉพาะทางของนักออกแบบตกแต่งภายใน (www.decorate.su.ac.th : 23/05/2008)

ดังนั้นจึงทำให้เกิดนักออกแบบตกแต่งภายในขึ้นในปัจจุบัน และส่งผลให้เกิดสถาบัน การศึกษาขึ้นมากมายทั้งสิ้น 14 สถาบัน (วิรัตน์ รัตตากร, 2548) เพื่อให้ความรู้ในสาขาเฉพาะทางแก่นักออกแบบ ได้แก่ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นต้น

วิชาชีพออกแบบภายใน เป็นวิชาชีพหนึ่งที่ถูกจัดไว้ในหมวดของวิชาชีพควบคุมสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ ในชนิดงานอันได้แก่ (1) งานออกแบบ (2) งานอำนวยความสะดวก (3) งานพิจารณาตรวจ (4) งานวางโครงการ และงานแผนผังบริเวณ และ (5) งานให้คำปรึกษา ซึ่งทั้งหมด เป็นงานที่เกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างขึ้นภายในสิ่งก่อสร้างในงานสถาปัตยกรรมหลัก ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงการใช้สอยจากวัตถุประสงค์เดิมของงานสถาปัตยกรรมหลัก หรือมีผลให้งานสถาปัตยกรรมหลัก ระบบวิศวกรรมโครงสร้าง ระบบวิศวกรรมเครื่องกล ระบบวิศวกรรมไฟฟ้า ระบบวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือระบบการป้องกันอัคคีภัย อย่างหนึ่งอย่างใดเปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบหรือระบบเดิมที่มีอยู่ (สภาสถาปนิก : กฎกระทรวง และข้อบังคับสภาสถาปนิก. 2543-2546) และเรียก ผู้ที่ทำงานวิชาชีพออกแบบภายในว่า นักออกแบบภายใน มัณฑนากร และสถาปนิกภายใน เป็นต้น ตามลักษณะชื่อหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาแต่ละสถาบันการศึกษา

มาตรฐานวิชาการที่กำหนดโดย สภาวิชาชีพในสาขาสถาปัตยกรรมควบคุม เพื่อให้สภาสถาปนิกสามารถพิจารณาให้การรับรองคุณวุฒิในสาขาสถาปัตยกรรมควบคุมได้ตามข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยการรับรองปริญญาตรี อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ในสาขาสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ.2545 อาศัยอำนาจตามมาตรา 33 (3) ซึ่งที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกมอบอำนาจให้ตามข้อ 4 ของข้อบังคับว่าด้วยการรับรองปริญญาตรี อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ในสาขาสถาปัตยกรรมควบคุม คณะกรรมการสภาสถาปนิกว่าด้วยการกำหนดขอบเขตหมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการ ในสถาปัตยกรรมควบคุม (กฎกระทรวง และข้อบังคับสภาสถาปนิก. 2543-2546) (สภาสถาปนิก. 2543-2546 : 33) ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษายานาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดวิชาในสาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ ได้แก่

(ก) หมวดวิชาหลัก หมายถึง รายวิชาที่ศึกษาทางด้านทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือ ปรัชญา ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ วิธีการออกแบบ การจัดทำโปรแกรม และ รายวิชาปฏิบัติการด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ไทย และหรือสากล

(ข) หมวดวิชาพื้นฐาน หมายถึง รายวิชาพื้นฐานด้านทฤษฎี และการปฏิบัติการออกแบบ ศิลปะ การประยุกต์สุนทรียศาสตร์ รายวิชากายภาพเชิงกล (กายศาสตร์) หรือ (Ergonomics) พื้นฐาน สถาปัตยกรรมไทย รายวิชาด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ และสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ รายวิชาด้านพื้นฐานทักษะ การนำเสนอผลงาน เช่น การเขียนแบบ และการเขียนภาพสถาปัตยกรรม ภายใน และมัณฑนศิลป์ รายวิชาการพูด ตลอดจนการใช้สื่อ หรือ อุปกรณ์อื่นๆ รายวิชาพื้นฐานด้าน ภาษาที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์

(ค) หมวดวิชาเทคโนโลยี หมายถึง รายวิชาที่ศึกษาด้านทฤษฎี และปฏิบัติการวัสดุ และ วิธีการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรมภายใน และเครื่องเรือน รายวิชาด้านทฤษฎี และออกแบบระบบ อาคาร เทคนิควิธีการในการก่อสร้าง ตลอดจนระบบประกอบอาคาร เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบระบาย อากาศ ระบบปรับอากาศ ระบบประปาสุขาภิบาล ระบบเครื่องกล และระบบประกอบอาคารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

(ง) หมวดวิชาสนับสนุน หมายถึง รายวิชาที่ศึกษาด้านทฤษฎีและปฏิบัติการเกี่ยวกับการ ออกแบบสถาปัตยกรรมสาขาควบคุมอื่นๆ รายวิชาด้านการปฏิบัติวิชาชีพ หลักการบริหาร และการ จัดการ โครงการสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ในทุกขั้นตอนดำเนินการ กฎหมายอาคาร และวิชาชีพ รวมถึงรายวิชาสนับสนุนอื่นๆ เช่น การวางแผนพัฒนา จิตวิทยามนุษย์ในสภาพแวดล้อม วิธีการค้นคว้าและวิจัย รายวิชาการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการออกแบบ เป็นต้น

(จ) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง รายวิชาด้านการศึกษาทั่วไป ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสหกรณ์ศาสตร์

นอกจากการศึกษาหมวดวิชาทั้ง 5 หมวด ที่กำหนด โดยสภาวิชาชีพในสาขาสถาปัตยกรรม ควบคุม ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาร่วมกับหมวดวิชาที่ใช้ในการเรียนการสอนตามมาตรฐานวิชาการเพื่อ ใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย ดังนี้ (ตารางที่ 2.8)

ตารางที่ 2.8 แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาตามมาตรฐานวิชาการจำแนกตามหมวดวิชา

หมวดวิชา	การวิเคราะห์เนื้อหาวิชาตามมาตรฐานวิชาการ	
	(กฎกระทรวง และ ข้อบังคับสภาสถาปนิก, 2543-2546 : 33)	การวิเคราะห์รายวิชาเพื่อใช้ในการสร้างเครื่องมือวิจัย
หมวดวิชาหลัก	รายวิชาที่ศึกษาทางด้านทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือ ปรัชญาในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ วิธีการออกแบบ การจัดทำโปรแกรม และ รายวิชาปฏิบัติการด้านการออกแบบสถาปัตยกรรม ภายใน และมัณฑนศิลป์ไทยและหรือสากล	1) การสร้างแนวความคิดในการออกแบบ 2) การออกแบบภายในขั้นพื้นฐาน 3) องค์ประกอบสถาปัตยกรรมภายใน 4) การวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ

ตารางที่ 2.8 (ต่อ)

หมวดวิชา	การวิเคราะห์เนื้อหาวิชาตามมาตรฐานวิชาการ	
	(กฎกระทรวง และ ข้อบังคับสภาสถาปนิก, 2543-2546 : 33)	การวิเคราะห์รายวิชาเพื่อใช้ในการสร้างเครื่องมือวิจัย
หมวดวิชาพื้นฐาน	รายวิชาพื้นฐานด้านทฤษฎีและการปฏิบัติการออกแบบ ศิลปะ การประยุกต์สุนทรียศาสตร์ วิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ศึกษาศาสตร์) หรือ (Ergonomics) พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย วิชาด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ และ สถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ วิชาด้านพื้นฐานทักษะ การนำเสนอผลงาน เช่น การเขียนแบบและการเขียนภาพสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ วิชาวิชาการพูด ตลอดจนการใช้สื่อ หรือ อุปกรณ์อื่นๆ วิชาพื้นฐานด้านภาษาที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์	1) วาดเส้น 2) การเขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ 3) การเขียนแบบ 3มิติ 4) ทฤษฎีสี 5) พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย 6) ประวัติศาสตร์ศิลปะ 7) ภาษาเพื่อการออกแบบ 8) คอมพิวเตอร์พื้นฐาน 9) การปฏิบัติการวัสดุ
หมวดวิชาเทคโนโลยี	รายวิชาที่ศึกษาด้านทฤษฎีและปฏิบัติการวัสดุและวิธีการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรมภายใน และเครื่องเรือน วิชาด้านทฤษฎีและออกแบบระบบ อาคารเทคนิควิธีการในการก่อสร้าง ตลอดจนระบบประกอบอาคาร เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบระบายอากาศ ระบบปรับอากาศ ระบบประปาสุขาภิบาล ระบบเครื่องกล และระบบประกอบอาคารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	1) ระบบโครงสร้าง สถาปัตยกรรมภายใน 2) วิธีการสร้างประกอบเครื่องเรือน 3) ความเข้าใจระบบอาคาร - ระบบไฟฟ้า - ระบบระบายอากาศ - ระบบปรับอากาศ - ระบบประปาสุขาภิบาล - อุปกรณ์ประกอบอาคาร
หมวดวิชาสนับสนุน	รายวิชาที่ศึกษาด้านทฤษฎีและปฏิบัติการเกี่ยวกับการออกแบบสถาปัตยกรรมสาขาควบคุมอื่นๆ วิชาด้านการปฏิบัติวิชาชีพ หลักการบริหารและการจัดการ โครงการสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ในทุกชั้นตอนดำเนินการ กฎหมายอาคาร และวิชาชีพ รวมถึงรายวิชาสนับสนุนอื่นๆเช่น การวางแผนพัฒนา จิตวิทยามนุษย์ในสภาพแวดล้อม วิธีการค้นคว้าวิจัย วิชาวิชาการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการออกแบบ เป็นต้น	1) คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ 2) การฝึกงานวิชาชีพ 3) การบริหารงานออกแบบ 4) กฎหมายอาคาร 5) การประมาณราคา 6) จิตวิทยาสภาพแวดล้อม 7) วิธีการค้นคว้าวิจัย
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	รายวิชาด้านการศึกษาทั่วไป ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ กณิศาสตร์	1) มนุษยศาสตร์ 2) สังคมศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ 4) กณิศาสตร์ 5) ภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า จากการศึกษานี้แนวคิด และทฤษฎีทั้งหมดที่กล่าวมานั้น ทำให้ทราบถึงการกำหนดขอบเขตหมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการเพื่อเป็นการรับรองคุณวุฒิ วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ ตามข้อบังคับสภาสถาปนิก และทราบถึงความรู้ที่จำเป็นในการทำงานวิชาชีพออกแบบภายใน ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับกระบวนการการออกแบบ ได้แก่

ความรู้ในหมวดวิชาหลัก เช่น การสร้างแนวความคิดในการออกแบบ การออกแบบภายใน ชั้นพื้นฐาน องค์ประกอบสถาปัตยกรรมภายใน การวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ นักออกแบบภายในได้นำความรู้เหล่านี้เพื่อใช้ในการศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้อาคาร การตรวจสอบ และกำหนดความต้องการของเจ้าของอาคาร และผู้อยู่อาศัย

ความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐาน เช่น การวาดเส้น การเขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ การเขียนแบบ 3 มิติ ทั้งนี้เพื่อให้ให้เห็นแนวทาง หรือแบบจำลองที่เป็นรูปธรรมชัดเจน มีการเขียนแบบที่สมบูรณ์ สามารถแสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยต่างๆ รูปร่างลักษณะการตกแต่งภายในอาคาร โครงสร้างสถาปัตยกรรมภายใน และแสดงงานระบบประกอบอาคารต่างๆ ได้ชัดเจน เพื่อการดำเนินการก่อสร้างต่อไป

ความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยี เช่น ระบบโครงสร้าง สถาปัตยกรรมภายใน วิธีการสร้าง ประกอบเครื่องเรือน ความเข้าใจระบบอาคาร ทั้งนี้เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ และเป็นแนวทางควบคุมดูแล ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตกแต่งภายใน

ความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุน เช่น ความรู้ทางด้านการบริหารงานออกแบบ การทำโปรแกรมการออกแบบ เพื่อใช้ในการวางแผนลำดับขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อกำหนดข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการ โครงการ การกำหนดขอบเขตของการทำโครงการ ข้อจำกัดของสถานที่ก่อสร้าง การประเมินผลหลังการเข้าใช้อาคาร เพื่อการประเมินผลคุณภาพการอยู่อาศัย ผลกระทบของสภาพแวดล้อมที่เกิดจากโครงการ วางแผนเกี่ยวกับข้อกำหนด และข้อจำกัดในการออกแบบ กฎหมายอาคาร เป็นต้น

ความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เช่น ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการทำความเข้าใจในโครงการ ออกแบบภายใน และเพื่อการติดต่อสื่อสาร และการประสานงานกับกลุ่มผู้มีส่วนร่วม ในโครงการ

ดังนั้นเนื้อหาที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับขอบเขตหมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการ สถาปัตยกรรมควบคุมสาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์นั้น ผู้วิจัยได้นำมา กำหนดโดยแบ่งโครงสร้างเนื้อหาออกเป็นหมวดวิชาคือ หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชา เทคโนโลยี หมวดวิชาสนับสนุน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป และวิเคราะห์ความหมายของหมวดวิชาต่างๆ และนำมาจำแนกออกเป็นรายวิชาตามมาตรฐานวิชาการของคณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย และกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำมาวิเคราะห์จัดลำดับประเด็นความสำคัญขององค์ความรู้ที่ใช้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชา ออกแบบภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ความเป็นมา และบทบาทของนักออกแบบภายใน

ในปัจจุบันการออกแบบ และการก่อสร้างอาคารต่างๆ มีความต้องการ และจำเป็น ที่ต้องอาศัยกระบวนการออกแบบ และการตัดสินใจที่เป็นระบบ และระเบียบแบบแผนมากขึ้นเพราะมีผู้ร่วมทำงานกับสถาปนิก และนักออกแบบภายใน ที่มีความหลากหลายอาชีพ และมีอำนาจในการตัดสินใจร่วมมากขึ้น อีกทั้งปัญหาในการออกแบบ และตกแต่งอาคาร มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นด้วยความจำเป็นของกระบวนการออกแบบ และตัดสินใจของสถาปนิก และนักออกแบบภายใน ที่ต้องมีระบบ และวิธีการ ที่ถูกต้องเป็นที่ยอมรับ เพราะสถาปนิกมีความรู้เข้าใจต่อปัญหาต่างๆ จำกัดลงเนื่องจาก ปริมาณความยุ่งยาก และสลับซับซ้อน ของปัญหาการ ออกแบบสถาปัตยกรรมปัจจุบันมีมากขึ้นกว่าในอดีตเกินความรอบรู้โดยลำพังของสถาปนิกคนเดียว ที่จะหาแนวทางแก้ไขอย่างถูกต้อง และมีผลคืออย่างสมบูรณ์ต่อสาธารณชนผู้เกี่ยวข้อง หรือผู้ใช้อาคารที่ออกแบบ โดยตรงอย่างมีประสิทธิภาพได้

ในการดำเนินการออกแบบอาคารแต่ละประเภท จำเป็นที่ผู้ออกแบบอันได้แก่ สถาปนิก และนักออกแบบภายใน ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับผู้ตัดสินใจหลายคน ร่วมกับผู้ชำนาญการหลายประเภท และต้องเกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการ การทำงานที่มีระบบ และระเบียบแบบแผนมากขึ้น มีการทำงานในแต่ละขั้นตอนเกี่ยวข้องกับผู้ร่วมงานต่างๆ กันในแต่ละขั้นตอน เช่นในระดับการออกแบบขั้นต้น มีการทำงานร่วมกับผู้ตัดสินใจในระดับหนึ่ง การดำเนินงานของสถาปนิก และนักออกแบบภายในอาจอยู่ในรูปของทีมงานออกแบบที่ขึ้นอยู่กับสถาปนิก และนักออกแบบภายในหัวหน้าโครงการ ผู้จัดการการก่อสร้าง หัวหน้าสถาปนิกออกแบบ ที่ปรึกษาระบบที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตัวแทนเจ้าของงาน นักเศรษฐศาสตร์การเงิน และประมาณการค่าก่อสร้างเป็นต้น สถาปนิก และนักออกแบบภายในยังต้องมีบทบาทเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการตัดสินใจต่อการออกแบบ และก่อสร้างอาคารตามหลักของวิชาชีพ และมีความรับผิดชอบทางกฎหมาย เมื่อเกิดความผิดพลาดต่อการออกแบบ และตัดสินใจแล้วนั้น ก็ต้องมีความจำเป็นที่จะต้องมีความเข้าใจ และความชำนาญในการจัดสร้างระบบ และระเบียบการทำงานออกแบบ และตัดสินใจในขั้นตอนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม จึงจะทำให้การดำเนินการออกแบบ และการก่อสร้างอาคารมีผลสัมฤทธิ์โดยสมบูรณ์ในที่สุด

ในยุคของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ "the modern movement" บทบาทที่เด่นชัดของ สถาปนิก และนักออกแบบภายใน คือ นักคิดสร้างสรรค์ "creator" เป็นผู้มีความรอบรู้ทั่วไปในทุกสาขาที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบสถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมภายใน มากกว่าการเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาเฉพาะอย่าง (Lars Iarrup ,1974 : pp 4.)

ต้นแบบของการศึกษาศาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมภายใน ได้รับอิทธิพลส่วนมาก จากกลุ่มสถาปนิกที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น เช่น Walter Gropius, Frank Lloyd Wright, Alva Aalto, Mies Van de Rhoe และ Louis I Kahn เป็นต้น สถาปนิกเหล่านี้เป็นทั้งครูสอน และประกอบอาชีพทางสถาปัตยกรรมพร้อมกันทั้งสองบทบาท กระบวนการออกแบบเน้นความคิดการสังเคราะห์ค้นหา

คุณภาพที่เป็นเลิศทางรูปทรง และที่ว่าง ของสถาปัตยกรรม วิธีการแก้ปัญหาเป็นลักษณะคล้ายคลึงกันในทุกอาคารที่ออกแบบ แม้ว่าบางคนมีการร่วมทำงานเป็นกลุ่ม แต่ผู้ร่วมงานทุกคนมีประสบการณ์ และพื้นฐานการศึกษาที่คล้ายคลึงกัน โดยได้รับการถ่ายทอดวิชาการ และประสบการณ์จากสถาปนิกเจ้าของสำนักงาน ปัญหาที่เน้นในการออกแบบแต่ละสำนักมีความแตกต่างชัดเจน แต่ละสำนักยึดถือปัญหาเฉพาะเป็นแบบเดียวกันในการออกแบบอาคารทุกหลัง (Lars Iarrup, 1974 : pp 4.) เช่น

Walter Gropius เน้นปัญหาการออกแบบที่เกี่ยวข้องทางเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ ใช้รูปทรงเรขาคณิต ที่ตอบสนองในด้านงบประมาณที่ประหยัด และสะดวกกับกรรมวิธีการก่อสร้าง

Frank Lloyd Wright เน้นการออกแบบที่รูปทรง และที่ว่างทางสถาปัตยกรรม กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในแง่เศรษฐกิจ และความเหมาะสมในกระบวนการก่อสร้างน้อยมาก

Mies Van de Rhoë เน้นการแก้ปัญหาในด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับรูปทรงทางสถาปัตยกรรม ให้ความสำคัญต่อคุณค่าทางความงามของวัสดุ และการก่อสร้างที่เป็นผลิตผลทางการอุตสาหกรรม

Louis I kahn และ Alva Aalto เพิ่มการเน้นปัญหาทางด้านสังคมชุมชนคล้ายกัน ทั้งสองเริ่มให้ความสำคัญกับผู้เชี่ยวชาญต่างสาขา มีส่วนร่วมในการออกแบบ และตัดสินใจ เช่น วิศวกรที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางโครงสร้างการก่อสร้าง หรือแพทย์ และช่างเทคนิคในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสถานพักฟื้นผู้ป่วย และโรงพยาบาล เป็นต้น (Lars Iarrup, 1974 : pp 4.)

กล่าวโดยสรุปสำหรับยุคนี้ คือ กระบวนการออกแบบ ลักษณะความคิด เป็นกระบวนการทางสังเคราะห์ "creativity in design" เน้นความคิดในแง่การสร้างสรรค์ มากกว่าการวิเคราะห์ ปัญหาเฉพาะของอาคาร ที่มีความแตกต่างกัน (Kirk,J.Stephen and Kent F. Spreckelmeyer, 1988 : pp. 2-18) มีการเสนอผลของการออกแบบหลายรูปแบบ ก่อนมีการตัดสินใจสุดท้าย โดยลำพังของสถาปนิก (Lars Iarrup, 1974 : pp 4.) มีการนำปัญหาทางกระบวนการอุตสาหกรรม เช่น ระบบการก่อสร้างสำเร็จรูปมาใช้ในการตัดสินใจ คำนึงถึงผลทางเศรษฐกิจ ความเหมาะสมของสัดส่วนมนุษย์กับการกำหนดพื้นที่ใช้สอยของอาคารเริ่มมีการศึกษา และให้ความสำคัญต่อพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร

อย่างไรก็ตามสถาปนิก และนักออกแบบภายในยังเป็นนักพยากรณ์ ที่มีวิธีการขาดต่อการตรวจสอบข้อผิดพลาด และปรับปรุงการออกแบบในอนาคตต่อไป ปัญหาที่เกิดขึ้น สำหรับอาคารที่เป็นผลงานต่อมา คือ ปัญหาที่ไม่สอดคล้องตรงกัน เกิดช่องว่างระหว่าง ประโยชน์ใช้สอยในการออกแบบกับประโยชน์ใช้สอยจริงของผู้ใช้อาคาร การคาดการณ์ที่ผิดพลาดในแง่จิตวิทยา และสังคม สำหรับอาคารประเภทที่อยู่อาศัย และสำนักงานขนาดใหญ่

ในยุคหลังของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ "the post-modern movement" มีการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงกระบวนการออกแบบสถาปัตยกรรมจากยุคก่อน สืบเนื่องมาจากผลงานที่ ประสบความสำเร็จล้มเหลว ในการใช้สอยเพิ่มขึ้น เป็นลำดับ มีการทบทวนคุณค่าทางรูปทรงสถาปัตยกรรม ที่ตอบสนองผลทางด้านจิตวิทยามากขึ้น กระบวนการตัดสินใจไม่ขึ้นอยู่กับสถาปนิกโดยลำพัง มีกลุ่มเจ้าของงาน และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องมาร่วมในการตัดสินใจ

บทบาทของสถาปนิก และนักออกแบบภายใน ยังเป็นนักสังเคราะห์แต่ทำงานในลักษณะกลุ่มมากขึ้น เพราะเจ้าของงาน ต้องการสถาปนิก และนักออกแบบภายในที่มีความสามารถเด่นชัด ในแง่ของการนำเสนอความคิดที่ขอดีเยี่ยม แปลก ใหม่ และมุ่งเน้นงานทางสร้างสรรค์ที่มีผลโดยตรงต่อการแข่งขันทางธุรกิจเป็นสำคัญลำดับแรก ส่วนในแง่การปฏิบัติอื่นได้รับการร่วมงานจากผู้เชี่ยวชาญต่างๆ บทบาทของสถาปนิก และนักออกแบบภายในเริ่มจะเปลี่ยนเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการออกแบบสถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมภายในมากขึ้น โดยมีนักวิเคราะห์โปรแกรมศึกษาเฉพาะล่วงหน้า สร้างข้อจำกัดของการออกแบบที่ค่อนข้างชัดเจน จึงทำให้เกิดการพัฒนากระบวนการออกแบบ เป็นแนวทางการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ มีกระบวนการตัดสินใจที่มีระบบ และเป็นระเบียบมากขึ้น พัฒนาความคิดทางการสังเคราะห์ ควบคู่กับการวิเคราะห์เพื่อการตรวจสอบโปรแกรมการออกแบบ ให้ความถูกต้อง และชัดเจนยิ่งขึ้น การอธิบายผลงานการออกแบบในแง่เชิงเหตุผล และสนับสนุนโดยหลักฐานด้านข้อมูล มีความต้องการจากเจ้าของงานมากขึ้น รูปแบบของสำนักงาน เป็นลักษณะการจัดการ และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มใหญ่มากขึ้น เป็นลักษณะของนักออกแบบหลายชนิด และหลายประเภทรวมกัน

ประโยชน์ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีที่กล่าวมานั้น ทำให้สรุปได้ว่าบทบาทหน้าที่ของนักออกแบบในแต่ละช่วงสมัย มีความแตกต่างกัน และจำเป็นอย่างยิ่งที่นักออกแบบต้องอาศัยความรู้หลายด้าน เช่น ความรู้ในการออกแบบภายในขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบสถาปัตยกรรมภายใน การวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ ความรู้ในการเขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อให้เห็นแนวทางหรือแบบจำลองที่เป็นรูปธรรมชัดเจน การเขียนแบบที่สมบูรณ์ ความสามารถในการแสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยต่างๆ รูปร่างลักษณะการตกแต่งภายในอาคาร ฯลฯ ได้ชัดเจน เพื่อจะดำเนินการก่อสร้างได้ต่อไป ความรู้ทางด้านการบริหารงานออกแบบ เพื่อใช้ในการวางแผนงานดำเนินการในโครงการ การกำหนดขอบเขตของการทำโครงการ ความรู้ทางด้านจิตวิทยาสภาพแวดล้อม ความรู้ด้านวิธีการวิจัย และการประเมินผลหลังการเข้าใช้อาคาร เป็นต้น เพื่อที่จะทำให้เกิดผลงานสถาปัตยกรรมภายในที่สมบูรณ์ ดังนั้น จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับความเป็นมา และบทบาทของนักออกแบบภายในนั้น ทำให้เข้าใจถึงความรู้ที่นักออกแบบภายในใช้ในการสร้างผลงานทางด้านงานออกแบบภายใน และจำเป็นต้องเพิ่มพูนความรู้ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานออกแบบให้สมบูรณ์

2.4 ทฤษฎีอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 อรอนงค์ รัชญะวัน (2539 : 32) กล่าวว่า ในสังคมประชาธิปไตย มนุษย์มีเสรีภาพในการเลือกอาชีพ และอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้วนั้นจะมีอิทธิพลต่อผู้เลือกตลอดชีวิต ถ้าบุคคลสามารถเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จก้าวหน้าในอาชีพนั้น แต่

ถ้าเลือกอาชีพได้ไม่เหมาะสมจะไม่สามารถสนองความต้องการของตนเองได้อย่างเต็มที่ และมีแนวโน้มที่จะประสบความล้มเหลว และปรับตัวไม่ได้ในอาชีพนั้น

2.4.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ และทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพ

ซูเปอร์ (Super Cited in Hoppock, 1969: 93 อ้างถึงใน อรอนงค์ รัชญะวัน. 2539) กล่าวว่า กระบวนการเลือกอาชีพของบุคคลขึ้นอยู่กับการทำงานที่อาชีพซึ่งเขาเลือกนั้น ทำให้เขาสามารถแสดงบทบาทตามความต้องการของเขาได้ ทั้งในความเห็นส่วนตัว และโลกของความเป็นจริง ไครท์ (Crites, 1969 : 134 – 135 อ้างถึงใน อรอนงค์ รัชญะวัน. 2539) เสนอแนวความคิดว่าเมื่อเกิดการเลือกอาชีพนั้น ต้องมีเงื่อนไขที่จำเป็น 3 ประการคือ

“A Choice Supply” บุคคลจะต้องมีอาชีพที่จะเลือกสองอาชีพ หรือมากกว่านั้น ถ้าบุคคลไม่มีทางเลือก การเลือกอาชีพจะเกิดขึ้นไม่ได้

“Incentive to make a choice” บุคคลจะต้องมีแรงกระตุ้นในการเลือกอาชีพในสังคมของเรานั้น แรงกระตุ้นในการเลือกอาชีพ ได้แก่ ความคาดหวังของสังคมที่ว่าทุกคนควรทำงาน

“Freedom to choose” บุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือก ถ้าเขาถูกจำกัดในการประกอบอาชีพเขาจะไม่สามารถเลือกอาชีพได้

ทฤษฎีที่มีผู้ยอมรับโดยทั่วไปในวงการแนะแนวอาชีพ (อรอนงค์ รัชญะวัน. 2539 : 34) ได้อธิบายคำศัพท์บางคำที่พบเห็นอยู่บ่อยๆ ในการอธิบายถึงการแนะแนวอาชีพ คำศัพท์เหล่านี้ ได้แก่

Career แปลว่า อาชีพ ใช้ในความหมายที่เกี่ยวกับกลุ่มของกิจกรรมการทำงานที่อาจจะมีกิจกรรมหลายชนิดอยู่ในกลุ่มการทำงานนั้นได้ เช่น อาชีพครู อาจมีกิจกรรมการสอนหนังสือ การให้คำปรึกษา และการทำวิจัยอยู่ในอาชีพนี เป็นต้น

Occupation, Vocation, Job คำทั้งสามคำนี้มีความหมายที่คล้ายคลึงกัน และใช้แทนกันได้ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน งาน หรือตำแหน่งงาน

Career Development, Occupation Development, Vocational Development ทั้ง 3 คำนี้ใช้แทนกันได้ หมายถึง กระบวนการพัฒนาความเชื่อ ค่านิยม ทักษะ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ตลอดจนความรู้ที่เกี่ยวกับโลกของงาน คำทั้งสามนี้สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของบุคคลในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกอาชีพ ตลอดจนถึงการตั้งจุดหมายของชีวิต และการทำงานของเขา

Vocational Preferences หมายถึง ความชอบในอาชีพ ได้แก่ การที่บุคคลอยากจะทำประกอบอาชีพนั้นๆ ถ้าเงื่อนไขในสภาพความเป็นจริงเปิดโอกาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่
Vocational Interests หมายถึง ความสนใจในอาชีพซึ่งคล้ายคลึงกับความชอบในอาชีพ แต่มีความจริงใจมากกว่า เพราะความสนใจสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิก และ/หรือประกอบอาชีพนั้น

Vocational Choice หมายถึง การเลือกอาชีพ ขึ้นอยู่กับความเป็นจริงมากที่สุด และแสดงให้เห็นว่าบุคคลคิดว่าเขาจะประกอบอาชีพอะไร

Career Counseling เป็นการให้คำปรึกษาทางอาชีพ โดยที่ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) จะทำหน้าที่ให้ความกระจ่างแก่ผู้มารับบริการในเรื่องต่างๆ ของการเลือกอาชีพ เป็นต้นว่า การแสวงหาอาชีพที่เหมาะสม การให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ การวิเคราะห์ความต้องการของบุคคล ความสนใจ ทักษะ ค่านิยม ข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจเลือกอาชีพ

Career Guidance เป็นการแนะแนวอาชีพ หมายความว่า กิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการสอนกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน การจัดงานวันอาชีพ วันนัดพบแรงงาน หรือสัมมนาการวางแผนอาชีพในหน่วยงาน หรือองค์การ ตลอดจนการให้บริการให้บริการปรึกษาทางอาชีพ รวมทั้งโครงการทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพทุกรูปแบบ

2.4.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของเซฟเฟอร์ (Schaffer's Theory of Vocational Choice)

เซฟเฟอร์ (อรอนงค์. 2539 : 43) ได้ศึกษาวิจัยจากบุคคลที่ประกอบอาชีพต่างๆ เขาสรุปว่าบุคคลมีความต้องการด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ซึ่งจะก่อให้เกิดความภูมิใจในตนเอง
2. ความต้องการความรัก และสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ได้รับความรัก และความอบอุ่นจากบุคคลอื่น
3. ความต้องการประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำ
4. ความต้องการควบคุมผู้อื่น มีอำนาจเหนือผู้อื่น
5. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
6. ความต้องการแสดงตนเอง
7. ความต้องการสถานะทางเศรษฐกิจสังคม
8. ความต้องการปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนยึดถือ
9. ความต้องการทำตามผู้อื่น ไม่ต้องมีความรับผิดชอบมาก
10. ความต้องการแสดงความคิดริเริ่มในการดำเนินกิจการต่างๆ
11. ความต้องการความมั่นคงทางเศรษฐกิจ คือต้องการรายได้สม่ำเสมอ
12. ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ทำงานอิสระ

เซฟเฟอร์ กล่าวว่า การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จ และมีความสุขในการประกอบอาชีพ มากน้อยเพียงใด คือการที่อาชีพนั้นสนองความต้องการของเขาได้ขนาดไหน และความสามารถในการเลือกอาชีพของแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับส่วนประกอบหลายๆ อย่าง เช่น เพศ วัย ความคิด ประสบการณ์ ค่านิยม บุคลิกภาพ เป็นต้น การตัดสินใจประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้ประสบผลสำเร็จนั้น เป็นเรื่องที่ทำความลำบากให้แก่บุคคลมาก เนื่องจากสิ่งเหล่านี้พัฒนามาในแต่ละวัยของชีวิต การเข้าใจพัฒนาการด้านอาชีพ (Career Development) จะทำให้เข้าใจถึงกระบวนการที่บุคคลได้เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง อิทธิพลของประสบการณ์ในวัยเด็ก และแบบฉบับของบุคลิกภาพ ซึ่งมีอิทธิพลต่อค่านิยม และการตัดสินใจ

2.4.3 ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของซูเปอร์ (Super's Theory of Career Development)

โดแนลด์ อี ซูเปอร์ (Donald E. Super Cited in E. L. Tolbert, 1974 : 31 – 37 อ้างถึง อรอนงค์ รัชญะวัน. 2539 : 48) เสนอหลักการใหญ่ 4 ประการในทฤษฎีของเขา ได้แก่ ลำดับขั้นทางอาชีพ (Vocational Life Stages) วุฒิภาวะทางอาชีพ (Vocational Maturity) การเปลี่ยนอัตมโนทัศน์เข้าสู่อัตมโนทัศน์ทางอาชีพ (Translating the Self – Concept into a vocational Self – Concept) และแบบฉบับการประกอบอาชีพ (Career Pattern) การพัฒนาการทางอาชีพของบุคคลเป็นการพัฒนาการทั้งโครงสร้างทางจิตวิทยา สรีรวิทยาของบุคคล รวมทั้งเงื่อนไขสภาวะแวดล้อม และสิ่งสำคัญอื่นๆ จากการวิจัยอย่างกว้างขวาง และทฤษฎีพัฒนาการ การวัดผล การปรับตัวทางอาชีพ และด้านอื่นๆ ที่สัมพันธ์กัน ซูเปอร์ได้ตั้งทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ (Theory of Vocational Development) ขึ้นในปี 1953

ในปี 1957 ซูเปอร์ และผู้ร่วมงาน ได้ศึกษาแบบฉบับอาชีพ (Career Pattern Study Monograph, Vocational, Development: A Framework of Research) เป็นการศึกษาาระยะยาว 20 ปี โดยเริ่มศึกษาในปี ค.ศ.1951 กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชายเกรด 8 จำนวน 138 คน และเด็กชายเกรด 9 จำนวน 142 คน ได้ลำดับขั้นทางอาชีพอันเป็นแนวคิดหลักของทฤษฎีดังต่อไปนี้

1. ระยะเวลาเจริญเติบโต (Growth Stage) เริ่มตั้งแต่เกิดจากจนกระทั่งอายุ 14 ปี ลักษณะทั่วไป ได้แก่ การพัฒนาอัตมโนทัศน์ด้วยการเลียนแบบจากบุคคลสำคัญในครอบครัว และในโรงเรียน ความต้องการ และความเพ้อฝันมีความสำคัญในระยะแรกของช่วงนี้ ต่อมาความสนใจ และความสามารถมีความสำคัญมากกว่า เนื่องจากการมีส่วนร่วมในงาน และมีการทดสอบความจริง ช่วงนี้แบ่งเป็นขั้นย่อยๆ ดังนี้

1.1 ระยะเวลาที่เด็กยังไม่มีความสนใจในอาชีพ (Provocational Substage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงเกิดถึง 3 ปี เด็กจะมีการพัฒนาทางด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว

1.2 ระยะเวลาจินตนาการด้านอาชีพ (Fantasy Substage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 4 ถึง 10 ปี เด็กจะมีจินตนาการด้านอาชีพตามความเพ้อฝันของตนเอง

1.3 ระยะเวลาสนใจในอาชีพ (Interest substage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 11 ถึง 12 ปี เด็กจะมีความสนใจในอาชีพมากขึ้น ความสนใจนี้ขึ้นอยู่กับความชอบ ความชอบเป็นหลักในการตัดสินใจเลือกเป้าหมาย และกิจกรรม

1.4 ระยะเวลาพิจารณาความสามารถ (Capacity Substage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 13 ถึง 14 ปี เด็กจะให้ความสำคัญต่อความสามารถของตนเองเป็นพื้นฐานในการพิจารณาเกี่ยวกับอาชีพ

2. ระยะเวลาสำรวจ (Exploration Stage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 15 ปี ถึง 24 ปี ในระยะนี้บุคคลจะสำรวจตนเอง และสำรวจอาชีพเพื่อแสวงหาข้อมูล และประสบการณ์ ซึ่งได้จากกิจกรรมในโรงเรียน การทำงานพิเศษ ระยะเวลาสำรวจแบ่งออกเป็นขั้นย่อยๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ระยะเวลาทดลองเลือกอาชีพ (Tentative Substage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 15 ปี ถึง 17 ปี เป็นระยะที่บุคคลพิจารณา และทดลองเลือกอาชีพโดยอาศัยเหตุผลหลายประการ เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ แต่ยังไม่ได้ตัดสินใจเลือกอาชีพที่แน่นอน

2.2 ระยะเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อของการพัฒนาการด้านอาชีพ (Transition Substage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 18 ถึง 21 ปี เป็นระยะที่บุคคลพิจารณาเลือกอาชีพจากปัจจัยต่างๆ ที่เป็นจริง เช่น โอกาสที่จะได้รับการศึกษา โอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพนั้นๆ ในระยะนี้บุคคลเริ่มฝึกหัด หรือศึกษาเฉพาะด้าน

2.3 ระยะเวลาทดลองปฏิบัติงาน (Trial Stage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 25 ถึง 44 ปี เป็นระยะที่บุคคลเริ่มทดลองปฏิบัติงาน เริ่มทำงาน

3. ระยะเวลาเริ่มต้นประกอบอาชีพ (Establishment Stage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 25 ถึง 44 ปี บุคคลเริ่มทำงานที่ถาวรเมื่อได้พบงานที่เหมาะสม แต่ถ้ายังไม่พบงานที่เหมาะสม หรืองานที่พอใจ ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงงานในระยะต้นๆ ระยะเวลาทดลองปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็นย่อยๆ 2 ชั้น คือ

3.1 ระยะเวลาทดลองปฏิบัติงาน (Trial Substage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 25 ถึง 30 ปี เป็นระยะที่บุคคลได้ตัดสินใจประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว แต่ถ้าอาชีพยังไม่มีที่เหมาะสม หรือยังไม่พอใจ ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่ได้ อาจมีการเปลี่ยนงานหนึ่งหรือสองครั้งก่อนที่จะได้งานที่เหมาะสม

3.2 ระยะเวลาประกอบอาชีพถาวร (Stabilization Substage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 31 ถึง 44 ปี เป็นระยะที่บุคคลได้พบอาชีพที่เหมาะสม บุคคลจะมีความมั่นคงในอาชีพเพื่อสร้างหลักฐานให้ตนเอง

4. ระยะเวลารักษาความมั่นคงในอาชีพ (Maintenance Stage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุ 45 ถึง 65 ปี เป็นช่วงที่ชีวิตมีความมั่นคง และแสวงหาความก้าวหน้าในการทำงาน เป็นช่วงต่อเนื่องของการสร้างหลักฐาน

5. ระยะเวลาเสื่อมถอย (Decline Stage) ระยะเวลาอยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป ประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลจะลดลงอันเนื่องมาจากความชรา ร่างกาย และสมองเสื่อมคุณภาพลง กิจกรรมในงานเปลี่ยนไป ระยะนี้แบ่งออกเป็นชั้นย่อยๆ ดังนี้

5.1 ช่วงที่บุคคลเริ่มลดประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพ (Deceleration) ช่วงนี้เป็นระยะที่บุคคลมีอายุประมาณ 65 ปี ถึง 70 ปี ระยะนี้เป็นช่วงเวลาที่เกิดเกษียณแล้ว ความต้องการในงานลดลง หน้าที่อาจมีการเปลี่ยนแปลง หรืองานอาจเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถ งานล่วงเวลาหรืองานอดิเรกอาจมาแทนงานเต็มเวลา

5.2 ช่วงที่บุคคลเลิกประกอบอาชีพโดยสิ้นเชิง (Retirement) ระยะนี้เป็นช่วงที่บุคคลจะใช้ชีวิตบั้นปลายด้วยการพักผ่อน โดยไม่ประกอบอาชีพใดๆ เลย เป็นช่วงที่บุคคลมีอายุประมาณ 71 ปีเป็นต้นไป

ซูเปอร์ ได้อธิบายงานตามขั้นพัฒนาการด้านอาชีพ (Career Development Tasks) ของบุคคลในวัยรุ่น และวัยรุ่นหนุ่มสาวไว้ว่างานตามขั้นพัฒนาการด้านอาชีพของวัยรุ่น มีดังต่อไปนี้

- การพัฒนาความสามารถ และสติปัญญา
 - การพัฒนาการสร้างนิสัยในการทำงานที่ดี มีความรับผิดชอบในการทำงาน รู้จักร่วมมือ
 - การเลือกหลักสูตร เลือกวิชาเรียน เลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ตลอดจนการเลือกอาชีพ
 - การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง การพึ่งตนเอง
- งานตามขั้นพัฒนาการด้านอาชีพของวัยรุ่นหนุ่มสาว มีดังต่อไปนี้
- การเลือกการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ
 - การเลือกหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา (ถ้าบุคคลนั้นศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา)
 - การเลือกอาชีพที่เหมาะสม
 - การพัฒนาทักษะในการทำงาน หรือการประกอบอาชีพ
- ซูเปอร์ได้สรุปงานตามขั้นพัฒนาการด้านอาชีพ ดังตารางข้างล่างนี้ (ตารางที่ 2.9)

ตารางที่ 2.9 แสดงงานตามพัฒนาการด้านอาชีพของซูเปอร์

วัย	ช่วงอายุ	งานตามขั้นพัฒนาการด้านอาชีพ
วัยรุ่นตอนต้น	14 – 18 ปี	การก่อตัวของความสนใจในอาชีพ (Crystallizing a Vocational Preference)
วัยรุ่นตอนกลาง	18 – 21 ปี	การพัฒนาความสนใจในอาชีพที่ เฉพาะเจาะจง (Specifying a Vocational Preference)
วัยรุ่นตอนปลาย	21 – 25 ปี	การพัฒนาความสนใจในอาชีพอย่าง มั่นคงขึ้น (Implementing a Vocational Preference)
วัยผู้ใหญ่ตอนต้น	25 – 30 ปี	การประกอบอาชีพที่ถาวร
วัยผู้ใหญ่ตอนกลาง	30 – 50 ปี	การสร้างความก้าวหน้า และความมี เกียรติในอาชีพที่ตนประกอบ (Consolidation Status and Advancing in a Vocation)

แหล่งที่มา : วัชร ทรรศย์, 2523 : 31 อ้างถึงใน อรอนงค์ รัชญะวัน. 2539 : 52
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ผู้อ่านควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม

การเลือกทำงานในอาชีพ มีปัจจัยหลายประการอันสืบเนื่องมาจากภูมิหลัง ความพึงพอใจ สภาพแวดล้อม เป็นต้น ดังนั้นทฤษฎีอาชีพดังกล่าวข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้สร้างเครื่องมือในการวิจัย และใช้อธิบายถึงการเลือกทำงานอาชีพของบุคคล โดยเฉพาะกลุ่มบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” นั้น ผู้วิจัยพบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ได้แก่

2.5.1 งานวิจัย “ปัญหาการปฏิบัติวิชาชีพของสถาปนิกไทย” (อุปนายกฝ่ายวิชาชีพ และ คณะอนุกรรมการสมาคมสถาปนิกสยาม พ.ศ. 2531 – 2541)

2.5.2 งานวิจัย “องค์ความรู้ของนักออกแบบภายในเพื่อใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพ” (อมรรัตน์ อรุณทอง. 2548)

2.5.3 งานวิจัย “การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาคณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2547” (พนิดา สมประจบ และบุญเรือง สมประจบ. 2548) สรุปได้ดังนี้

2.5.1 งานวิจัย “ปัญหาการปฏิบัติวิชาชีพของสถาปนิกไทย” โดยอุปนายกฝ่ายวิชาชีพ และ คณะอนุกรรมการสมาคมสถาปนิกสยาม (พ.ศ. 2531 – 2541)

สถานการณ์การประกอบวิชาชีพออกแบบสถาปัตยกรรมในปัจจุบัน ได้มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตามภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงภายในอุตสาหกรรมบริการทางวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรมในช่วงระยะ 10 ปีที่ผ่านมา ซึ่งวิชาชีพสถาปนิกได้ผ่านช่วงการขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงเศรษฐกิจเติบโตระหว่างปี พ.ศ.2531-2533 และช่วงที่เกิดความขาดแคลนทางด้านบุคลากร จนถือเป็นวิชาชีพที่ขาดแคลน และต้องเร่งผลิตสถาปนิกจากสถาบันการศึกษาในปี พ.ศ. 2536 จนถึงภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจในช่วงปี พ.ศ.2539-2540 การเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติวิชาชีพสถาปนิก จากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในวิชาชีพ ได้แก่ จำนวนสถาปนิกที่เพิ่มขึ้น การขาดแคลนบุคลากรระดับกลาง คุณภาพของสถาปนิกในระดับต่างๆ การแข่งขันในวิชาชีพที่เพิ่มสูงขึ้น เป็นต้น และจากสภาพแวดล้อมภายนอกวิชาชีพ ได้แก่ ภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจ การแข่งขันจากวิชาชีพข้างเคียง การเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง การเปิดเสรีทางวิชาชีพ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ เป็นต้น

รายงานวิจัย เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติวิชาชีพของสถาปนิกไทย” โดยอุปนายกฝ่ายวิชาชีพ และคณะอนุกรรมการสมาคมสถาปนิกสยาม (พ.ศ.2531-2541) เสนอกรรมการบริหารสมาคมสถาปนิก

สยามฯ (พ.ศ. 2541– 2543) โดยการสำรวจจากกลุ่มสมาชิกของสมาคมสถาปนิกสยาม และได้สรุปประเด็นที่น่าสนใจ และเกี่ยวข้องกับงานศึกษาวิจัยนี้ โดยสังเขป คือ

1. สภาวะแวดล้อมของการแข่งขันในวิชาชีพสถาปนิก

- สำนักงาน หรือหน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดโดยส่วนใหญ่ มีขนาดของหน่วยงาน (Size of Firm) จำนวนพนักงานไม่เกิน 20 คน ร้อยละ 49.15 ซึ่งเป็นส่วนข้างมากของจำนวนสำนักงาน หรือหน่วยงานทั้งหมด และมีแนวโน้มที่สำนักงาน หรือหน่วยงานที่ปฏิบัติวิชาชีพจะมีขนาดของหน่วยงานที่ลดลง จากปัจจัยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต และปริมาณความต้องการในตลาดการก่อสร้างที่ลดลง

- ส่วนใหญ่ของสถาปนิกจะพักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล โดยมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 87.78 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการไม่กระจายตัวในทาง “ภูมิศาสตร์” ของวิชาชีพ

- ส่วนใหญ่ของสถาปนิกจะทำงานอยู่ในภาคเอกชนมากกว่าภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจ ซึ่งได้มารับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยโดยตรงมากกว่า

- ในขณะที่ตัวแปรด้านอายุจะเกี่ยวเนื่องกับตัวแปรด้านระดับประสบการณ์ โดยระดับประสบการณ์จะแปรตามอายุ และจะมีผลทำให้ระดับประสบการณ์เฉลี่ยของผู้ที่ปฏิบัติวิชาชีพสถาปนิกในอนาคตมีแนวโน้มที่จะลดลง ถึงแม้ว่าระดับประสบการณ์ที่จะมีผลต่อการปฏิบัติวิชาชีพจะไม่ได้ขึ้นกับตัวแปรด้านเวลาอย่างเดียว โดยระดับประสบการณ์ยังแปรตามตัวแปรอื่นๆ ที่สัมพันธ์กัน เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมการแข่งขันในวิชาชีพ ระดับความสามารถใสการเรียนรู้ของบุคคล เป็นต้น ซึ่งผลจากระดับประสบการณ์จากการปฏิบัติวิชาชีพ ที่ได้รับผลจากอายุ เฉลี่ยของสมาชิกที่ลดลง จะสัมพันธ์กับคุณภาพในการปฏิบัติวิชาชีพในระดับใดในอนาคต ยังไม่สามารถสรุปได้จากการสำรวจดังกล่าว

- ส่วนใหญ่ยังทำงานอยู่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานสถาปัตยกรรม และการก่อสร้างโดยตรง โดยมีการกระจายตัวไปยังการบริการในสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องค่อนข้างน้อย

2. ทศนคติของสมาชิกที่มีต่อเหตุ และผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ ทั้งภายใน และภายนอกที่มีต่อการปฏิบัติวิชาชีพ

- สถาปนิกก็มีความเห็นต่อการเปิดเสรีทางวิชาชีพว่า จะมีผลกระทบต่อการศึกษาวิชาชีพของสถาปนิกไทยอย่างมาก โดยให้ความเห็นว่ามีความสามารถบางด้านของสถาปนิกไทยดีกว่าสถาปนิกต่างชาติ และมีความเห็นว่าสถาปนิกไทยจะไม่สามารถแข่งขันกับสถาปนิกต่างชาติ ถ้าเปิดเสรีทางด้านบริการ ในขณะที่ให้ความเห็นถึงประเด็นการแข่งขันในวิชาชีพที่ไม่เป็นธรรม และต้องการให้มีการแข่งขันในวิชาชีพอย่างเสรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้จากสาธารณะเมื่อเทียบกับวิชาชีพอิสระอื่นๆ

- สถาปนิกมีความเห็นว่าการปฏิบัติวิชาชีพ สถาปนิกยังขาดการพัฒนาตนเอง ขาดจริยธรรมในการดำเนินวิชาชีพ และขาดความรู้ และทักษะที่สำคัญต่อการปฏิบัติวิชาชีพ ในขณะที่ตอบว่า ไม่แน่ใจว่ามาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพมีคุณภาพลดลง และเห็นว่าผลตอบแทนในวิชาชีพไม่เพียงพอต่อการทำงาที่มีคุณภาพ

- สถาปนิกมีความเห็นว่าเป็นบทบาทของตัวแทนวิชาชีพยังขาดความเข้มแข็งที่เพียงพอ และตอบว่า ไม่แน่ใจต่อประเด็น ปัญหาการขาดความเชื่อมั่นในวิชาชีพตนเอง

- สถาปนิกมีความเห็นต่อคุณภาพของสถาปนิกจบใหม่จากสถาบันการศึกษาว่าควรปรับปรุงโดยเฉพาะทักษะ และความรู้ในด้านการปฏิบัติวิชาชีพ เทคโนโลยีอาคาร และด้านการบริหาร และการจัดการ

ประโยชน์ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม

จากรายงานการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ สถาปนิก และการปฏิบัติในวิชาชีพสถาปนิก ในเชิงสภาพแวดล้อมภายนอก และทัศนคติต่อวิชาชีพ เป็นส่วนสำคัญ โดยประเด็นเพื่อศึกษาถึงรายละเอียดการปฏิบัติวิชาชีพนั้นๆ แนวโน้มของการขยายการให้บริการวิชาชีพยังคงมีการปรับเปลี่ยนตามสภาพแวดล้อมสังคมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความรู้ที่สถาปนิกควรมี การพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติวิชาชีพ และประเด็นความเห็นของสถาปนิกต่อคุณภาพของสถาปนิกจบใหม่จากสถาบันการศึกษาว่า ควรปรับปรุง โดยเฉพาะทักษะ และความรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพ เทคโนโลยีอาคาร ด้านการบริหาร และการจัดการ

ดังนั้น จากการทบทวนวรรณกรรม สามารถนำมาเป็นแนวทางสำคัญในการสร้างคำถามในงานวิจัย ในประเด็นศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลการวิจัย

2.5.2 งานวิจัยหัวข้อ “องค์ความรู้ของนักออกแบบภายในเพื่อใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพ”

(อมรรัตน์ อรุณทอง. 2548)

การวิจัยเรื่อง “องค์ความรู้ของนักออกแบบภายในเพื่อใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพ” (อมรรัตน์ อรุณทอง. 2548) พบว่า ในการศึกษากลุ่มนักออกแบบที่เริ่มปฏิบัติวิชาชีพในช่วง 1-2 ปีแรก ในด้านองค์ความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่านักออกแบบที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี ต้องการความรู้หมวดวิชาหลักในวิชาการออกแบบภายในมากที่สุด รองลงมาคือ หมวดวิชาพื้นฐานในวิชาปฏิบัติการวัสดุมากที่สุด หมวดวิชาเทคโนโลยีในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด หมวดวิชาสนับสนุนในวิชาการบริหารงานออกแบบมากที่สุด และหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มนักออกแบบที่ปฏิบัติวิชาชีพไม่น้อยกว่า 3 ปีขึ้นไป ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด รองลงมา คือหมวดวิชาสนับสนุนในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบมากที่สุด หมวดวิชาหลักในวิชาการวิเคราะห์โครงการ และ

การออกแบบมากที่สุด หมวดวิชาพื้นฐานในวิชาการปฏิบัติการวัสดุมากที่สุด และหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า ในหมวดวิชาหลัก นักออกแบบต้องการความรู้ในวิชาการออกแบบภายในมากที่สุด และการสร้างแนวความคิดในการออกแบบน้อยที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะวิชาการออกแบบภายในเป็นวิชาที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในทุกระดับ และทุกขั้นตอนในกระบวนการทำงานออกแบบ ส่วนการสร้างแนวความคิดในการออกแบบนั้น นักออกแบบสามารถสร้างสรรค์ได้มาก หรือน้อยนั้นในแง่ของการปฏิบัติจริงขึ้นอยู่กับขอบเขต ความต้องการและข้อจำกัดของเจ้าของอาคารเป็นส่วนใหญ่

ในหมวดวิชาพื้นฐาน นักออกแบบต้องการความรู้ในวิชาปฏิบัติการวัสดุมากที่สุด และประวัติศาสตร์ศิลปะ น้อยที่สุด ทั้งนี้ เพราะกระบวนการออกแบบเป็นการเปลี่ยนแปลงความต้องการและความปรารถนาของลูกค้าที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เป็นคำตอบของการออกแบบซึ่งสามารถทำความเข้าใจได้กับผู้รับเหมาการก่อสร้าง และผลิตผ่านแบบก่อสร้าง และรายการประกอบแบบก่อสร้างต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยความรู้วิชาด้านวัสดุเพื่อช่วยให้การก่อสร้างกระทำได้อย่างถูกขั้นตอน และสามารถเลือกใช้วัสดุใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของเจ้าของโครงการและเป็นการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบ สำหรับวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะมีความต้องการน้อยสุด อาจเนื่องมาจากวิชานี้เป็นวิชาที่เน้นเนื้อหาทฤษฎีซึ่งเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง และนักออกแบบยังขาดประสบการณ์ในการประยุกต์แนวคิดในทางประวัติศาสตร์เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการออกแบบในปัจจุบัน

ในหมวดวิชาเทคโนโลยี นักออกแบบต้องการความรู้ในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด และวิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์น้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในจะช่วยให้การวางแผนการทำงานตลอดจนให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลงาน และช่วยให้การประสานงานการสร้างผลงานกับฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทำได้ชัดเจนมากขึ้น ส่วนความรู้ในวิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์มีการใช้น้อย เนื่องจากในการปฏิบัติงานจริงนักออกแบบภายในมิได้ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เพราะจะเลือกเฟอร์นิเจอร์ที่นักออกแบบเฟอร์นิเจอร์ (Furniture Designer) ได้มีการออกแบบไว้แล้ว และนำมาใช้ในงานตกแต่งได้ทันที

ในหมวดวิชาสนับสนุน นักออกแบบต้องการความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบมากที่สุด และวิธีการค้นคว้าวิจัยน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และวิธีการปฏิบัติงานในกระบวนการออกแบบเป็นอย่างมาก และคอมพิวเตอร์จะเป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในวิชาชีพออกแบบ และก่อสร้างก็ตาม ดังนั้นนักออกแบบต้องมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว เพื่อสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเต็มขีดความสามารถของระบบ สำหรับวิธีการค้นคว้าวิจัยเป็นวิชาพื้นฐานที่เตรียมผู้เรียนเพื่อการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา และนำมาใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพได้น้อย นักออกแบบจึงต้องการความรู้ในวิชานี้น้อย

ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป นักออกแบบต้องการความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด และต้องการความรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะวิชาภาษาอังกฤษช่วยให้นักออกแบบสามารถติดตามข้อมูลข่าวสาร และความรู้ต่างๆ จากทั่วทุกมุมโลกได้ นอกจากนี้ ยังช่วยในการสื่อสารกับผู้ร่วมงาน ลูกค้า และเจ้าของอาคารต่างๆ หากบุคคลดังกล่าว ต้องทำงานกับสำนักงานที่มีชาวต่างประเทศทำงานด้วย สำหรับความรู้ด้านวิชาวิทยาศาสตร์มีความต้องการน้อย เนื่องจากวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานเป็นวิชาที่ช่วยในการติดตามความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์จากข่าวสารข้อมูลต่างๆ ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้ในระดับลึก

สำหรับความต้องการความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่นๆ นอกเหนือจากวิชาในหมวดมาตรฐานวิชาการ พบว่า นักออกแบบวิชาชีพมีความต้องการความรู้ในสาขาการบริหาร และการจัดการมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะในการปฏิบัติงานวิชาชีพ นักออกแบบต้องอาศัยความรู้ด้านการจัดการงาน การประสานงานกับฝ่ายต่างๆ การร่วมกันทำงานเป็นหมู่คณะ ตลอดจนการบริหารเวลา และงานเพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายบรรลุผลสำเร็จได้

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี ส่วนใหญ่ทำงานประจำสำนักงานออกแบบมากกว่าทำงานเป็นนักออกแบบอิสระ แต่เมื่อมีประสบการณ์มากขึ้น คือ มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ทำงานประจำสำนักงานออกแบบน้อยลง และทำงานเป็นนักออกแบบอิสระมากขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะนักออกแบบที่มีประสบการณ์น้อย ต้องการการเรียนรู้วิธีการทำงานจากสำนักงานมากเพื่อให้เกิดความชำนาญตลอดจนสามารถประยุกต์ใช้วิชาที่ศึกษามาในการปฏิบัติงาน แต่เมื่อนักออกแบบมีประสบการณ์มากขึ้น ต้องการความเป็นอิสระในการทำงาน จึงทำงานเป็นนักออกแบบอิสระมากขึ้น

นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 1-2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลักมากที่สุด นักออกแบบที่มีประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด เป็นเพราะในหมวดวิชาหลัก เป็นวิชาที่ศึกษาทางด้านทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือ ปรัชญาในการออกแบบซึ่งช่วยในการปฏิบัติงานวิชาชีพเบื้องต้นได้อย่างดีสำหรับนักออกแบบที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา แต่เมื่อนักออกแบบมีประสบการณ์ทำงานเพิ่มมากขึ้น ต้องการความรู้ใหม่ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ทันสมัยกับความก้าวหน้า และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

ประโยชน์ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัย “องค์ความรู้ของนักออกแบบภายในเพื่อใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพ” สามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยได้ โดยการสร้างเครื่องมือวิจัย และกำหนดหัวข้อคำถามในการวิจัย เพื่อสรุปหาความต้องการความรู้ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีลิขสิทธิ์สงวนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
2.5.3 งานวิจัย “การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาคณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2547” (พนิดา สมประจบ และบุญเรือง สมประจบ. 2548)

งานวิจัย “การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาคณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2547” (พนิดา สมประจบ และบุญเรือง สมประจบ. 2548) มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาคณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี โดยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของบัณฑิต 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการเรียน การสอน ด้านสภาพการทำงาน และด้านปัญหาในการทำงาน ประชากรที่ใช้คือผู้สำเร็จการศึกษาปี การศึกษา 2547 จำนวน 273 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามคืน 205 ชุด

ผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 78.10 ส่วน ใหญ่ทำงานในหน่วยงานเอกชน โดยผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนสูงสุด 60 คน ผู้สำเร็จการศึกษามี ความคิดเห็นต่อด้านหลักสูตร และด้านการเรียนการสอนว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสภาพการทำงาน และด้านปัญหาในการทำงาน มีความคิดเห็นว่าเป็นความ เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สามารถสรุปโดยสังเขปดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ผู้สำเร็จการศึกษาของคณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความคิดเห็นโดยรวมต่อด้านหลักสูตรว่า มีความเหมาะสมโดยรวมในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรศิลปบัณฑิต และศึกษาศาสตร์บัณฑิต มีเป้าหมายเด่นชัดว่า ใคร ต้องการประกอบอาชีพอะไร ประกอบกับปัจจุบันผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูต้องสำเร็จการศึกษาใน หลักสูตร ศึกษาศาสตร์บัณฑิต จึงจะได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และเป็นครูได้

2. ด้านเนื้อหาวิชา จากการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาของคณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมต่อด้านเนื้อหาวิชาว่า มีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง ทั้งนี้เพราะผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพปัจจุบันมีปัญหาการว่างงานเป็น จำนวนมาก และเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น จึงควรที่จะเน้นเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย มีการใช้เทคโนโลยีมากยิ่งขึ้นเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ทางเทคโนโลยีในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด ทั้งนี้เพราะผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ ต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ ที่รวดเร็ว และไม่สามารถใช้เทคโนโลยีได้ เพราะไม่มีพื้นฐานหรือไม่ได้ฝึกมาอย่างเพียงพอ

3. ด้านการเรียนการสอน ผู้สำเร็จการศึกษาของคณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความคิดเห็นโดยรวมต่อด้านการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้สำเร็จ การศึกษาเห็นว่าการเรียนการสอนมีการเน้นภาคปฏิบัติมากที่สุด เพราะลักษณะของการศึกษาทาง สายศิลปกรรมมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความชำนาญทางการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตร ที่ต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความชำนาญในการประกอบอาชีพ การได้ฝึกปฏิบัตินอก สถานที่ถือเป็นการฝึกประสบการณ์อย่างหนึ่ง และเป็นการให้ผู้เรียนประสบกับสภาพความเป็นจริง ก่อนออกไปประกอบอาชีพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักสูตรในสายศิลปกรรม ของคณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมต่อการเรียนการสอน ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

4. ด้านสภาพการทำงาน ผู้สำเร็จการศึกษาของคณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความคิดเห็นโดยรวมต่อด้านสภาพการทำงานว่า มีความเหมาะสมโดยรวมในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เพราะผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าการศึกษาในสายศิลปกรรมเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถที่จะประกอบอาชีพได้ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ในระดับหนึ่ง งานที่ปฏิบัติอยู่ ต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเพื่อนร่วมงานมีความคิดเห็นในทางที่ดีต่อสถาบันที่สำเร็จมา ซึ่งประกอบด้วยผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถเฉพาะตัว มีความคิดสร้างสรรค์เป็นของตนเอง สามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ สำหรับตนเอง และสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับในรายละเอียดพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า งานที่ปฏิบัติอยู่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์

5. ด้านปัญหาในการทำงาน ผู้สำเร็จการศึกษาของคณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความคิดเห็นโดยรวมต่อด้านปัญหาในการทำงานว่ามีความเหมาะสมโดยรวมในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เพราะผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงาน สามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในระหว่างปฏิบัติงานอยู่เสมอ รวมทั้งมีอิสระในการวางแผนปฏิบัติงาน จึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นด้านปัญหาในการทำงานในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการผลิตบัณฑิตสายศิลปกรรมของคณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มุ่งเน้นให้ความรู้แก่ผู้เรียนทั้งในด้านทฤษฎี และด้านปฏิบัติ เพื่อให้มีความชำนาญในสาขาที่เรียนสามารถประกอบอาชีพได้ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และสามารถประกอบอาชีพได้ด้วยตัวเองได้

ตารางที่ 2.10 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย เปรียบเทียบหลักสูตรศิลปบัณฑิต และศิลปศาสตรบัณฑิต

หลักสูตรศิลปบัณฑิต	หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
ด้านหลักสูตร	ด้านหลักสูตร
1. ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการทำงานจริง	1. ควรสร้างหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม
2. ควรเพิ่มโปรแกรมเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์	2. เอื้อประโยชน์ต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และเน้นคุณธรรม
3. ควรปรับหลักสูตรให้ทันสมัยเหมือนมหาวิทยาลัยเอกชน	
4. ควรเพิ่มโปรแกรมด้านการออกแบบ	
5. ควรนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	

เอกสารที่แนบมาเป็นการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเอาไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.10 (ต่อ)

หลักสูตรศิลปบัณฑิต	หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
ด้านเนื้อหา	ด้านเนื้อหาวิชา
1. เนื้อหาที่สอนควรนำไปใช้งาน ได้จริง	1. ควรเพิ่มชั่วโมงปฏิบัติ
2. ควรปรับเนื้อหาให้ทันกับสภาพปัจจุบัน	2. ควรมีการศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อทราบปัญหาและการปฏิบัติตน
3. ควรเน้นการใช้คอมพิวเตอร์	
4. ควรเน้นปฏิบัติ	
5. ควรเน้นเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ	
ด้านการเรียนการสอน	ด้านการเรียนการสอน
1. ควรเน้นการปฏิบัติงานจริง และสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้จริง	1. ควรเพิ่มวิชาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
2. ควรเน้นทฤษฎี และปฏิบัติ	2. ควรสอนให้นักศึกษาเป็นผู้เรียนรู้ คิดค้นแก้ปัญหา และพัฒนาให้เป็น
3. ควรเน้นการให้ประสบการณ์ และการปฏิบัติจริง	
4. ควรศึกษาดูงานนอกสถานที่	
5. ไม่ควรให้นักศึกษาศึกษาด้วยตนเองมากเกินไป	
ด้านสภาพการทำงาน	ด้านสภาพการทำงาน
1. ควรฝึกให้นักศึกษารู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม	-
2. ควรฝึกความอดทนในการทำงาน	

สรุปประโยชน์ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยพบว่า การศึกษาทบทวนทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ความต้องการความรู้

เอกสารนี้ ในวิชาชีพของบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ไม่ว่ากรณีใดๆ ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหา เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความเป็นมา หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการศึกษาวิจัยสามารถนำข้อมูล มาทำการวิเคราะห์เป็นแนวทางในกำหนดขอบเขตการศึกษา และการสร้างเครื่องมือวิจัย

2. วิชาชีพ และมาตรฐานวิชาการวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาสถาปัตยกรรมภายใน และมัณฑนศิลป์ ในการศึกษาวิจัยสามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา และการสร้างเครื่องมือวิจัย

3. ความเป็นมา และบทบาทของนักออกแบบวิชาชีพออกแบบภายใน ในการศึกษาวิจัย สามารถเข้าใจในบทบาทของนักออกแบบวิชาชีพออกแบบภายใน โดยนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ข้อมูล และอธิบายถึงผลการวิจัย

4. ทฤษฎีอาชีพ ในการศึกษาวิจัยสามารถเข้าใจในการเลือกทำงานอาชีพ โดยนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล อธิบาย และสรุปผลการวิจัย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการศึกษาวิจัยสามารถนำข้อมูล มาทำการวิเคราะห์เป็นแนวทางในกำหนดขอบเขตการศึกษา และการสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยพบว่าเนื้อหาของข้อมูลของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนี้ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยได้จำแนกเนื้อหาออกเป็นหัวข้อของหมวดวิชา และวิเคราะห์เนื้อหาของหมวดวิชา ออกเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้มีความชัดเจนในการสร้างเครื่องมือวิจัย และจากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยได้นำรูปแบบของการดำเนินการวิจัยมาประกอบกับเนื้อหาของ หมวดวิชามาตรฐานวิชาการ ในสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. 2545 นำมาสร้างเครื่องมือวิจัย และใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในหัวข้อ “ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” นี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ประเภทสำรวจ เพื่อศึกษาถึงความต้องการความรู้ที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในใช้ในการทำงานวิชาชีพ ในปัจจุบัน การพิจารณาแบ่งส่วนของการศึกษานี้อยู่บนพื้นฐานของข้อมูล และความรู้จากการทบทวนวรรณกรรมอันนำมาสู่รายละเอียดของข้อมูล และการจัดระเบียบวิธีการวิจัยให้เหมาะสมกับข้อมูลและการศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ในงานวิจัยนี้ สามารถแบ่งการศึกษาวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูล และเนื้อหา ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับขอบเขตหมวดวิชาของมาตรฐานวิชาการ ในสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ.2545 โดยกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามชนิดของตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ

(ก). หมวดวิชาหลัก ได้แก่ (1) การสร้างแนวความคิดในการออกแบบ (2) การออกแบบภายใน ชั้นพื้นฐาน (3) องค์ประกอบสถาปัตยกรรมภายใน (4) การวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ

(ข). หมวดวิชาพื้นฐาน ได้แก่ (1) วาดเส้น (2) การเขียนแบบปฏิบัติ (3) การวิชาชีพ (4) การเขียนแบบ 3มิติ (5) ทฤษฎีสี (6) พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย (7) ประวัติศาสตร์ศิลปะ (8) ภาษาเพื่อการออกแบบ (9) คอมพิวเตอร์พื้นฐาน

(ค). หมวดวิชาเทคโนโลยี ได้แก่ (1) ระบบโครงสร้าง สถาปัตยกรรมภายใน (2) วิธีการสร้างประกอบเครื่องเรือน (3) ความเข้าใจระบบอาคาร ประกอบด้วย ระบบไฟฟ้า ระบบระบายอากาศ ระบบปรับอากาศ ระบบประปาสุขาภิบาล และอุปกรณ์ประกอบอาคาร

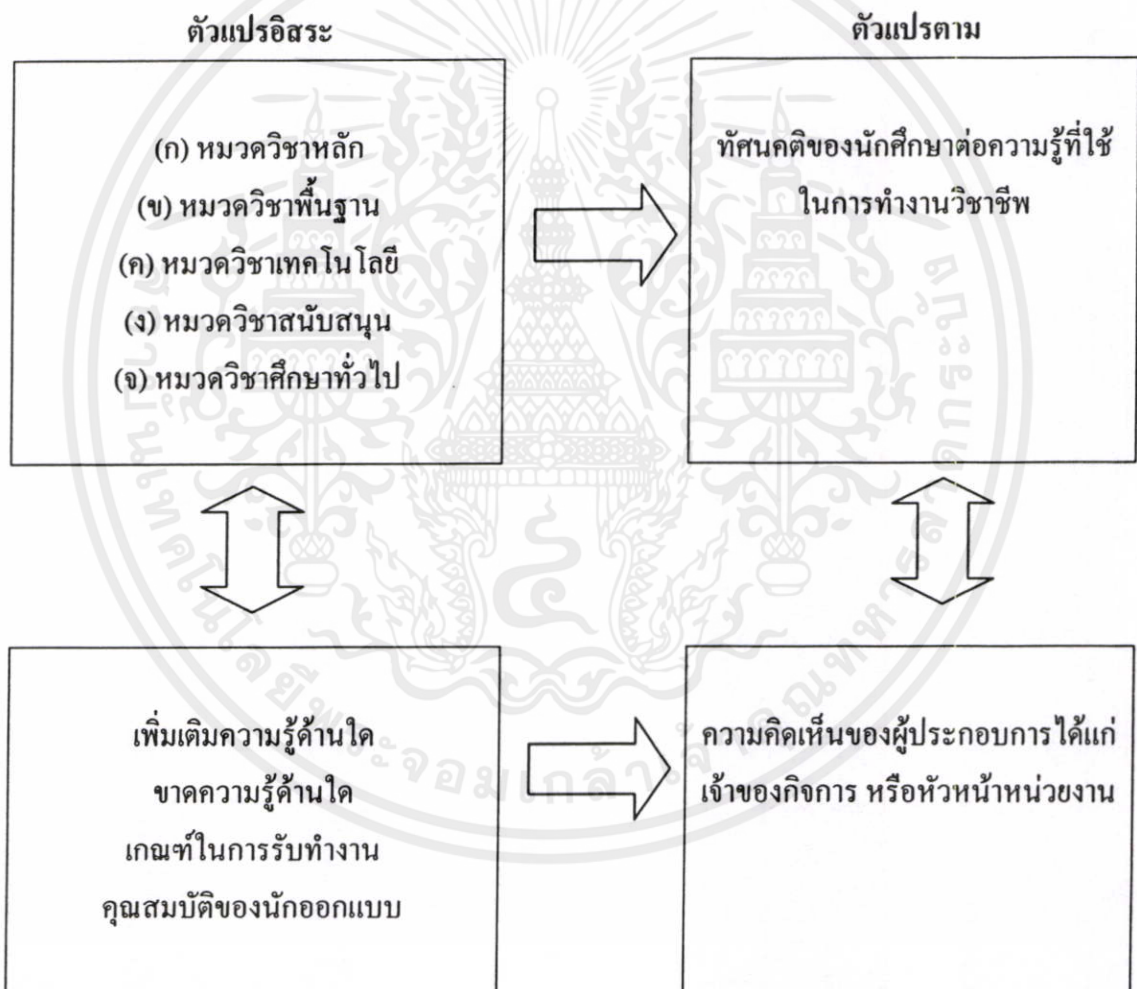
(ง). หมวดวิชาสนับสนุน ได้แก่ (1) คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ (2) การฝึกงานวิชาชีพ (3) การบริหารงานออกแบบ (4) กฎหมายอาคาร (5) การประมาณราคา (6) จิตวิทยาสภาพแวดล้อม และ (7) วิธีการค้นคว้าวิจัย

(จ). หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้แก่ (1) มนุษยศาสตร์ (2) สังคมศาสตร์ (3) วิทยาศาสตร์ (4) คณิตศาสตร์ และ (5) ภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม คือ ทักษะของผู้สำเร็จการศึกษาต่อความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพ

ตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้นำมาสร้างเครื่องมือวิจัย เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ (คุณภาพนวนก) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาวิเคราะห์หาค่าระดับประเด็นความสำคัญขององค์ความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพของนักออกแบบในปัจจุบัน

จากการทบทวนทฤษฎี และวรรณกรรมต่างๆ ในส่วนการศึกษาที่ต้องการวิเคราะห์หาองค์ความรู้ที่นักออกแบบต้องการในการปฏิบัติวิชาชีพ ได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงการสรุปตัวแปร และวิธีการวิจัย

ตัวแปรแนวคิด (Conceptual Variable)	ตัวแปรปฏิบัติการ (Operational Variable)	วิธีการวิจัย	
		แบบสอบถาม	สัมภาษณ์
ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	เพศ	x	
	อายุ	x	
	การศึกษา	x	
	ประสบการณ์	x	
	รูปแบบการทำงาน	x	
	ตำแหน่ง	x	
	หน้าที่รับผิดชอบ	x	
ลักษณะการทำงาน	ลักษณะงาน	x	
	สถานที่ทำงาน	x	
	ตำแหน่ง	x	
	หน้าที่รับผิดชอบ	x	
	ความพึงพอใจในงาน	x	
	ทำงานตรง/ไม่ตรงสาขา	x	
	การนำความรู้ไปใช้	x	
	ปัญหาในการทำงาน	x	
(ก) หมวดวิชาหลัก	1.) การสร้างแนวความคิดในการออกแบบ	x	
	2.) การออกแบบภายใน ชั้นพื้นฐาน	x	
	3.) องค์ประกอบสถาปัตยกรรมภายใน	x	
	4.) การวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ	x	
	5.) วาดเส้น	x	
(ข) หมวดวิชาพื้นฐาน	6.) การเขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ	x	
	7.) การเขียนแบบ 3มิติ	x	
	8.) ทฤษฎีสี	x	
	9.) พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย	x	
	10.) ประวัติศาสตร์ศิลปะ	x	
	11.) ภาษาเพื่อการออกแบบ	x	
	12.) คอมพิวเตอร์พื้นฐาน	x	
	13.) การปฏิบัติการวัสดุ	x	
(ค) หมวดวิชาเทคโนโลยี	14.) ระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายใน	x	
	15.) วิธีการสร้างประกอบเครื่องเรือน	x	
	16.) ความเข้าใจระบบอาคาร -ระบบไฟฟ้า -ระบบระบายอากาศ -ระบบปรับอากาศ -ระบบประปาสุขาภิบาล -อุปกรณ์ประกอบอาคาร	x	
	17.) คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ	x	
(ง) หมวดวิชาสนับสนุน	18.) การฝึกงานวิชาชีพ	x	
	19.) การบริหารงานออกแบบ	x	
	20.) กฎหมายอาคาร	x	
	21.) การประมาณราคา	x	
	22.) จิตวิทยาสภาพแวดล้อม	x	
	23.) วิธีการค้นคว้าวิจัย	x	
	24.) มนุษยศาสตร์	x	
(จ) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	25.) สังคมศาสตร์	x	
	26.) วิทยาศาสตร์	x	
	27.) คณิตศาสตร์	x	
	28.) ภาษาอังกฤษ	x	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ตัวแปรแนวคิด (Conceptual Variable)	ตัวแปรปฏิบัติการ (Operational Variable)	วิธีการวิจัย	
		แบบสอบถาม	สัมภาษณ์
การทำงานวิชาชีพ	ความรู้เพิ่มเติมด้านอื่นๆ	x	
ข้อมูลทั่วไปของ เจ้าของสำนักงานหรือหัวหน้าหน่วยงาน	เพศ		x
	อายุ		x
	ประสบการณ์		x
การทำงานวิชาชีพ	เพิ่มเติมความรู้ด้านใด		x
	ขาดความรู้ด้านใด		x
	เกณฑ์ในการรับทำงาน		x
	คุณสมบัติของนักออกแบบ		x

3.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2543 – 2547

2. บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2546 – 2549

3. ผู้ประกอบการ ได้แก่ เจ้าของกิจการ หรือหัวหน้าหน่วยงาน จำนวน 15 คน

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

1. บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2543 – 2547 จำนวน 91 คน

2. บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2546 – 2549 จำนวน 71 คน

3. ผู้ประกอบการ ได้แก่ เจ้าของกิจการ หรือหัวหน้าหน่วยงาน จำนวน 15 คน

3.2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเลือกตามวัตถุประสงค์ (Purposive Sampling) โดยเฉพาะเจาะจงดังนี้

- บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระหว่างปีการศึกษา 2543 – 2547 จำนวน 91 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระหว่างปีการศึกษา 2546 – 2549 จำนวน 71 คน

- ผู้ประกอบการ ได้แก่ เจ้าของกิจการ หรือหัวหน้าหน่วยงาน จำนวน 15 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย แบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

- แบบสอบถาม
- แบบสัมภาษณ์

3.3.1 แบบสอบถาม

เป็นเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล เกี่ยวกับความต้องการในการนำความรู้ต่างๆ เพื่อใช้ในการทำงานวิชาชีพ ประเภทแบบสอบถาม มีลักษณะการตอบเป็นการประเมินความต้องการมากน้อย ของความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating scale) คือ ระดับความต้องการความรู้ในช่วง น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด แบบสอบถามนี้มีความยาว จำนวน 3 หน้า (ดูภาคผนวก ก.) โดยผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบเครื่องมือ และโครงสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยเรื่อง “องค์ความรู้ของนักออกแบบสถาปัตยกรรมภายในเพื่อใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพ” (อมรรัตน์ อรุณทอง. 2548) และงานวิจัย “ปัญหาการปฏิบัติวิชาชีพของสถาปนิกไทย” (อุปนายกฝ่ายวิชาชีพ และคณะอนุกรรมการสมาคมสถาปนิกสยามฯ. 2539–2541) รวมทั้งงานวิจัย “การติดตามผลผู้สำเร็จ การศึกษาคณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล” (พนิดา สมประจบ และบุญเรือง สมประจบ. 2547) โดยใช้วิธีจัดกลุ่มของหมวดวิชาแสดงเป็นตารางตามความต้องการมากน้อย และ นำมาประกอบกับเนื้อหาของหมวดวิชามาตรฐานวิชาการ ในสถาปัตยกรรมควบคุม สาขาสถาปัตยกรรม ภายในและมัณฑนศิลป์ (สภาสถาปนิก. 2543–2546) เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือวิจัย เพื่อใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบปลายปิด และคำถามแบบปลายเปิด ประกอบด้วย 3 ส่วน มีทั้งหมด 36 ข้อ ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามมีทั้งหมด 8 ข้อคือ ส่วนข้อมูลทั่วไปของนักออกแบบ เพื่อนำไป ศึกษาพร้อมกับแบบสอบถามส่วนที่ 3 เกี่ยวกับองค์ความรู้ของนักออกแบบภายในเพื่อใช้ในการปฏิบัติ วิชาชีพ ซึ่งแบบสอบถามส่วนที่ 1 เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด 2 ข้อ และ คำถามปลายปิด 6 ข้อ ดังนี้

- 1.) เพศ
- 2.) อายุ
- 3.) วุฒิกการศึกษา ก่อนเข้าศึกษา

- 4.) สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร
- 5.) ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา
- 6.) ปีการศึกษาที่จบ
- 7.) สถานภาพหลังสำเร็จการศึกษา
- 8.) ปัญหาในการทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทั้งหมด 10 ข้อคือ ลักษณะการทำงาน เพื่อนำไปศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการทำงาน ทั้งในประเด็นการทำงานตรงสาขา และไม่ตรงสาขา ประกอบด้วยลักษณะคำถามแบบปลายปิด 7 ข้อ และคำถามปลายเปิด 3 ข้อ ดังนี้

- 1.) ลักษณะงาน
- 2.) สถานที่ทำงาน
- 3.) ตำแหน่ง
- 4.) หน้าที่รับผิดชอบ
- 5.) เงินเดือนที่ได้รับ
- 6.) ความพึงพอใจในงานที่ทำ
- 7.) ลักษณะการทำงานตรง / ไม่ตรงสาขาวิชาที่เรียนมา
- 8.) การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน
- 9.) ปัญหาในการทำงาน
- 10.) สาเหตุการยังไม่ทำงาน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายปิด 28 ข้อ

คือ ส่วนข้อมูลของการนำองค์ความรู้ ไปใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพมากน้อยเพียงใด และแบบสอบถามคำถามแบบปลายเปิด มีทั้งหมด 5 ข้อ คือ ส่วนข้อมูลของความต้องการความรู้เพิ่มเติมในการทำงานวิชาชีพ และข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1.) การนำความรู้ด้านการสร้างแนวความคิดในการออกแบบ ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากน้อยเพียงใด
- 2.) การนำความรู้ด้านการออกแบบภายใน เช่น หลักทฤษฎี และการตกแต่งสถานที่ การจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากน้อยเพียงใด
- 3.) การนำความรู้ด้านองค์ประกอบสถาปัตยกรรมภายใน เช่น ลักษณะโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมประเภทต่างๆ ระยะเวลาและขนาดของส่วนประกอบอาคาร นำไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากน้อยเพียงใด
- 4.) การนำความรู้ด้านการวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ เช่น การศึกษารายละเอียดประกอบโครงการ (program) และกำหนดหัวข้อปัญหาต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากน้อยเพียงใด

- 5). การนำความรู้ด้านการวาดเส้น เช่น น้ำหนัก รูปทรง พื้นผิวชนิดต่าง ๆ เพื่อแสดงออกในแง่ของความคิด หรือการนำเสนอผลงาน ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 6). การนำความรู้ด้านการเขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ หมายถึง การปฏิบัติการเขียนแบบตามมาตรฐานสากล สัญลักษณ์ สัดส่วน และแบบขยายของส่วนประกอบต่างๆ ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 7). การนำความรู้ด้าน การเขียนแบบ 3 มิติเช่น Isometric, Perspective ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 8). การนำความรู้ด้าน ทฤษฎีสี ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 9). การนำความรู้ด้านพื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย เช่น รูปแบบ และ โครงสร้างสถาปัตยกรรม เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การออกแบบ ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 10). การนำความรู้ด้านประวัติศาสตร์ศิลปะเพื่อให้เข้าใจถึงวิวัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงของแต่ละสมัย และนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบ ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 11). การนำความรู้ด้านภาษาเพื่อใช้ในการการออกแบบ ศัพท์เทคนิคต่างๆ ที่ใช้ในวงการศิลปะ และการออกแบบทั้งใน และต่างประเทศ ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 12). การนำความรู้พื้นฐานคอมพิวเตอร์ เช่น การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อใช้ในการทำงาน และการปฏิบัติงาน เช่น Microsoft office ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 13). การนำความรู้ด้านการปฏิบัติการวัสดุ เช่น ศึกษาคุณสมบัติของวัสดุ และอุปกรณ์กรรมวิธีประกอบ และติดตั้ง สำหรับใช้ในการตกแต่งสถานที่ที่มีจำหน่ายในปัจจุบัน ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 14). การนำความรู้ด้านระบบ โครงสร้างสถาปัตยกรรมภายใน ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 15). การนำความรู้ด้านวิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์ ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 16). การนำความรู้ความเข้าใจเรื่องระบบอาคาร ได้แก่ ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ ระบบระบายอากาศ ระบบประปาสุขาภิบาล และระบบอุปกรณ์ประกอบอาคาร ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 17). การนำความรู้ด้านคอมพิวเตอร์กับงานออกแบบเช่นการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบ เช่น การเขียน 3D, auto-cad ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อย เพียงใด
- 18). การนำความรู้ด้าน การฝึกงานวิชาชีพ ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 19). การนำความรู้ด้านการบริหารงานออกแบบ (C.M.) construction management ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 20). การนำความรู้ด้าน กฎหมายอาคาร ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด
- 21). การนำความรู้ด้านการประมาณราคา ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพมากนัก้อยเพียงใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีลิขสิทธิ์เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ในการทดสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) ของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับการตรวจสอบโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหา และความเป็นไปได้ของคำตอบที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม

3.3.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.4.1 แจกแบบสอบถามผู้สำเร็จการศึกษา

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ (By Mailing Methods) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 103) โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูล และเมื่อกลุ่มตัวอย่างทำเสร็จเรียบร้อย กลุ่มตัวอย่างจะส่งแบบสอบถามกลับคืน

3.3.4.2 สัมภาษณ์ เจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน และจัดบันทึกด้วยตนเอง โดยรูปแบบที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นลักษณะการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยการใช้คำถาม ชนิดคำถามแบบปลายเปิด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเอกสาร และข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา

โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ ความถี่ ร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่าง เช่น อายุ เพศ ประสบการณ์ทำงาน และวิเคราะห์ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการนำความรู้ต่างๆ มาใช้ในการทำงานวิชาชีพ และความต้องการความรู้เพิ่มเติมในการทำงานวิชาชีพ

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

นำผลการสัมภาษณ์เจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน เรื่องความต้องการความรู้เพิ่มเติม ให้แก่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในในการทำงานวิชาชีพปัจจุบัน รวมทั้งข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการทำงานต่างสาขาของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน เพื่อมาวิเคราะห์สรุปจัดกลุ่ม และสร้างเป็นประเด็นหลักๆ ที่พบ และเรียงลำดับตามความสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 การสรุปผลของข้อมูล

3.5.1 การสรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา

เมื่อได้ผลวิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ จะได้ผลของข้อมูลเป็นความถี่ ร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่าง เช่น อายุ เพศ ประสบการณ์การทำงาน และนำมาสรุปร่วมกับผลของข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการในการนำความรู้ต่างๆ ไปใช้ในการทำงานวิชาชีพ ผลที่ได้จะนำมาสรุป และจัดกลุ่มของความต้องการในหมวดวิชาต่างๆ ของ ผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับ

3.5.2 การสรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เมื่อได้ผลวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เรื่องความต้องการความรู้เพิ่มเติมให้แก่บัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายในในการทำงานวิชาชีพปัจจุบัน รวมทั้งข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการทำงานต่างสาขาของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้วิจัยได้นำมาสรุป จัดกลุ่มหัวข้อของการตอบคำถาม เรียงตามลำดับความสำคัญ เพื่อนำมาสร้างเป็นหัวข้อประเด็นในการตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทวิเคราะห์

งานวิจัยในหัวข้อ “ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 – 2549 มีจำนวนทั้งสิ้น 162 คน แบ่งเป็นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 91 คน และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) จำนวน 71 คน (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จตั้งแต่ปีการศึกษา 2543-2549

ปีการศึกษา	หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี	หลักสูตร 4 ปี	รวม
2543	17	-	17
2544	27	-	27
2545	17	-	17
2546	13	18	31
2547	17	20	37
2548	-	15	15
2549	-	18	18
รวม	91	71	162

ที่มา: สำนักทะเบียน และวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ในบทวิเคราะห์นี้นำเสนอ และอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในจำนวนทั้งสิ้น 65 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาสรุปโดยผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทำงานในวิชาชีพ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจ้าของสำนักงาน และหัวหน้าหน่วยงาน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษา
เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 65 คน ดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	35	53.8
หญิง	30	46.2
รวม	65	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ที่ทำการสำรวจจำนวน 65 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 53.8 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 46.2

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต

วุฒิการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	10	15.4
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	34	52.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6)	21	32.3
รวม	65	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในวุฒิ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา สำเร็จการศึกษา ในวุฒิการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) คิดเป็นร้อยละ 32.3 และสำเร็จการศึกษาในวุฒิ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 15.4

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร

หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี)	29	44.6
หลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี)	36	55.4
รวม	65	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามคัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้ง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) มากกว่า คิดเป็นร้อยละ 55.4 และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คิดเป็นร้อยละ 44.6

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามปีการศึกษาที่เข้า

ปีการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปีการศึกษา 2542	14	21.5
ปีการศึกษา 2543	6	9.2
ปีการศึกษา 2544	38	58.5
ปีการศึกษา 2545	3	4.6
ปีการศึกษา 2546	4	6.2
รวม	65	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามปีที่เข้าศึกษาในปี การศึกษา 2544 สำเร็จการศึกษามีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมา เข้าศึกษาในปี การศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 21.5 เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2543 สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 9.2 เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 6.2 และเข้าศึกษาในปี การศึกษา 2545 สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 4.6

ตารางที่ 4.6 จำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามปีที่สำเร็จ การศึกษา

ปีการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปีการศึกษา 2543	9	13.8
ปีการศึกษา 2544	4	6.2
ปีการศึกษา 2545	27	41.5
ปีการศึกษา 2546	6	9.2
ปีการศึกษา 2547	12	18.5
ปีการศึกษา 2548	1	1.5
ปีการศึกษา 2549	6	9.2
รวม	65	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางมหาวิทยาลัยได้ หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง และขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลทั้งหมด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2545 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมา สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547 คิดเป็นร้อยละ 18.5 สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2543 คิดเป็นร้อยละ 13.8 สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2546 และปีการศึกษา 2549 คิดเป็นร้อยละ 9.2 สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2544 คิดเป็นร้อยละ 6.2 และ สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2548 คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ทำงาน	65	100
รวม	65	100

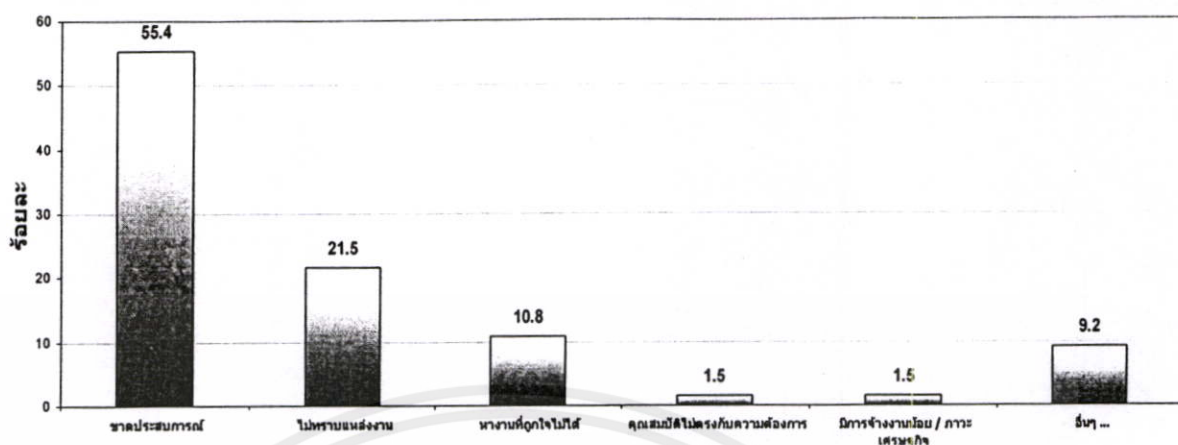
จากตารางที่ 4.7 พบว่า จากจำนวนบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 65 คน ทุกคนอยู่ในสถานภาพทำงาน

ตารางที่ 4.8 จำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามปัญหาในการทำงาน

ปัญหาในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ขาดประสบการณ์	36	55.4
ไม่ทราบแหล่งงาน	14	21.5
หางานที่ถูกต้องไม่ได้	7	10.8
คุณสมบัติไม่ตรงกับความต้องการ	1	1.5
มีการจ้างงานน้อย / ภาวะเศรษฐกิจ	1	1.5
อื่นๆ ...	6	9.2
รวม	65	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาในการทำงาน

รูปที่ 4.1 กราฟ แสดงเปรียบเทียบจำนวนร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตาม ปัญหาในการทำงาน

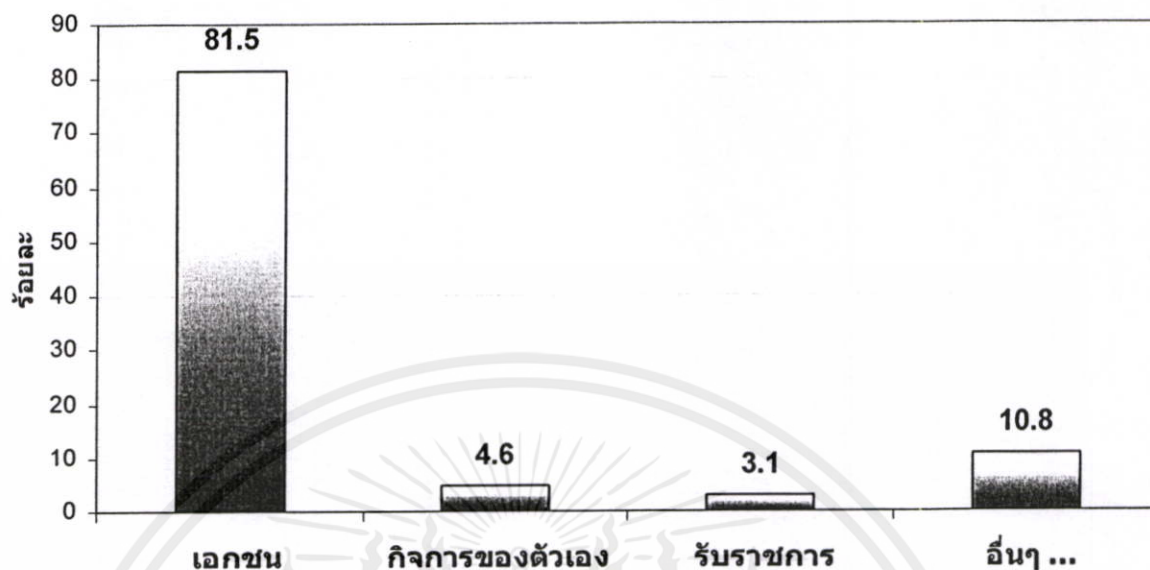
จากตารางที่ 4.8 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในส่วนใหญ่ ประสบปัญหาในการทำงาน โดยขาดประสบการณ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมา ปัญหาไม่ทราบแหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 21.5 หางานที่ดูใจไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 10.8 มีคุณสมบัติไม่ตรงกับความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 1.5 มีการจ้างงานน้อยอันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 1.5 สุดท้ายคือ ปัญหาอื่นๆ นอกจากดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 9.2

ตารางที่ 4.9 จำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามรูปแบบการทำงาน

รูปแบบการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
เอกชน	53	81.5
กิจการของตัวเอง	3	4.6
รับราชการ	2	3.1
อื่นๆ ...	7	10.8
รวม	65	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการทำงาน

รูปที่ 4.2 กราฟแสดงร้อยละบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามรูปแบบการทำงาน

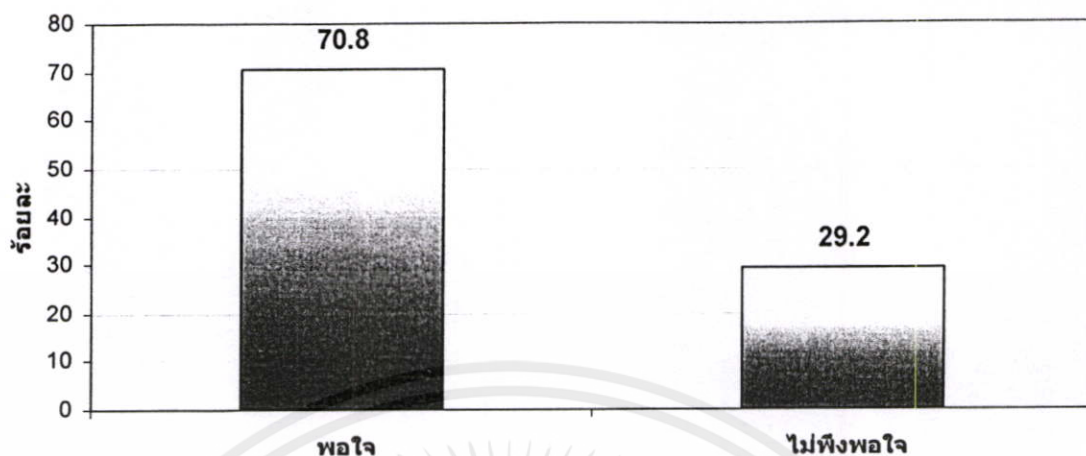
จากตารางที่ 4.9 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในส่วนใหญ่ ทำงานในหน่วยงานเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.5 รองลงมา ทำงานในกิจการของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 4.6 ทำงานในหน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 3.1 ทำงานในหน่วยงานอื่นๆ นอกจากดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 9.2

ตารางที่ 4.10 จำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกความพึงพอใจในการทำงาน

สถานที่ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
พอใจ	46	70.8
ไม่พึงพอใจ	19	29.2
รวม	65	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความพึงพอใจในการทำงาน

รูปที่ 4.3 กราฟแสดง ร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกความพึงพอใจในการทำงาน

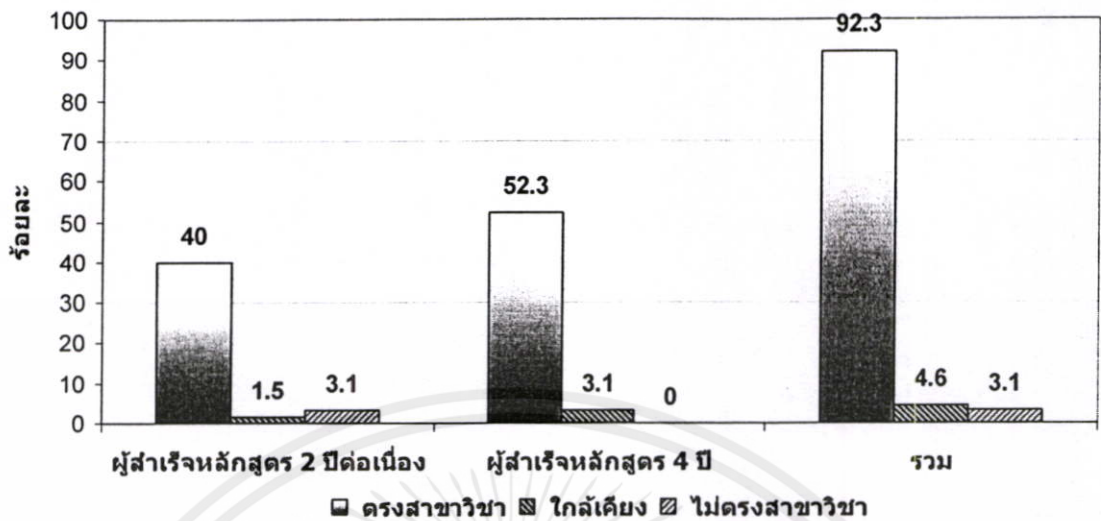
จากตารางที่ 4.10 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจในการทำงาน มากกว่า คิดเป็นร้อยละ 70.8 และไม่พึงพอใจในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตารางที่ 4.11 จำนวน และร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามลักษณะงานการทำงานตรงสาขา / ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่จบ

ลักษณะการทำงาน	ผู้สำเร็จหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง	ผู้สำเร็จหลักสูตร 4 ปี	รวม	ร้อยละ
ตรงสาขาวิชา	26	34	60	92.3
ใกล้เคียง	1	2	3	4.6
ไม่ตรงสาขาวิชา	2	-	2	3.1
รวม	29	36	65	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการทำงาน

รูปที่ 4.4 กราฟแสดง จำนวนร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามลักษณะงาน การทำงานตรงสาขา / ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่จบ

จากตารางที่ 4.11 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ทำงานตรงสาขาวิชา มากกว่า คิดเป็นร้อยละ 92.3 จำแนกเป็นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 40 และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา ทำงานใกล้เคียงสาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 4.6 จำแนกเป็นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.5 และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.1 และไม่ตรงสาขาวิชา เป็นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.1 จากผลวิจัยพบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้ทำงานใกล้เคียงสาขาวิชา ทำงานในอาชีพครู สอนศิลปะ และนักเขียนแบบทัศนียภาพประกอบการงานนำเสนองานออกแบบภายใน (Interior Design Visualize) รวมทั้งบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้ทำงานไม่ตรงสาขาวิชา ทำงานในอาชีพ นักออกแบบกราฟิก และทำงานอาชีพรับออกแบบ และผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปสตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทำงานวิชาชีพ

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 65 คน ดังนี้

เกณฑ์ในการแปรระดับความคิดเห็นและความพึงพอใจของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

$$\begin{aligned} \text{ระดับความคิดเห็นและความพึงพอใจ} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น}} \\ &= \frac{(5-1)}{5} \\ &= \frac{4}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ตารางที่ 4.12 ระดับความคิดเห็นของตัวแปร

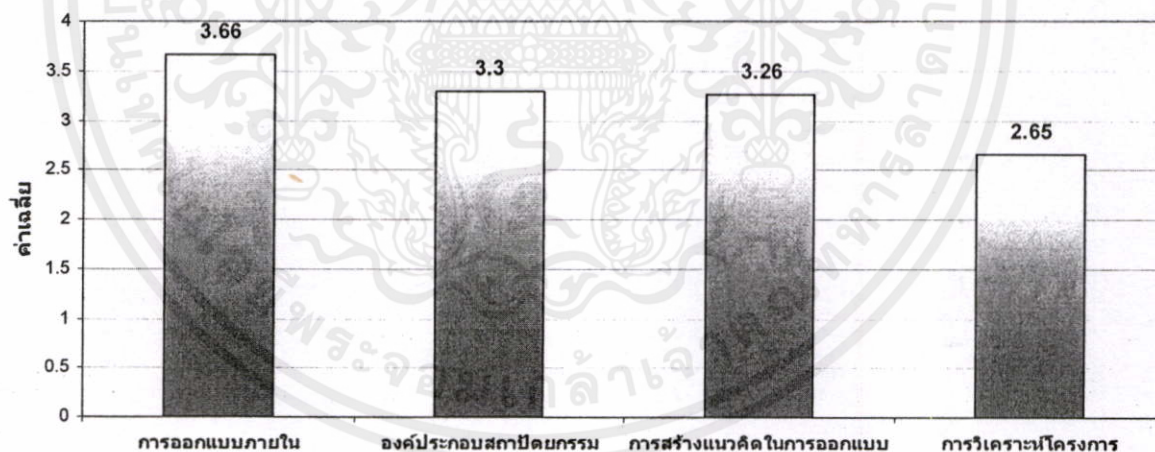
คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็นของตัวแปร
1.00 – 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1.81 – 2.60	เห็นด้วยน้อย
2.61 – 3.40	ปานกลาง
3.41 – 4.20	เห็นด้วยมาก
4.21 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาหลัก เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

ความรู้หมวดวิชาหลัก	ระดับความต้องการ					คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการ
	ใช้มากที่สุด	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย	ไม่ได้ใช้			
การออกแบบภายใน	9 (13.8)	26 (40.0)	29 (44.6)	1 (1.5)	- -	3.66	.734	มาก
องค์ประกอบสถาปัตยกรรม	6 (9.2)	26 (40.0)	17 (26.2)	14 (21.5)	2 (3.1)	3.30	1.014	ปานกลาง
การสร้างแนวคิดในการออกแบบ	2 (3.1)	19 (29.2)	38 (58.5)	6 (9.2)	- -	3.26	.667	ปานกลาง
การวิเคราะห์โครงการ	2 (3.1)	5 (7.7)	14 (21.5)	17 (26.2)	3 (4.6)	2.65	.964	ปานกลาง
รวม						3.21		ปานกลาง

หมวดวิชาหลัก

รูปที่ 4.5 กราฟแสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาหลัก เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

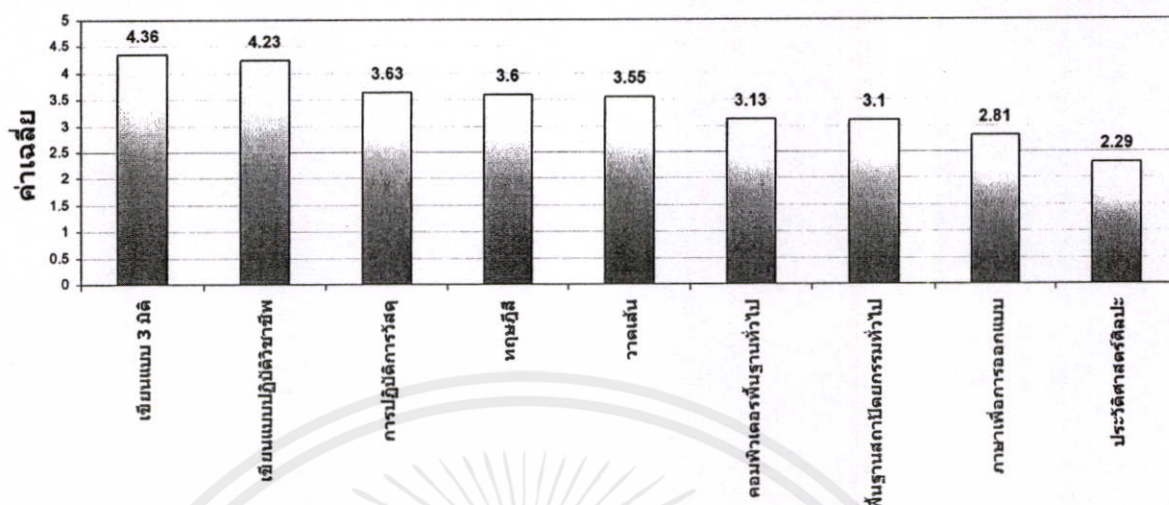
จากตารางที่ 4.13 พบว่า ในหมวดวิชาหลัก บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในวิชาออกแบบภายในมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.66 รองลงมา วิชาองค์ประกอบสถาปัตยกรรม คะแนนเฉลี่ย 3.30 วิชาการสร้างแนวความคิดในการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 3.26 และวิชาการวิเคราะห์โครงการและการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 2.56 และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลัก ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.21

ตารางที่ 4.14 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

ความรู้หมวดวิชา พื้นฐาน	ระดับความต้องการ					คะแนน เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ ต้องการ
	ใช้มาก ที่สุด	ใช้มาก	ใช้ปาน กลาง	ใช้น้อย	ไม่ได้ ใช้			
เขียนแบบ 3 มิติ	33 (50.8)	26 (40.0)	3 (4.6)	3 (4.6)	- -	4.36	.782	มาก ที่สุด
เขียนแบบปฏิบัติ การวิชาชีพ	23 (35.4)	37 (56.9)	2 (3.1)	3 (4.6)	-	4.23	.723	มาก ที่สุด
การปฏิบัติการ วัสดุ	8 (12.3)	28 (43.1)	27 (41.5)	1 (1.5)	1 (1.5)	3.63	.782	มาก
ทฤษฎีสี	5 (7.7)	30 (46.2)	29 (44.6)	1 (1.5)	- -	3.60	.656	มาก
วาดเส้น	5 (7.7)	30 (46.2)	26 (40.0)	4 (6.2)	- -	3.55	.729	มาก
คอมพิวเตอร์ พื้นฐานทั่วไป	4 (6.2)	6 (9.2)	52 (80.0)	1 (1.5)	2 (3.1)	3.13	.681	ปาน กลาง
พื้นฐานสถาปัตย- กรรมไทย	2 (3.1)	13 (20.0)	42 (64.6)	4 (6.2)	3 (4.6)	3.10	.758	ปาน กลาง
ภาษาเพื่อการ ออกแบบ	4 (6.2)	5 (7.7)	31 (47.7)	25 (38.5)	- -	2.81	.827	ปาน กลาง
ประวัติศาสตร์ ศิลปะ	- -	1 (1.5)	20 (30.8)	41 (63.1)	3 (4.6)	2.29	.578	น้อย
รวม						3.41		มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดวิชาพื้นฐาน

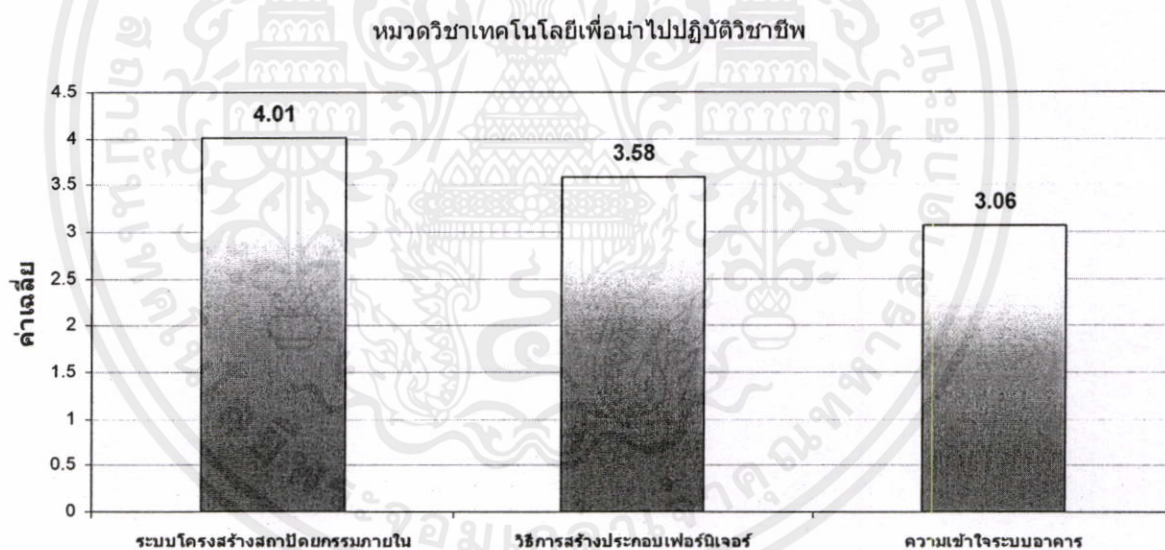
รูปที่ 4.6 กราฟแสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ในหมวดวิชาพื้นฐาน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในวิชาเขียนแบบสามมิติ มากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.36 รองลงมา เขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ คะแนนเฉลี่ย 4.23 การปฏิบัติการวัสดุ คะแนนเฉลี่ย 3.63 ทฤษฎีสี คะแนนเฉลี่ย 3.60 วิชาวาดเส้น คะแนนเฉลี่ย 3.55 คอมพิวเตอร์พื้นฐาน คะแนนเฉลี่ย 3.13 พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย คะแนนเฉลี่ย 3.10 ภาษาเพื่อการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 2.81 และประวัติศาสตร์ศิลปะ คะแนนเฉลี่ย 2.29 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยี เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

ความรู้หมวดวิชา เทคโนโลยี	ระดับความต้องการ					คะแนน เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ ต้อง การ
	ใช้มากที่สุด	ใช้มาก	ใช้ปาน กลาง	ใช้น้อย	ไม่ได้ ใช้			
ระบบโครงสร้าง สถาปัตยกรรม ภายใน	12 (18.5)	48 (73.8)	1 (1.5)	2 (3.1)	2 (3.1)	4.01	.780	มาก
วิธีการสร้างประ ทอบเฟอร์นิเจอร์	9 (13.8)	26 (40.0)	27 (41.5)	- -	3 (4.6)	3.58	.899	มาก
ความเข้าใจระบบ อาคาร	4 (6.2)	3 (4.6)	54 (83.1)	1 (1.5)	3 (4.6)	3.06	.704	ปาน กลาง
รวม						3.55		มาก

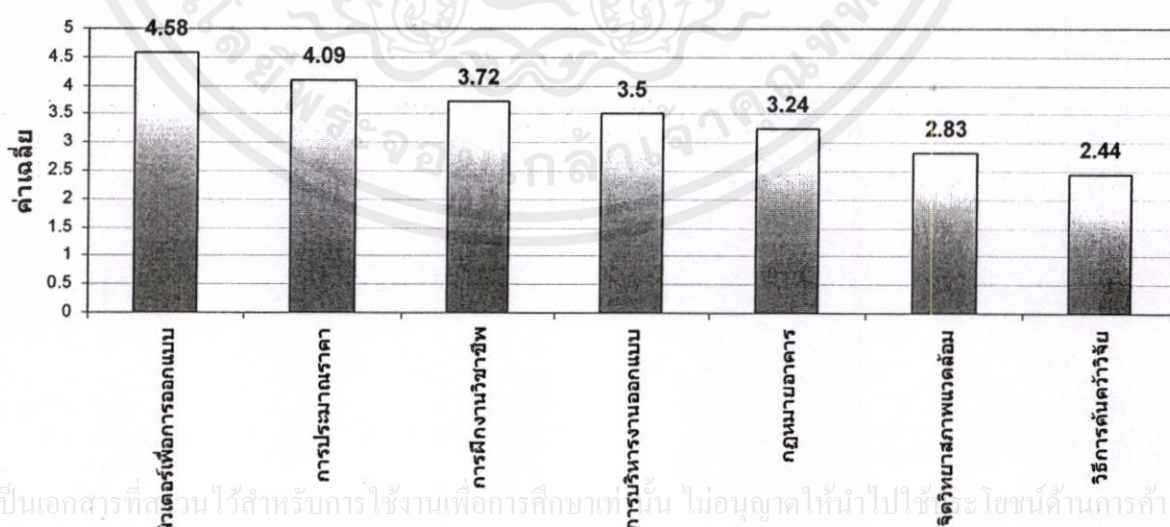
รูปที่ 4.7 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยี เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ในหมวดวิชาเทคโนโลยี บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการ
ความรู้ในวิชา ระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายใน มากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.01 รองลงมา วิธีการ
สร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์ คะแนนเฉลี่ย 3.58 และวิชาความเข้าใจระบบอาคาร คะแนนเฉลี่ย 3.06
เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้ในหมวดวิชา
เทคโนโลยี ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.55

ตารางที่ 4.16 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

ความรู้หมวดวิชา สนับสนุน	ระดับความต้องการ					คะแนน เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความต้อง การ
	ใช้มาก ที่สุด	ใช้มาก	ใช้ปาน กลาง	ใช้น้อย	ไม่ได้ ใช้			
คอมพิวเตอร์เพื่อ การออกแบบ	49 (75.4)	5 (7.7)	11 (16.9)	- -	- -	4.58	.768	มากที่สุด
การประมาณ ราคา	27 (41.5)	27 (41.5)	5 (7.7)	2 (3.1)	4 (6.2)	4.09	1.085	มาก
การฝึกงาน วิชาชีพ	29 (44.6)	7 (10.8)	13 (20.0)	14 (21.5)	2 (3.1)	3.72	1.317	มาก
การบริหารงาน ออกแบบ	26 (40.0)	5 (7.7)	14 (21.5)	16 (24.6)	4 (6.2)	3.50	1.393	มาก
กฎหมายอาคาร	24 (36.9)	3 (4.6)	5 (7.7)	31 (47.7)	2 (3.1)	3.24	1.447	ปาน กลาง
จิตวิทยา สภาพแวดล้อม	1 (1.5)	5 (7.7)	43 (66.2)	14 (21.5)	2 (3.1)	2.83	.674	ปาน กลาง
วิธีการ ค้นคว้าวิจัย	- -	1 (1.5)	29 (44.6)	30 (46.2)	3 (4.6)	2.44	.616	น้อย
รวม						3.48		มาก

หมวดวิชาสนับสนุนเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.8 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ ของ
บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

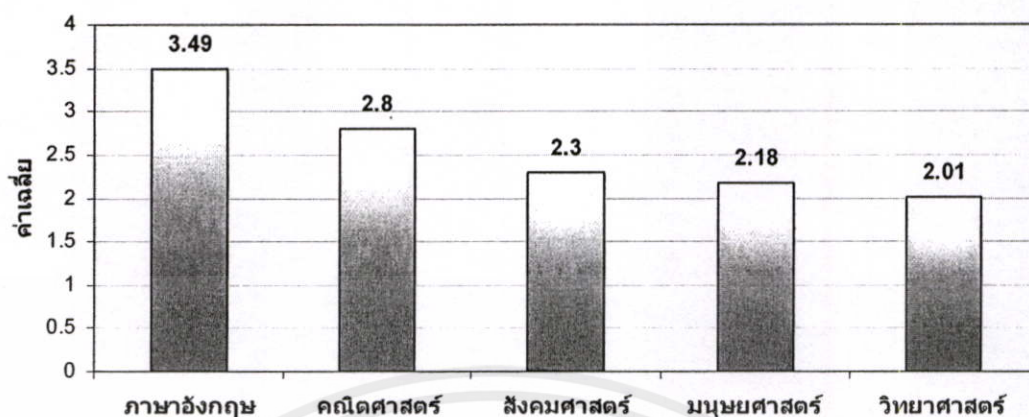
จากตารางที่ 4.16 พบว่า ในหมวดวิชาสนับสนุน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.58 รองลงมา วิชาการประมาณราคา คะแนนเฉลี่ย 4.09 วิชาการฝึกงานวิชาชีพ คะแนนเฉลี่ย 3.72 วิชาการบริหารงานออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 3.50 วิชากฎหมายอาคาร คะแนนเฉลี่ย 3.24 วิชาจิตวิทยาสภาพแวดล้อม คะแนนเฉลี่ย 2.83 และวิชาวิธีการวิจัย คะแนนเฉลี่ย 2.44 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุน ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.48

ตารางที่ 4.17 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

ความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ระดับความต้องการ					คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการ
	ใช้มากที่สุด	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย	ไม่ได้ใช้			
ภาษาอังกฤษ	5 (7.7)	27 (41.5)	28 (43.1)	5 (7.7)	- -	3.49	.752	มาก
คณิตศาสตร์	- -	6 (9.2)	41 (63.1)	17 (26.2)	1 (1.5)	2.80	.617	ปานกลาง
สังคมศาสตร์	- -	1 (1.5)	19 (29.2)	44 (67.7)	1 (1.5)	2.30	.528	น้อย
มนุษยศาสตร์	- -	3 (4.6)	8 (12.3)	52 (80.0)	2 (3.1)	2.18	.556	น้อย
วิทยาศาสตร์	- -	1 (1.5)	3 (4.6)	57 (87.7)	4 (6.2)	2.01	.414	น้อย
รวม						2.55		น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

รูปที่ 4.9 กราฟแสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

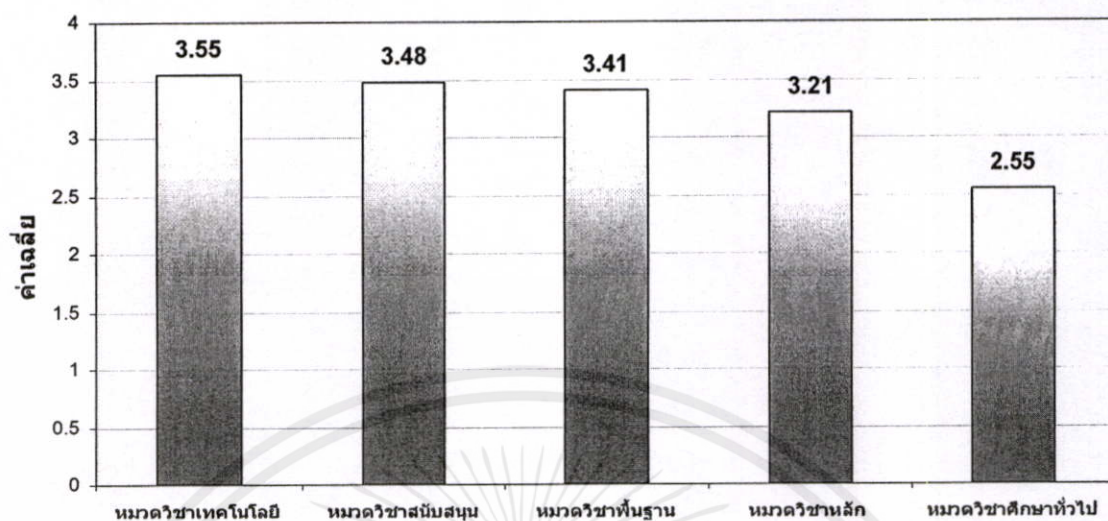
จากตารางที่ 4.17 พบว่า ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ มากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.49 รองลงมา วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.80 วิชาสังคมศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.30 วิชาด้านมนุษยศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.18 และวิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.01 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 2.55

ตารางที่ 4.18 สรุประดับความต้องการความรู้ในวิชาชีพ

หมวดวิชา	คะแนนเฉลี่ย
หมวดวิชาเทคโนโลยี	3.55
หมวดวิชาสนับสนุน	3.48
หมวดวิชาพื้นฐาน	3.41
หมวดวิชาหลัก	3.21
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	2.55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพ

รูปที่ 4.10 กราฟแสดง สรุประดับความต้องการความรู้ในวิชาชีพ

จากตารางที่ 4.18 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยี มากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.55 รองลงมา หมวดวิชาสนับสนุน คะแนนเฉลี่ย 3.48 หมวดวิชาพื้นฐาน คะแนนเฉลี่ย 3.41 หมวดวิชาหลัก คะแนนเฉลี่ย 3.21 และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป คะแนนเฉลี่ย 2.55

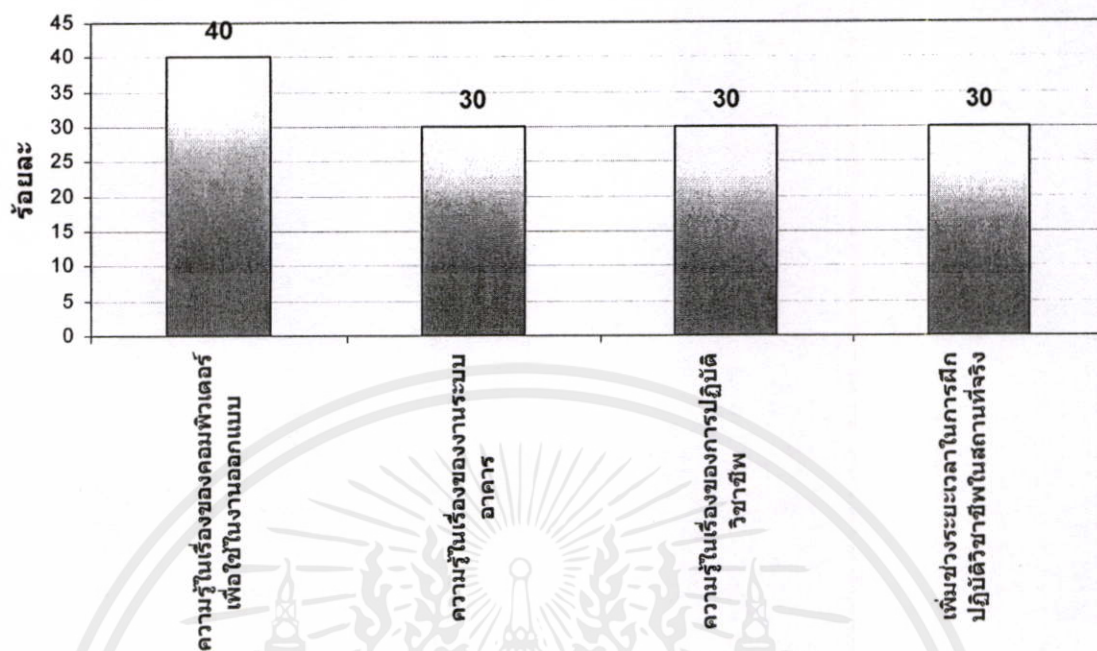
สรุปผลความต้องการความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่น ๆ

จากข้อมูลวิจัย ผู้สำเร็จการศึกษา ต้องการความรู้เพิ่มเติมดังนี้

1. ความรู้ในเรื่องของคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในงานออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 40
2. ความรู้ในเรื่องของงานระบบอาคาร คิดเป็นร้อยละ 30
3. ความรู้ในเรื่องของการปฏิบัติวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 30
4. เพิ่มช่วงระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการความรู้เพิ่มเติม

รูปที่ 4.11 กราฟแสดงความต้องการความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่นๆ

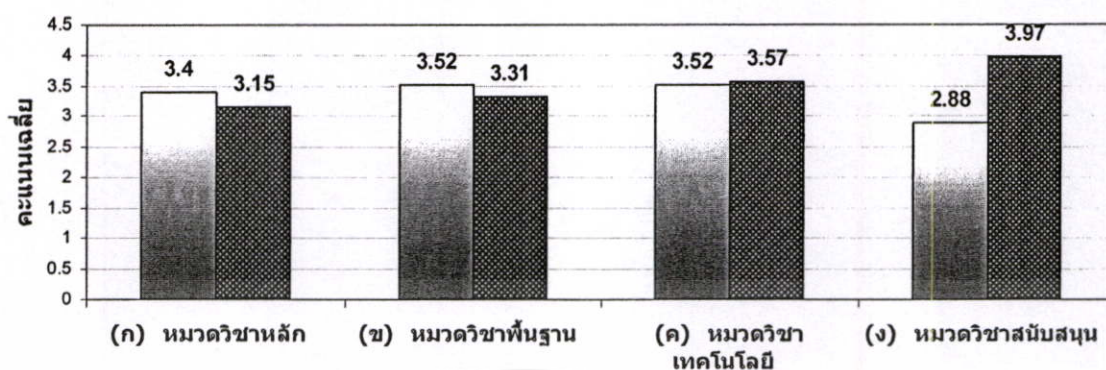
ข้อมูลเปรียบเทียบความต้องการความรู้ในหมวดวิชาต่างๆ ของบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี

ตารางที่ 4.19 คะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร

ความต้องการความรู้ในวิชาชีพ	หลักสูตรศิลปบัณฑิต	
	หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	หลักสูตร 4 ปี
(ก) หมวดวิชาหลัก	3.40	3.15
(ข) หมวดวิชาพื้นฐาน	3.52	3.31
(ค) หมวดวิชาเทคโนโลยี	3.52	3.57
(ง) หมวดวิชาสนับสนุน	2.88	3.97
(จ) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	2.41	2.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการความรู้ในหมวดวิชาต่างๆ เปรียบเทียบทั้ง 2 หลักสูตร

□ หลักสูตรศิลปบัณฑิต หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ■ หลักสูตรศิลปบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี

รูปที่ 4.12 กราฟ แสดงระดับความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร

จากตารางที่ 4.19 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด และหมวดวิชาพื้นฐาน มากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.52 รองลงมา หมวดวิชาหลัก ถัดเป็นคะแนนเฉลี่ย 3.40 หมวดวิชาสนับสนุน คะแนนเฉลี่ย 2.88 และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป คะแนนเฉลี่ย 2.41

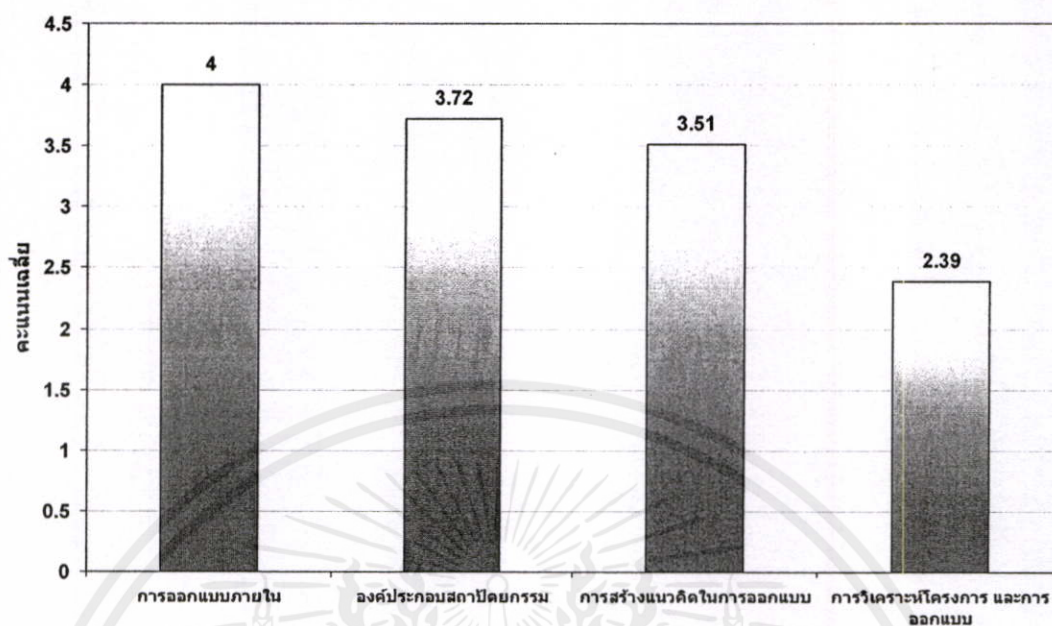
บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุนมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.97 รองลงมา เทคโนโลยี คะแนนเฉลี่ย 3.57 หมวดวิชาพื้นฐาน คะแนนเฉลี่ย 3.31 หมวดวิชา หมวดวิชาหลัก คะแนนเฉลี่ย 3.15 และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป คะแนนเฉลี่ย 2.67

ตารางที่ 4.20 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาหลักเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพจำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี

ความรู้หมวดวิชาหลัก	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการ
การออกแบบภายใน	4.00	.462	มาก
องค์ประกอบสถาปัตยกรรม	3.72	.840	มาก
การสร้างแนวคิดในการออกแบบ	3.51	.508	มาก
การวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ	2.39	.737	น้อย
รวม	3.40		มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลัก

รูปที่ 4.13 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาหลักเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ในหมวดวิชาหลัก บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในวิชาการออกแบบภายในมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.00 รองลงมา องค์ประกอบสถาปัตยกรรม คะแนนเฉลี่ย 3.72 วิชาการสร้างแนวความคิดในการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 3.51 และวิชาการวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 2.39 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลัก ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.40

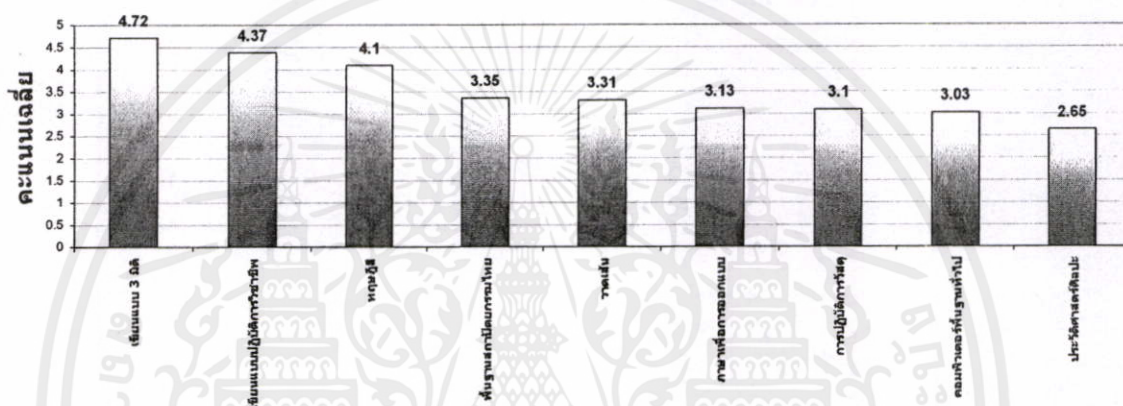
ตารางที่ 4.21 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง

ความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ ต้องการ
เขียนแบบ 3 มิติ	4.72	.797	มากที่สุด
เขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ	4.37	.862	มากที่สุด
ทฤษฎีสี	4.10	.409	มาก
พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย	3.35	.731	ปานกลาง
วาดเส้น	3.31	.660	ปานกลาง
ภาษาเพื่อการออกแบบ	3.13	.580	ปานกลาง

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ ต้องการ
การปฏิบัติการวัสดุ	3.10	.673	ปานกลาง
คอมพิวเตอร์พื้นฐานทั่วไป	3.03	.498	ปานกลาง
ประวัติศาสตร์ศิลปะ	2.65	.483	ปานกลาง
รวม	3.52		มาก

ความต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐาน

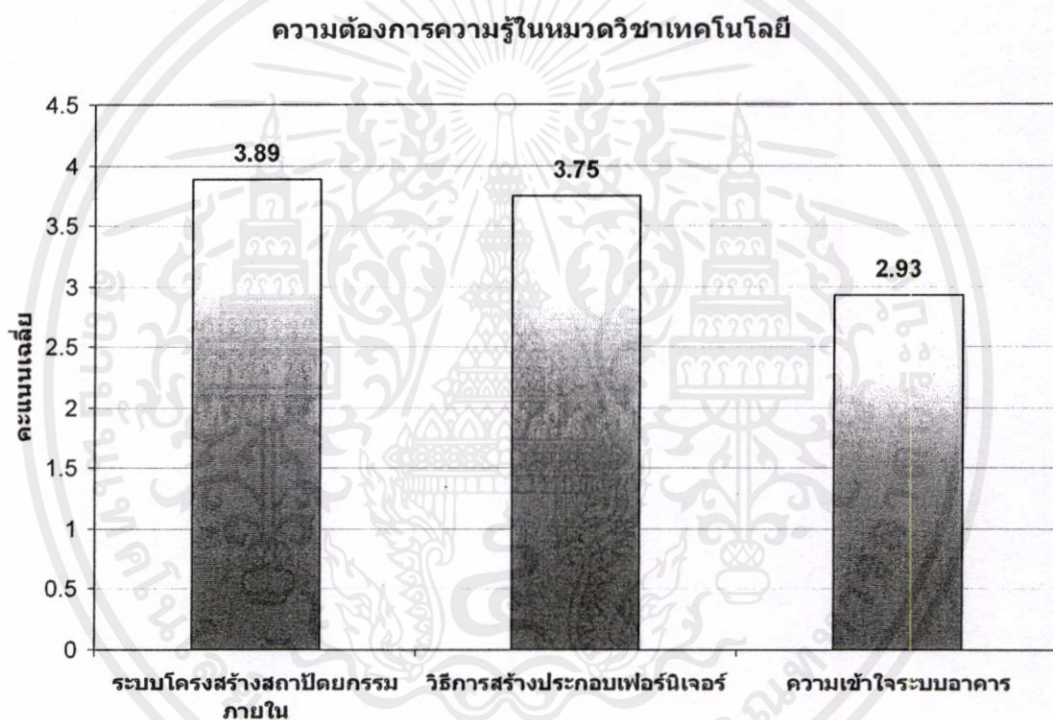
รูปที่ 4.14 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ จำแนกตาม บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ในหมวดวิชาพื้นฐาน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในวิชาเขียนแบบสามมิติมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.72 รองลงมา วิชาเขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ คะแนนเฉลี่ย 4.37 ทฤษฎีสี คะแนนเฉลี่ย 4.10 วิชาพื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย คะแนนเฉลี่ย 3.35 วิชาวาดเส้น คะแนนเฉลี่ย 3.31 วิชาภาษาเพื่อการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 3.13 ปฏิบัติการวัสดุ คะแนนเฉลี่ย 3.10 คอมพิวเตอร์พื้นฐานทั่วไป คะแนนเฉลี่ย 3.03 และประวัติศาสตร์ศิลปะ คะแนนเฉลี่ย 2.65 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยีเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี

ความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยี	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ ต้องการ
ระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรม ภายใน	3.89	.859	มาก
วิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์	3.75	.830	มาก
ความเข้าใจระบบอาคาร	2.93	.457	ปานกลาง
รวม	3.52		มาก

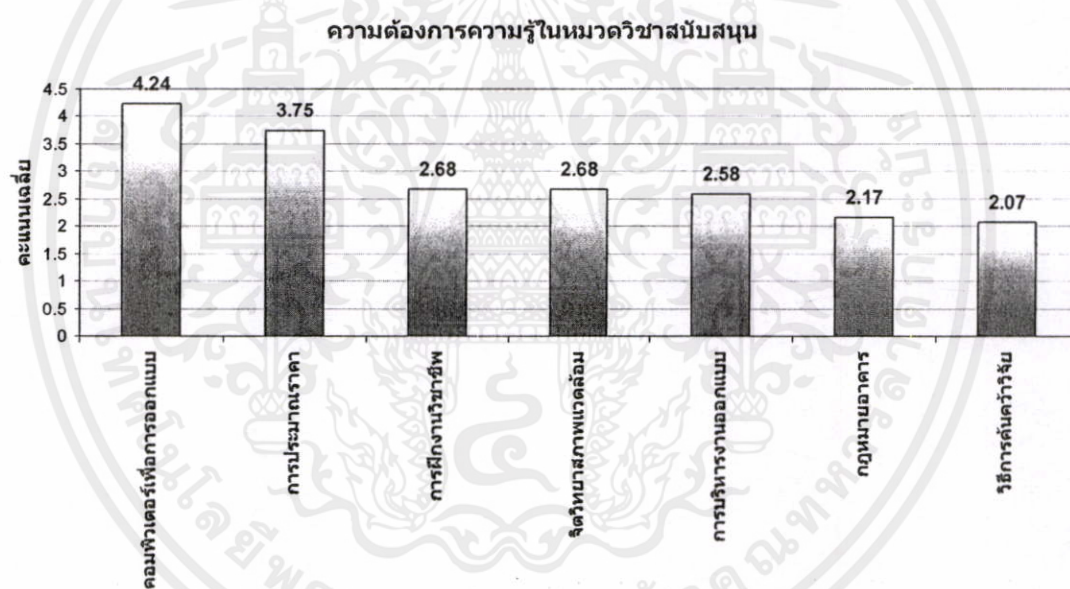

รูปที่ 4.15 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยีเพื่อนำไปใช้
ในวิชาชีพจำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ในหมวดวิชาเทคโนโลยี บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.89 รองลงมา วิชาวิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์ คะแนนเฉลี่ย 3.75 และความเข้าใจระบบอาคารคะแนนเฉลี่ย 2.93 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.52

ตารางที่ 4.23 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี

ความรู้หมวดวิชาสนับสนุน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ ต้องการ
คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ	4.24	.950	มากที่สุด
การประมาณราคา	3.75	.912	มาก
การฝึกงานวิชาชีพ	2.68	1.003	ปานกลาง
จิตวิทยาสภาพแวดล้อม	2.68	.603	ปานกลาง
การบริหารงานออกแบบ	2.58	.907	น้อย
กฎหมายอาคาร	2.17	.710	น้อย
วิธีการค้นคว้าวิจัย	2.07	.465	น้อย
รวม	2.88		ปานกลาง

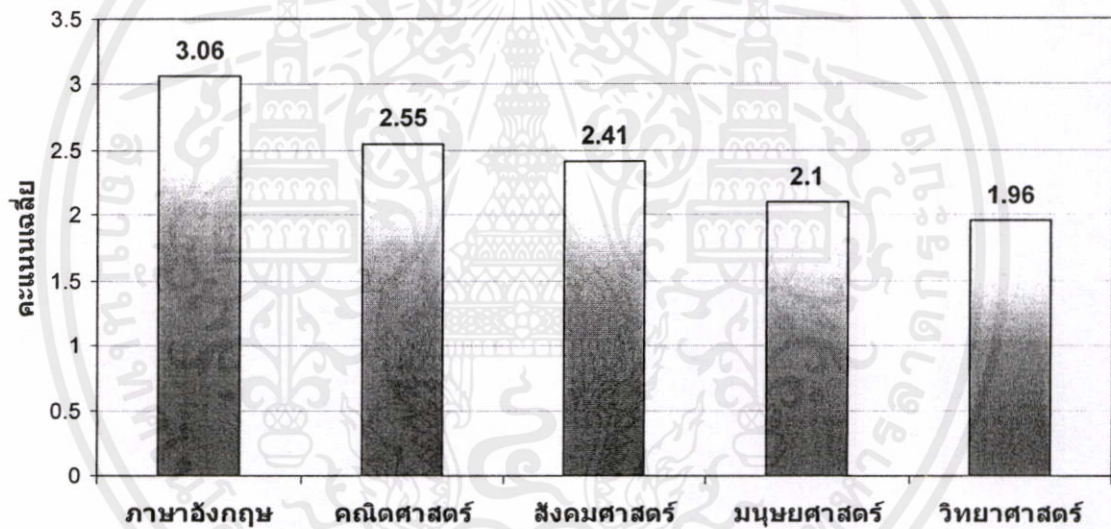
รูปที่ 4.16 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน เพื่อนำไปใช้
ในวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ในหมวดวิชาสนับสนุนเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ บัณฑิตสาขาวิชา
ออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบมาก
ที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.82 รองลงมา การประมาณราคา คะแนนเฉลี่ย 3.75 วิชาการฝึกงานวิชาชีพ และ
วิชาจิตวิทยาสภาพแวดล้อม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.68 วิชาการบริหารงานออกแบบ คะแนน
เฉลี่ย 2.58 กฎหมายอาคาร คะแนนเฉลี่ย 2.17 และวิธีการค้นคว้าวิจัย คะแนนเฉลี่ย 2.07 เมื่อพิจารณา
โดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ใน
หมวดวิชาสนับสนุนในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.88

ตารางที่ 4.24 ระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต่อเนื่อง 2 ปี

ความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการ
ภาษาอังกฤษ	3.06	.529	ปานกลาง
คณิตศาสตร์	2.55	.572	น้อย
สังคมศาสตร์	2.41	.627	น้อย
มนุษยศาสตร์	2.10	.309	น้อย
วิทยาศาสตร์	1.96	.185	น้อย
รวม	2.41		น้อย

ความต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

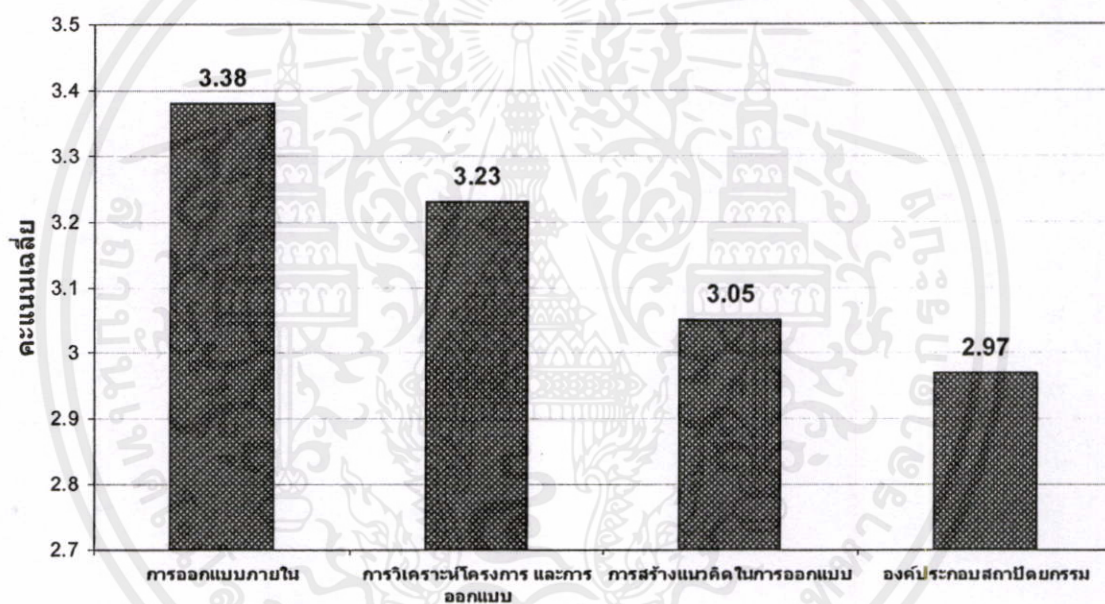
รูปที่ 4.17 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต่อเนื่อง 2 ปี

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.06 รองลงมา วิชา คณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.55 วิชาสังคมศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.41 วิชามนุษยศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.10 และวิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 1.96 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชา ออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในระดับน้อย คะแนน เฉลี่ย 2.41

ตารางที่ 4.25 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาหลักเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพจำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี

ความรู้หมวดวิชาหลัก	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการ
การออกแบบภายใน	3.38	.802	ปานกลาง
การวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ	3.23	1.165	ปานกลาง
การสร้างแนวคิดในการออกแบบ	3.05	.714	ปานกลาง
องค์ประกอบสถาปัตยกรรม	2.97	1.027	ปานกลาง
รวม	3.15		ปานกลาง

ความต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลัก

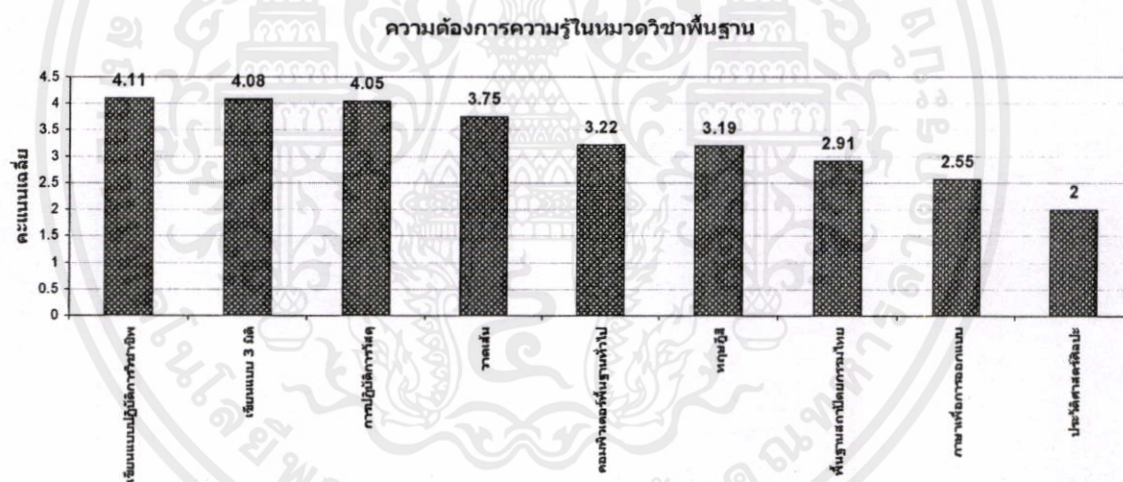

รูปที่ 4.18 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาหลักเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพจำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ในหมวดวิชาหลัก บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาการออกแบบภายในมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.38 รองลงมา คือวิชาการวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 3.23 วิชาการสร้างแนวความคิดในการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 3.05 องค์ประกอบสถาปัตยกรรม คะแนนเฉลี่ย 2.97 และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลักในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.15

ตารางที่ 4.26 ระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี

ความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการ
เขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ	4.11	.574	มาก
เขียนแบบ 3 มิติ	4.08	.649	มาก
การปฏิบัติการวัสดุ	4.05	.582	มาก
วาดเส้น	3.75	.731	มาก
คอมพิวเตอร์พื้นฐานทั่วไป	3.22	.796	ปานกลาง
ทฤษฎีสี	3.19	.524	ปานกลาง
พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย	2.91	.731	ปานกลาง
ภาษาเพื่อการออกแบบ	2.55	.908	น้อย
ประวัติศาสตร์ศิลปะ	2.00	.478	น้อย
รวม	3.31		ปานกลาง

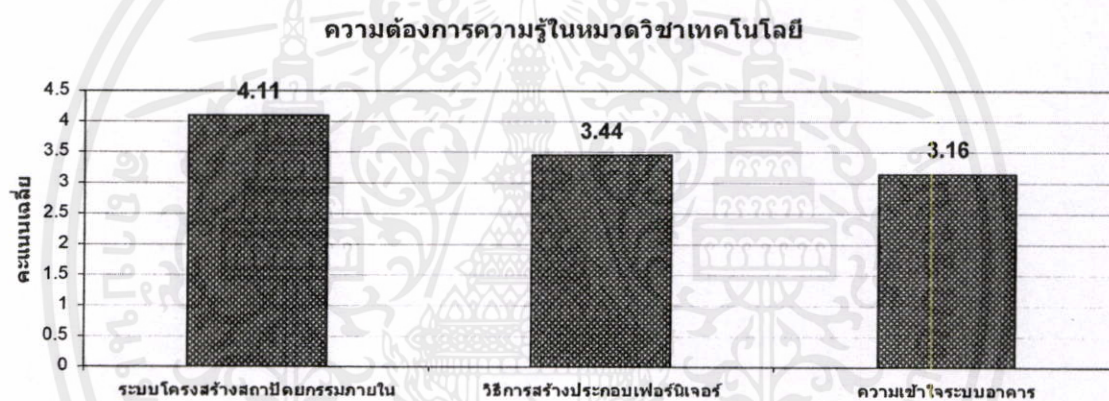
รูปที่ 4.19 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ในหมวดวิชาพื้นฐาน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาเขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ คะแนนเฉลี่ย 4.11 รองลงมาคือ วิชาเขียนแบบสามมิติ คะแนนเฉลี่ย 4.08 วิชาปฏิบัติการวัสดุมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.05 วิชาวาดเส้น คะแนนเฉลี่ย 3.75 วิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานทั่วไป คะแนนเฉลี่ย 3.22 วิชาทฤษฎีสี คะแนนเฉลี่ย 3.19 วิชาพื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย คะแนนเฉลี่ย 2.91 วิชาภาษาเพื่อการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 2.55 และประวัติศาสตร์ศิลปะ คะแนนเฉลี่ย 2.00 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.31

ตารางที่ 4.27 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยีเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี

ความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยี	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการ
ระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายใน	4.11	.708	มาก
วิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์	3.44	.939	มาก
ความเข้าใจระบบอาคาร	3.16	.845	ปานกลาง
รวม	3.57		มาก

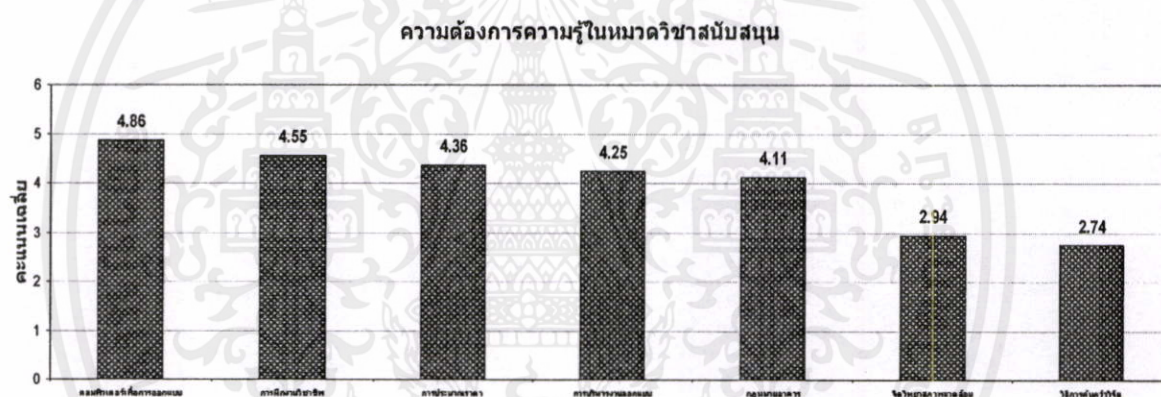
รูปที่ 4.20 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยีเพื่อนำไป
ใช้ในวิชาชีพจำแนกตาม บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ในหมวดวิชาเทคโนโลยี บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.11 รองลงมา วิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ย 3.44 ความเข้าใจระบบอาคาร คะแนนเฉลี่ย 3.16 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.28 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี

ความรู้หมวดวิชาสนับสนุน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ ต้องการ
คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ	4.86	.424	มากที่สุด
การฝึกงานวิชาชีพ	4.55	.876	มากที่สุด
การประมาณราคา	4.36	1.150	มากที่สุด
การบริหารงานออกแบบ	4.25	1.273	มากที่สุด
กฎหมายอาคาร	4.11	1.702	มาก
จิตวิทยาสภาพแวดล้อม	2.94	.714	ปานกลาง
วิธีการค้นคว้าวิจัย	2.74	.560	ปานกลาง
รวม	3.97		มาก

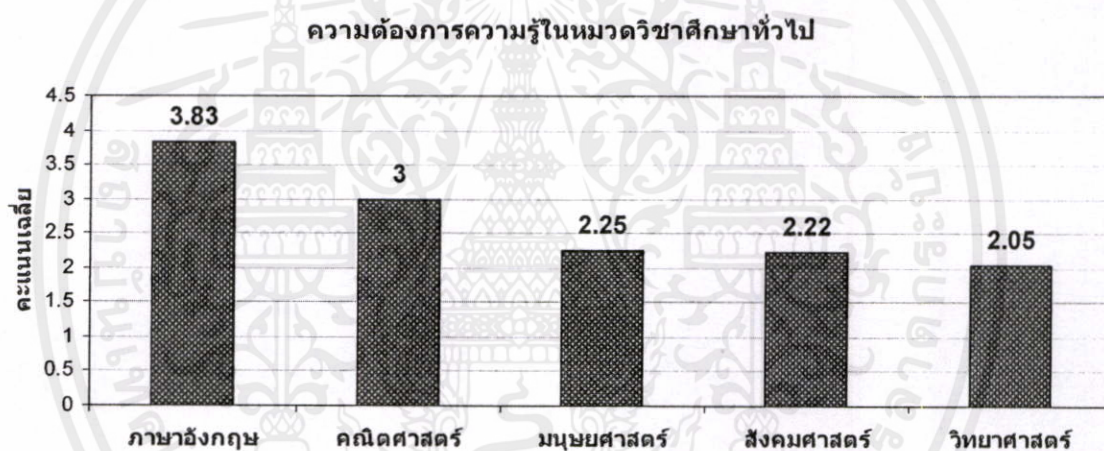
รูปที่ 4.21 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน เพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ในหมวดวิชาสนับสนุนเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 4.86 รองลงมา การฝึกงานวิชาชีพ คะแนนเฉลี่ย 4.55 การประมาณราคา คะแนนเฉลี่ย 4.36 การบริหารงานออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 4.25 กฎหมายอาคาร คะแนนเฉลี่ย 4.11 จิตวิทยาสภาพแวดล้อม คะแนนเฉลี่ย 2.94 และวิธีการค้นคว้าวิจัย คะแนนเฉลี่ย 2.74 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุนในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.29 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ
จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี

ความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการ
ภาษาอังกฤษ	3.83	.736	มาก
คณิตศาสตร์	3.00	.585	ปานกลาง
มนุษยศาสตร์	2.25	.691	น้อย
สังคมศาสตร์	2.22	.421	น้อย
วิทยาศาสตร์	2.05	.531	น้อย
รวม	2.67		ปานกลาง

รูปที่ 4.22 กราฟ แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพ จำแนกตามบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี

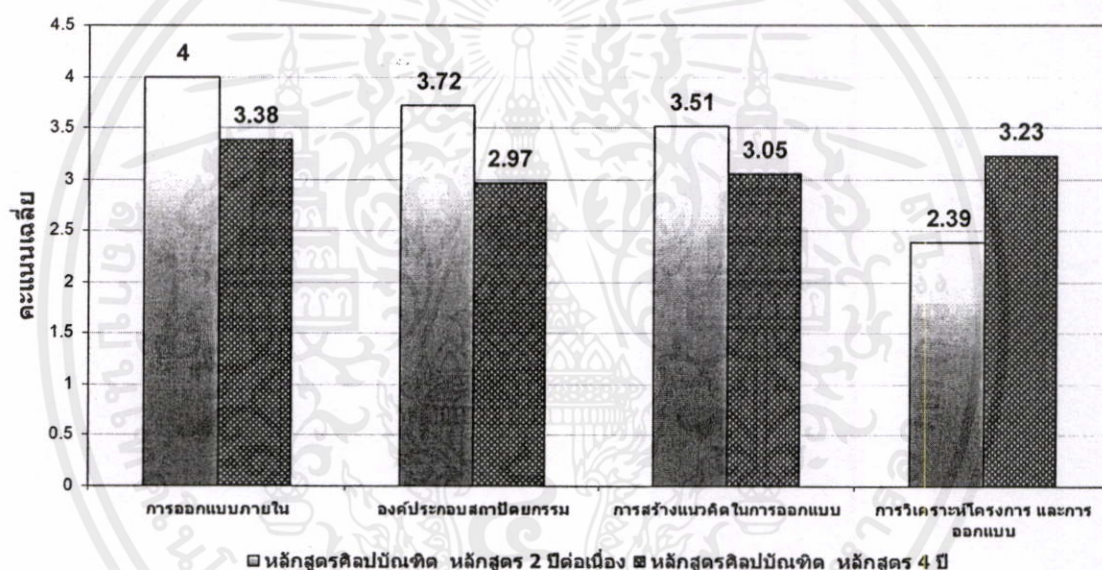
จากตารางที่ 4.29 พบว่า ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.83 รองลงมา คณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 3.00 มนุษยศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.25 สังคมศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.22 และวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.05 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.30 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลัก ของบัณฑิตสาขาวิชา
ออกแบบภายในจำแนกตามหลักสูตร

ความต้องการความรู้ในวิชาชีพ หมวดวิชาหลัก	หลักสูตรศิลปบัณฑิต	
	หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง	หลักสูตร 4 ปี
การออกแบบภายใน	4.00	3.38
องค์ประกอบสถาปัตยกรรม	3.72	2.97
การสร้างแนวคิดในการออกแบบ	3.51	3.05
การวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ	2.39	3.23
รวม	3.40	3.15

เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลัก

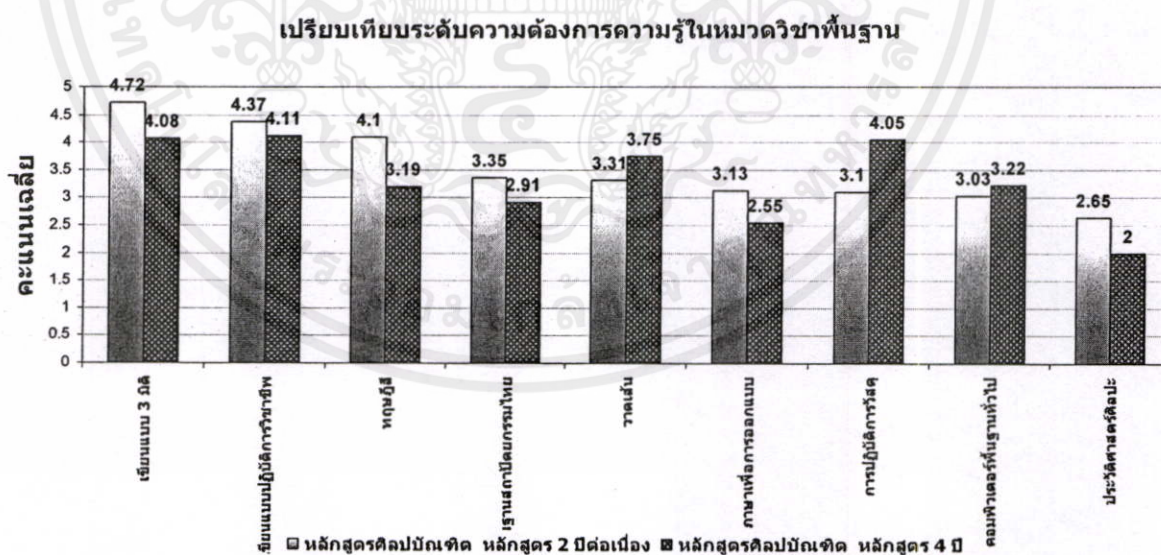
รูปที่ 4.23 กราฟ แสดงเปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลัก ของบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบภายในจำแนกตามหลักสูตร

จากตารางที่ 4.30 ในหมวดวิชาหลัก บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาการออกแบบภายในมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.00 และ 3.38 ตามลำดับ และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในวิชาการวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ น้อยที่สุดในขณะที่ บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชา องค์ประกอบสถาปัตยกรรม น้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 2.39 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลักในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.40 ในขณะที่

บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลักในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.15

ตารางที่ 4.31 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐาน ของบัณฑิตสาขาวิชา
ออกแบบภายในจำแนกตามหลักสูตร

ความต้องการความรู้ในวิชาชีพ หมวดวิชาพื้นฐาน	หลักสูตรศิลปบัณฑิต	
	หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง	หลักสูตร 4 ปี
เขียนแบบ 3 มิติ	4.72	4.08
เขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ	4.37	4.11
ทฤษฎีสี	4.10	3.19
พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย	3.35	2.91
วาดเส้น	3.31	3.75
ภาษาเพื่อการออกแบบ	3.13	2.55
การปฏิบัติการวัสดุ	3.10	4.05
คอมพิวเตอร์พื้นฐานทั่วไป	3.03	3.22
ประวัติศาสตร์ศิลปะ	2.65	2.00
รวม	3.52	3.31

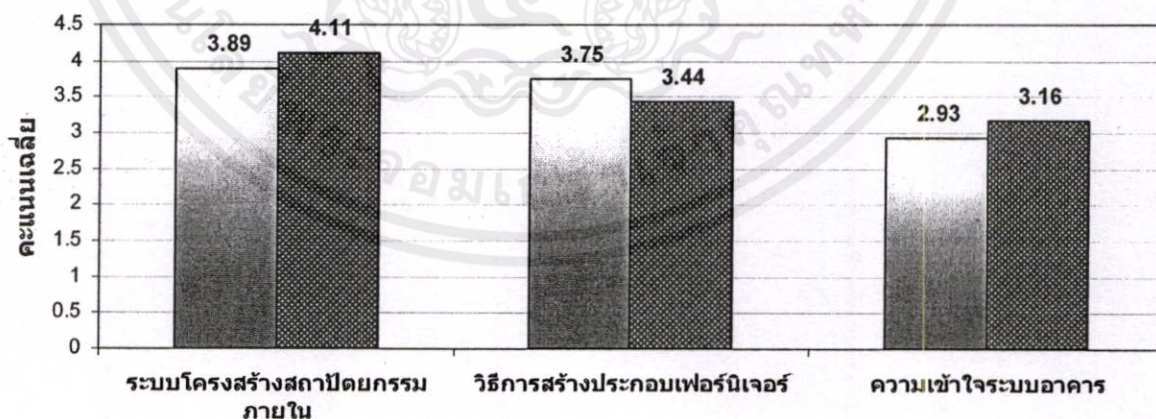
รูปที่ 4.24 กราฟ แสดงเปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐาน ของบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบภายในจำแนกตามหลักสูตร

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ในหมวดวิชาพื้นฐาน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในวิชาเขียนแบบสามมิติมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.72 ในขณะที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาเขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.11 โดยบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาในวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะน้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 2.65 และ 2.0 ตามลำดับเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.52 ในขณะที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.31

ตารางที่ 4.32 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร

ความต้องการความรู้ในวิชาชีพ หมวดวิชาเทคโนโลยี	หลักสูตรศิลปบัณฑิต	
	หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง	หลักสูตร 4 ปี
ระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรม ภายใน	3.89	4.11
วิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์	3.75	3.44
ความเข้าใจระบบอาคาร	2.93	3.16
รวม	3.52	3.57

เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยี

■ หลักสูตรศิลปบัณฑิต หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ■ หลักสูตรศิลปบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี

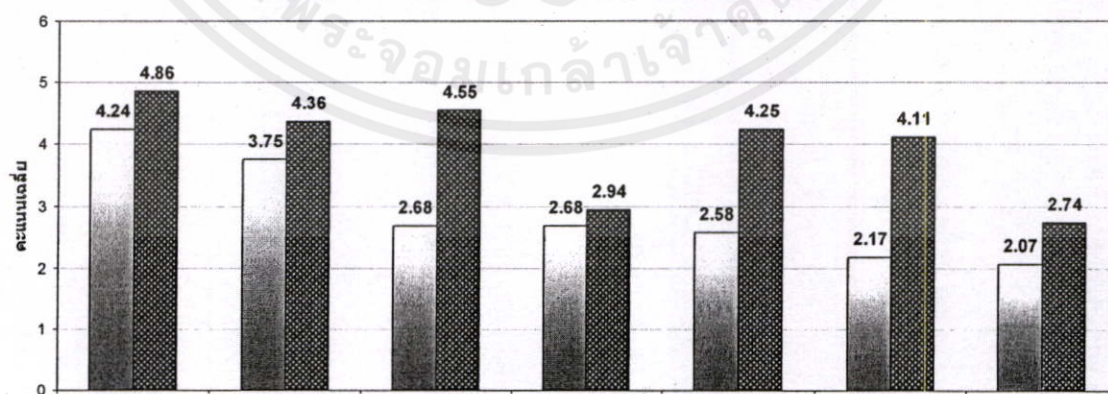
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด รูปที่ 4.25 กราฟ แสดงเปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยี ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ในหมวดวิชาเทคโนโลยี บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาระบบ โครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.89 และ 4.11 ตามลำดับ โดยบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาความเข้าใจระบบอาคาร น้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 2.93 และ 3.16 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และ บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีในระดับ มาก คะแนนเฉลี่ย 3.52 และ 3.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้ในหมวดวิชานับสนุน ของบัณฑิตสาขาวิชา ออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร

ความต้องการความรู้ในวิชาชีพ หมวดวิชานับสนุน	หลักสูตรศิลปบัณฑิต	
	หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง	หลักสูตร 4 ปี
คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ	4.24	4.86
การประมาณราคา	3.75	4.36
การฝึกงานวิชาชีพ	2.68	4.55
จิตวิทยาสภาพแวดล้อม	2.68	2.94
การบริหารงานออกแบบ	2.58	4.25
กฎหมายอาคาร	2.17	4.11
วิธีการค้นคว้าวิจัย	2.07	2.74
รวม	2.88	3.97

เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้ในหมวดวิชานับสนุน

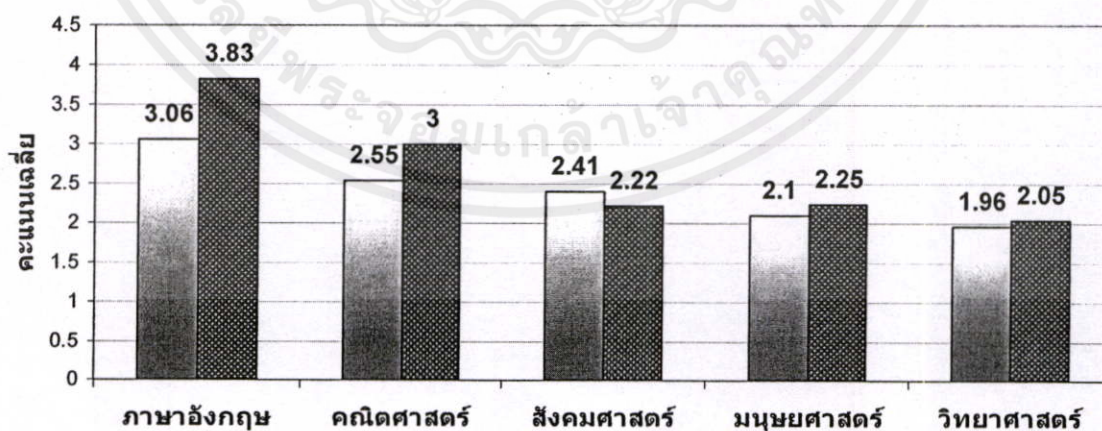
รูปที่ 4.26 กราฟ แสดงเปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้ในหมวดวิชานับสนุนของบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ในหมวดวิชาสนับสนุน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์ เพื่อการออกแบบมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.82 และ 4.86 โดยบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้วิชา วิธีการค้นคว้าวิจัย น้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 2.07 และ 2.74 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชา สนับสนุนในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.88 ในขณะที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุนในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.97

ตารางที่ 4.34 ระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร

ความต้องการความรู้ในวิชาชีพ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	หลักสูตรศิลปบัณฑิต	
	หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง	หลักสูตร 4 ปี
ภาษาอังกฤษ	3.06	3.83
คณิตศาสตร์	2.55	3.00
สังคมศาสตร์	2.41	2.22
มนุษยศาสตร์	2.10	2.25
วิทยาศาสตร์	1.96	2.05
รวม	2.41	2.67

เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ หลักสูตรศิลปบัณฑิต หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง หลักสูตรศิลปบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รูปที่ 4.27 กราฟ แสดงเปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามหลักสูตร

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.06 และ 3.83 ตามลำดับ โดยบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 1.96 และ 2.05 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 2.41 ในขณะที่ บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในระดับ ปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.67

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน จากการสัมภาษณ์เจ้าของเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน จำนวน 15 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 33 ปี ขึ้นไป มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป สรุปผลได้ดังนี้

1. นักออกแบบภายในที่เข้าร่วมงานในองค์กร ควรมีความรู้เพิ่มเติม ในการปฏิบัติวิชาชีพ ในปัจจุบัน

จำนวนร้อยละโดยประมาณของกลุ่มเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ให้ความเห็น ในประเด็น

- นักออกแบบภายในควรมีความรู้เพิ่มเติมในการใช้คอมพิวเตอร์ในงานออกแบบ และเขียนแบบ คิดเป็นร้อยละ 60
- ความรู้ และความเข้าใจในโครงสร้างอาคาร โครงสร้างเครื่องเรือน คิดเป็นร้อยละ 60
- ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 40

2. ความรู้ที่นักออกแบบภายในที่เข้าร่วมงานในองค์กรขาดไปในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน

จำนวนร้อยละโดยประมาณ ของกลุ่มเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ให้ความเห็น ในประเด็น

- ความรู้ในการบริหารจัดการ คิดเป็นร้อยละ 60
- ความรู้ด้านเทคโนโลยี งานระบบอาคาร คิดเป็นร้อยละ 40

3. สิ่งทีพิจารณาเป็นลำดับแรกในการเลือกรับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานในองค์กร

จำนวนร้อยละโดยประมาณ ของกลุ่มเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ให้ความเห็น ในประเด็น

- ทักษะ และความชำนาญในงานออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ ผลงานนี้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต คิดเป็นร้อยละ 60

ไม่จำกัดสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏในเอกสารนี้ หากมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร คิดเป็นร้อยละ 50

- ทักษะคิดในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 40

4. คุณสมบัติที่นักออกแบบภายในควรมี ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน

จำนวนร้อยละโดยประมาณ ของกลุ่มเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ให้ความเห็น
ในประเด็น

- ทักษะ ในวิชาชีพออกแบบภายใน	คิดเป็นร้อยละ 80
- ความรับผิดชอบ	คิดเป็นร้อยละ 80
- ความอดทน	คิดเป็นร้อยละ 80
- การตรงต่อเวลา	คิดเป็นร้อยละ 60
- ระเบียบวินัย	คิดเป็นร้อยละ 60
- ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	คิดเป็นร้อยละ 60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผล

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) เพื่อศึกษาคิดตามผลบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 – 2549 (2) เพื่อศึกษาความรู้ที่ใช้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ (3) เพื่อศึกษาข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีขอบเขตการวิจัยที่จะทำการศึกษาค้นคว้าถึง ผลการประกอบวิชาชีพ ตลอดจนเนื้อหาความรู้ ที่ใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบันของผู้สำเร็จการศึกษาด้านออกแบบภายใน

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยทำการเก็บข้อมูลจากบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นจำนวน 65 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) และสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นอกจากนี้ ยังได้ทำการวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ด้วยแบบสัมภาษณ์ จำนวน 15 คน โดยนำผลจากการสัมภาษณ์ มาสรุปจัดกลุ่ม และสร้างเป็นประเด็นหลักๆ ที่พบ และเรียงลำดับตามความสำคัญ จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัย สามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1) เพื่อศึกษาคิดตามผลบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543–2549 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน มีอายุระหว่าง 27 - 35 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพการทำงานตรงกับสาขาวิชา สำนักงาน หรือหน่วยงานต้นสังกัด ส่วนใหญ่เป็นองค์กรเอกชน ที่ตั้งของสำนักงาน อยู่ในเขตกรุงเทพฯ และจังหวัดภาคกลาง บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน มีความพึงพอใจในลักษณะของการทำงานกับหน่วยงาน หรือองค์กรที่สังกัดอยู่ ปัญหาส่วนใหญ่ที่ผู้สำเร็จการศึกษาพบในการเข้าทำงานคือ การขาดประสบการณ์ในการทำงาน และคุณสมบัติไม่ตรงตามความต้องการของหน่วยงาน ในขณะที่บางส่วนของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในมีความไม่พึงพอใจกับรายได้ และความก้าวหน้าในการทำงานในหน่วยงานนั้นๆ โดยนำผลวิจัยมาสรุปได้ดังนี้

จากการวิจัยพบว่า ในจำนวนของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ที่ทำการสำรวจจำนวน 65 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 53.8 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 46.2 ในจำนวน

นี้ผู้สำเร็จการศึกษา ในหลักสูตรหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.4 และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คิดเป็นร้อยละ 44.6 ผลสำรวจพบว่าเป็นจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในวุฒิ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุดรองลงมาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในวุฒิการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และสำเร็จการศึกษาในวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามลำดับ

ในจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้ทำการวิจัย พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน จำแนกตามปีที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2544 สำเร็จการศึกษามีจำนวน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมา เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 21.5 เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2543 สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 9.2 เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 6.2 และเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 สำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 4.6

เมื่อจำแนกตามปีการศึกษาที่จบหลักสูตร มีบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรศิลป บัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน ในปีการศึกษา 2545 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมา สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547 คิดเป็นร้อยละ 18.5 สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2543 คิดเป็น ร้อยละ 13.8 สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2546 และปีการศึกษา 2549 คิดเป็นร้อยละ 9.2 สำเร็ ่ง การศึกษาในปีการศึกษา 2544 คิดเป็นร้อยละ 6.2 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2548 คิดเป็น ร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ในจำนวนบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 65 คน ทุก คนอยู่ในสถานภาพทำงาน โดยพบว่าบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในส่วนใหญ่ ประสบปัญหาใน การทำงาน โดยขาดประสบการณ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมา ปัญหาไม่ทราบแหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 21.5 หางานที่ถูกต้องไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 10.8 มีคุณสมบัติไม่ตรงกับความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 1.5 มีการจ้างงานน้อยอันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 1.5 สุดท้ายคือ ปัญหาอื่นๆ นอกจากดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 9.2

จำแนกตามลักษณะการทำงาน พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในส่วนใหญ่ ทำงาน ในหน่วยงานเอกชน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.5 รองลงมา ทำงานในกิจการของตนเอง คิดเป็น ร้อยละ 4.6 ทำงานในหน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 3.1 ทำงานในหน่วยงานอื่นๆ นอกจาก ดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 9.2

จากผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ทำงานตรงสาขาวิชา มากกว่า คิด เป็นร้อยละ 92.3 จำแนกเป็นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา ทำงานใกล้เคียง สาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 4.6 จำแนกเป็นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี คิดเป็น ร้อยละ 1.5 และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตร 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.1 และไม่ตรงสาขาวิชา

เป็นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.1 จากผลวิจัยพบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้ทำงานใกล้เคียงสาขาวิชา ทำงานในอาชีพครูสอนศิลปะ และ นักเขียนแบบทัศนียภาพประกอบงานนำเสนองานออกแบบภายใน (Interior Design Visualize) รวมทั้ง บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้ทำงานไม่ตรงสาขาวิชา ทำงานในอาชีพนักออกแบบกราฟิก และทำงานอาชีพรับออกแบบ และผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปสตรี

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2) เพื่อศึกษาความรู้ที่ใช้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบ ภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยี มากที่สุด รองลงมา คือ หมวดวิชาสนับสนุน หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาหลัก และสุดท้ายคือหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ตามลำดับ รวมทั้ง บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้เพิ่มเติมในเรื่องของ ความรู้ใน คอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการออกแบบ ความรู้ในเรื่องของงานระบบอาคาร ความรู้ในเรื่องของการปฏิบัติ วิชาชีพ และควรเพิ่มช่วงระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติวิชาชีพ ระหว่างศึกษาอยู่ในหลักสูตร

สำหรับกลุ่มเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ในด้านความต้องการความรู้เพิ่มเติม ให้แก่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในที่จะเข้าร่วมงานในองค์กรนั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า บัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายในควรมีความรู้เพิ่มเติมในสาขาบริหาร และจัดการ การรู้จัก และเลือกวัสดุใหม่ๆ มาใช้ในการออกแบบ เพื่อนำมาใช้ปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน ความรู้ที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ในองค์กรขาดไป เป็นความรู้รอบตัวนอกเหนือจากการออกแบบ และการเรียนรู้เพื่อปรับวิธีการ ทำงานกับทีมงานเพื่อความพร้อมในการทำงาน สำหรับสิ่งที่พิจารณาเป็นลำดับแรกในการเลือกรับ ผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานในองค์กร คือ ผลงาน บุคลิกภาพ ทักษะคติในการทำงาน และคุณสมบัติ ที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในควรมี ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความอดทน ระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา และความซื่อสัตย์

จากการวิจัยพบว่า ในหมวดวิชาหลัก บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ใน การออกแบบภายในมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.66 รองลงมา องค์กรประกอบสถาปัตยกรรม คะแนน เฉลี่ย 3.30 การสร้างแนวความคิดในการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 3.26 และการวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 2.56 และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่าบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบ ภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลัก ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.21

ในหมวดวิชาพื้นฐาน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ใน การเขียนแบบสามมิติ มากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.36 รองลงมา เขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ คะแนนเฉลี่ย 4.23 การปฏิบัติการ วัสดุ คะแนนเฉลี่ย 3.63 ทฤษฎีสี คะแนนเฉลี่ย 3.60 วาดเส้น คะแนนเฉลี่ย 3.55 คอมพิวเตอร์พื้นฐาน คะแนนเฉลี่ย 3.13 พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย คะแนนเฉลี่ย 3.10 ภาษาเพื่อการออกแบบ คะแนน เฉลี่ย 2.81 และประวัติศาสตร์ศิลปะ น้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 2.29 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐาน ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.41

ในหมวดวิชาเทคโนโลยี บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายใน มากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.01 รองลงมา วิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์ คะแนนเฉลี่ย 3.58 และความเข้าใจระบบอาคาร น้อยที่สุดคะแนนเฉลี่ย 3.06 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยี ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.55

ในหมวดวิชาสนับสนุน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.58 รองลงมา การประมาณราคา คะแนนเฉลี่ย 4.09 การฝึกงานวิชาชีพ คะแนนเฉลี่ย 3.72 การบริหารงานออกแบบ คะแนนเฉลี่ย 3.50 กฎหมายอาคาร คะแนนเฉลี่ย 3.24 จิตวิทยาสภาพแวดล้อม คะแนนเฉลี่ย 2.83 และวิธีการวิจัย คะแนนเฉลี่ย 2.44 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่าบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุน ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.48

ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.49 รองลงมา วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.80 วิชาสังคมศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.30 วิชาด้านมนุษยศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.18 และวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.01 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 2.55

สรุปผลการวิจัยในหมวดวิชาต่างๆ พบว่าผู้สำเร็จศึกษา ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.55 รองลงมา หมวดวิชาสนับสนุน คะแนนเฉลี่ย 3.48 หมวดวิชาพื้นฐาน คะแนนเฉลี่ย 3.41 หมวดวิชาหลัก คะแนนเฉลี่ย 3.21 และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป คะแนนเฉลี่ย 2.55 บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในที่เข้าร่วมงานในองค์กร ควรมีความรู้เพิ่มเติม ในการปฏิบัติวิชาชีพ ในปัจจุบัน

ในส่วนของเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ให้ความเห็นว่ามีบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในควรมีความรู้เพิ่มเติมในประเด็นต่างๆ ได้แก่ การใช้คอมพิวเตอร์ในงานออกแบบ และเขียนแบบ มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 60 และความรู้ ความเข้าใจในโครงสร้างอาคาร โครงสร้างเครื่องเรือน มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 60 รวมทั้งความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษ มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 40

ในส่วนของความรู้ที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในที่เข้าร่วมงานในองค์กรขาดไป ในการทำงานวิชาชีพในปัจจุบัน เจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ความรู้ที่ผู้สำเร็จการศึกษาในองค์กรขาดเป็นความรู้ในการบริหารจัดการ มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 60 และความรู้ด้านเทคโนโลยี งานระบบอาคาร มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 40

ในส่วนของสิ่งที่พิจารณาเป็นลำดับแรกในการเลือกรับบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในเข้าทำงานในองค์กร เจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ให้ความเห็นว่ามีสิ่งสำคัญในการเลือกรับบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในเข้าทำงานในองค์กร ที่สำคัญที่สุดคือ ทักษะ และความชำนาญใน

งานออกแบบ มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 60 และผลงานมีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 60 บุคลิกภาพ มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 50 รวมทั้งทัศนคติในการทำงาน มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 40

ในส่วนของคุณสมบัติที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในควรมีในการทำงานวิชาชีพในปัจจุบัน เจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ให้ความเห็นว่า คุณสมบัติที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในควรมี ในการทำงานวิชาชีพในปัจจุบัน ได้แก่ ทักษะ ในการปฏิบัติวิชาชีพออกแบบภายใน มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 80 ความรับผิดชอบ มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 80 ความอดทน มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 80 การตรงต่อเวลา มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 60 และระเบียบวินัย มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 60 รวมทั้งความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 60

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 3) เพื่อศึกษาข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า

1. บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้หมวดวิชาเทคโนโลยี ในวิชาระบบโครงสร้างงานสถาปัตยกรรมมากที่สุด และเมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้ในหมวดวิชานี้อยู่ในระดับมาก
2. บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบมากที่สุด และเมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชานี้อยู่ในระดับมาก
3. บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้หมวดวิชาพื้นฐาน ในวิชาเขียนแบบสามมิติมากที่สุด และเมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชานี้อยู่ในระดับมาก
4. บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้หมวดวิชาสนับสนุน ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบมากที่สุด และเมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชานี้อยู่ในระดับมาก
5. บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด และเมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชานี้อยู่ในระดับน้อย
6. เมื่อพิจารณาความต้องการความรู้ในหมวดวิชาทั้ง 5 วิชาในการปฏิบัติวิชาชีพ โดยรวมพบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด
7. ความต้องการความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่นๆ ที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการเพิ่มเติมมีดังนี้ คือ (1) ความรู้ในเรื่องของคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการงานออกแบบ (2) ความรู้ในเรื่องของงานระบบอาคาร (3) ความรู้ในเรื่องของการปฏิบัติวิชาชีพ และ (4) เพิ่มช่วงระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติวิชาชีพ

8. ผลการวิจัยด้านคุณสมบัติที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในควรมีในวิชาชีพปัจจุบัน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความอดทน การควบคุมอารมณ์ ระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา และความซื่อสัตย์ นั้น สามารถที่จะนำไปพัฒนาในกระบวนการศึกษา เน้นในเนื้อหาการเรียนรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพ

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการความรู้ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) จากผลการวิจัยพบว่า

ในหมวดวิชาหลัก บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาการออกแบบภายในมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.00 และ 3.38 ตามลำดับ และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในวิชาการวิเคราะห์โครงการ และการออกแบบ น้อยที่สุด ในขณะที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชา องค์ประกอบสถาปัตยกรรมน้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 2.39 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลักในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.40 ในขณะที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาหลักในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.15

ในหมวดวิชาพื้นฐาน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในวิชาเขียนแบบสามมิติมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.72 ในขณะที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาเขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.11 โดยบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาในวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ น้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 2.65 และ 2.0 ตามลำดับเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.52 ในขณะที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.31

ในหมวดวิชาเทคโนโลยี บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.89 และ 4.11 ตามลำดับ โดยบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาความเข้าใจระบบอาคาร น้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 2.93 และ 3.16 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.52 และ 3.57 ตามลำดับ

ในหมวดวิชาสนับสนุน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ

มากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.82 และ 4.86 โดยบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้วิชาวิธีการค้นคว้าวิจัย น้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 2.07 และ 2.74 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุนในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.88 ในขณะที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาสนับสนุนในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.97

ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.06 และ 3.83 ตามลำดับ โดยบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี และบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 1.96 และ 2.05 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร ต่อเนื่อง 2 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในระดับ น้อย คะแนนเฉลี่ย 2.41 ในขณะที่ บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตร 4 ปี ต้องการความรู้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในระดับ ปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.67

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยในหัวข้อ “ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” สามารถนำมาอภิปรายในประเด็นสำคัญ ดังนี้

ในด้านการศึกษาดูตามผลบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 – 2549 พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ภายหลังจากจบการศึกษานั้นส่วนใหญ่มีสถานภาพการทำงานตรงกับสาขาวิชา ส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในองค์กรเอกชน โดยที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน เหล่านั้นมีความพึงพอใจในลักษณะของการทำงานกับหน่วยงาน หรือองค์กรที่สังกัดอยู่ แต่ปัญหาส่วนใหญ่ที่ผู้สำเร็จการศึกษาพบในการเข้าทำงานนั้นคือ การขาดประสบการณ์ในการทำงานคุณสมบัติที่ไม่ตรงกับความต้องการขององค์กร รวมทั้งความไม่พึงพอใจกับรายได้ และความก้าวหน้าในการทำงานปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญ สำหรับการทำงานวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน อันเนื่องมาจากบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีประสบการณ์ในการทำงานภายหลังจากสำเร็จการศึกษา อยู่ระหว่าง 1-6 ปี ดังนั้นปัญหาดังกล่าวมักเกิดกับบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้ที่กำลังอยู่ในช่วงของการเริ่มต้นทำงานในวิชาชีพ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงการเรียนรู้ทั้งทฤษฎี และฝึกปฏิบัติ ซึ่งการฝึกปฏิบัติระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่นั้นจะเป็นประสบการณ์สำคัญของการฝึกทักษะการทำงาน

วิชาชีพเพียงช่วงหนึ่ง จากนั้นการเรียนรู้ประสบการณ์เพิ่มเติมในวิชาชีพในสังคมจริง จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก

ในการศึกษาด้านความรู้ที่ใช้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาถึงความต้องการความรู้ในแต่ละหมวดวิชาเปรียบเทียบกับตาม มาตรฐานวิชาการของสภาสถาปนิก พบว่าบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชาเทคโนโลยีมากที่สุด เนื่องจากปัจจุบัน วิชาการ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ถูกพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน จึงต้องติดตามความรู้ดังกล่าว เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่ดี และสมบูรณ์ที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาพบว่า ในหมวดวิชาหลัก บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในวิชาการออกแบบภายในมากที่สุด และการวิเคราะห์โครงการน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะวิชาการออกแบบภายในเป็นวิชาที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในทุกระดับ และทุกขั้นตอนในกระบวนการทำงานออกแบบ ส่วนการวิเคราะห์โครงการนั้น บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นทำงานวิชาชีพออกแบบภายใน หน้าที่รับผิดชอบส่วนใหญ่อยู่ในขั้นปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบยังอยู่ในขอบเขตของการปฏิบัติงานออกแบบ เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงยังใช้ความรู้ในการวิเคราะห์โครงการน้อย

ในหมวดวิชาพื้นฐาน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในวิชาเขียนแบบสามมิติ มากที่สุด และวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ น้อยที่สุด ทั้งนี้ เพราะบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ทำงานวิชาชีพออกแบบภายในอยู่ในขั้นปฏิบัติการ การเขียนแบบสามมิติ หมายถึงการอธิบายเนื้อหางานออกแบบด้วยภาพสามมิติ สนับสนุนการสื่อสารทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องในวิชาชีพ หรือโครงการการออกแบบภายใน โดยเฉพาะ เจ้าของโครงการ เพื่อทำความเข้าใจในลักษณะของงานออกแบบที่เป็นรูปธรรมได้ สำหรับวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะมีความต้องการน้อยสุด อาจเนื่องมาจากวิชานี้เป็นวิชาที่เน้นเนื้อหาทฤษฎีซึ่งเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง และนักออกแบบยังขาดประสบการณ์ในการประยุกต์แนวคิดในทางประวัติศาสตร์เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการออกแบบในปัจจุบัน

ในหมวดวิชาเทคโนโลยี บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในวิชาระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในมากที่สุด และความเข้าใจระบบอาคารน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในจะช่วยให้ บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน เข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของลักษณะ โครงสร้างสถาปัตยกรรมภายใน ช่วยให้การออกแบบที่ต้องเกี่ยวข้องกับโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายใน เป็นไปอย่างถูกต้อง และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถทำสื่อสาร และทำความเข้าใจกับฝ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ชัดเจนมากขึ้น ส่วนความรู้ในความเข้าใจระบบอาคารมีการใช้น้อย เนื่องจากในการปฏิบัติงานจริงบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน มิได้เป็นผู้กำหนดงานระบบอาคาร จำเป็นต้องปรึกษา หรือมอบให้ผู้เชี่ยวชาญงานระบบ

อาคารเป็นผู้ออกแบบ หรือตัดสินใจเลือกใช้งานระบบอาคารต่างๆ นั้น โดยบัณฑิตสาขาวิชา ออกแบบภายในมีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในด้านความงามขององค์ประกอบที่เลือกใช้ในอาคาร

ในหมวดวิชาสนับสนุน บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์ เพื่อการออกแบบมากที่สุดและวิธีการค้นคว้าวิจัยน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะแนวโน้ม และความก้าวหน้า ของเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปฏิบัติงานในกระบวนการออกแบบ ภายใน และคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในวิชาชีพออกแบบภายใน และ ก่อสร้าง ดังนั้นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในจึงควรต้องมีความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการ ออกแบบ เพื่อสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับวิธีการ ค้นคว้าวิจัยเป็นวิชาที่มีข้อกำหนด และระเบียบวิธีศึกษาที่ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอจึง จะเข้าใจ และใช้ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม รวมทั้งบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในนำมาใช้ในการ ทำงานวิชาชีพค่อนข้างน้อย บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในจึงต้องการความรู้ในวิชานี้น้อย

ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ต้องการความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ มากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.49 รองลงมา วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.80 วิชาสังคมศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.30 วิชาด้านมนุษยศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.18 และวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 2.01 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในหมวดวิชา ศึกษาทั่วไป ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 2.55

ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในต้องการความรู้ในวิชา ภาษาอังกฤษมากที่สุด และต้องการความรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะวิชาภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันมาก จึงช่วยให้บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน สามารถทำความเข้าใจทั้งในศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบ และการสื่อสารทำความเข้าใจกับ ผู้ร่วมงาน หรือผู้เกี่ยวข้องในงานได้ สำหรับความรู้ด้านวิชาวิทยาศาสตร์มีความต้องการน้อย เนื่องจากวิทยาศาสตร์พื้นฐานเป็นวิชาที่ช่วยในการทำความเข้าใจ กับสภาพแวดล้อมใกล้ตัวเป็น พื้นฐาน และไม่ถูกนำมาใช้ประกอบการทำงานวิชาชีพในเชิงลึก ดังนั้นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบ ภายในจึงมีความต้องการความรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์น้อย

สำหรับความต้องการความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจากวิชาในหมวดมาตรฐาน วิชาการ พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในมีความต้องการความรู้ในเรื่องของคอมพิวเตอร์เพื่อ ใช้ในงานออกแบบ มากที่สุด รองลงมา คือความรู้ในเรื่องของงานระบบอาคาร ความรู้ในเรื่องของการ ปฏิบัติวิชาชีพ และมีความต้องการเพิ่มช่วงระยะเวลาการศึกษาปฏิบัติวิชาชีพ ทั้งนี้เป็นเพราะ บัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายในอยู่ในขั้นของงานปฏิบัติการ ขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบเป็นงานที่เกี่ยวกับการ ปฏิบัติการออกแบบ ที่ต้องจัดทำรายละเอียดของแบบ ทั้งงานเขียนทัศนียภาพสามมิติ และงาน เขียนแบบรายละเอียดงานตกแต่งภายใน ดังนั้นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในจึงมีความต้องการ ความรู้ในเรื่องของคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในงานออกแบบภายในมาก และความรู้ในเรื่องของงานระบบ อาคารเพื่อทำความเข้าใจในงานระบบที่สัมพันธ์กับงานออกแบบภายใน เพื่อเข้าใจในงานระบบได้

อย่างถูกต้อง และใช้ได้เหมาะสมในโครงการนั้น อีกทั้งสามารถทำความเข้าใจกับผู้ร่วมงาน หรือผู้เกี่ยวข้องในโครงการด้วย รวมทั้งบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน มีประสบการณ์ในวิชาชีพ น้อยจึงมีความต้องการความรู้เพิ่มเติมในเรื่องของการปฏิบัติวิชาชีพ และมีความต้องการเพิ่มช่วง ระยะเวลาการฝึกปฏิบัติวิชาชีพเพื่อสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในกระบวนการการทำงานวิชาชีพ ออกแบบภายใน

ในส่วนความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจาก กลุ่มเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ในด้านความต้องการความรู้เพิ่มเติมให้แก่ บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในที่จะเข้าร่วมงานในองค์กร นั้นแสดงให้เห็นว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในควรมีความรู้เพิ่มเติมในด้านการบริหาร และการจัดการ การรู้จัก และเลือกวัสดุใหม่ๆ มาใช้ในการออกแบบ

ในส่วนความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจาก กลุ่มเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ความรู้ที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในในองค์กรขาดไป เป็นความรู้รอบด้านนอกเหนือจากการ ออกแบบ และการเรียนรู้เพื่อปรับวิธีการทำงานกับทีมงานเพื่อความพร้อมในการทำงาน และสำหรับ สิ่งที่พิจารณาเป็นสำคัญในการเลือกรับบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในเข้าทำงานในองค์กรนั้น คือ ผลงาน บุคลิกภาพ ทักษะคิดในการทำงาน

ในส่วนความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจาก กลุ่มเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน คุณสมบัติที่บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในควรมีในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน ได้แก่ ความ รับผิดชอบ ความอดทน การควบคุมอารมณ์ ระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา และความซื่อสัตย์

จากความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นได้ว่า แนวโน้มของการทำงานวิชาชีพออกแบบ ภายในในปัจจุบัน และอนาคต ผู้เป็นเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน มีความคาดหวังต่อ บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ว่าจะต้องเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติการ และดำเนินการในกระบวนการ การออกแบบตั้งแต่เริ่มต้น โครงการ จนจบกระบวนการการก่อสร้าง หรืองานตกแต่งภายในแล้ว เสร็จสมบูรณ์ ดังนั้นย่อมรวมถึงลักษณะ และคุณสมบัติ

ดังนั้น บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ควรทำความเข้าใจในการปฏิบัติวิชาชีพออกแบบ สถาปัตยกรรมภายใน และออกแบบภายใน อย่างลึกซึ้ง รวมทั้งบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน มีความต้องการความรู้เพิ่มเติมในเรื่องของ ความรู้ในคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในงานออกแบบ ความรู้ใน เรื่องของงานระบบอาคาร ความรู้ในเรื่องของการปฏิบัติวิชาชีพ และควรเพิ่มช่วงระยะเวลาในการ ฝึกปฏิบัติวิชาชีพ ระหว่างศึกษาอยู่ในหลักสูตร

จากการศึกษาในด้านลักษณะการทำงาน พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ส่วนใหญ่มี สถานภาพการทำงานตรงกับสาขาวิชา โดยเข้าทำงานในองค์กรเอกชนเป็นส่วนใหญ่ มีบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายในบางส่วนเลือกทำงานวิชาชีพไม่ตรงสาขา แต่ลักษณะของงานมีความใกล้เคียง กับลักษณะงานทางวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษา จากผลวิจัยพบว่า บัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้ทำงาน ใกล้เคียงสาขาวิชา ทำงานในอาชีพครูสอนศิลปะ และ อาชีพนักเขียนแบบทัศนียภาพประกอบงาน นำเสนองานออกแบบภายใน (Interior Design Visualize) รวมทั้งบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน

ผู้ทำงานวิชาชีพไม่ตรงสาขาวิชา เลือกทำงานในอาชีพนักร้องแบบกราฟิก และทำงานอาชีพรับออกแบบ และผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปสตรี โดยส่วนใหญ่ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้ทำงานวิชาชีพไม่ตรงสาขาวิชา ทำงานวิชาชีพอิสระ และเป็นเจ้าของกิจการเอง

ส่วนใหญ่ของผู้สำเร็จการศึกษาที่เลือกปฏิบัติวิชาชีพต่างสาขานั้น มีปัจจัยในการตัดสินใจภายหลังจากมีประสบการณ์ในการทำงานตรงสาขาวิชาในระยะหนึ่ง ได้แก่ ความพึงพอใจกับลักษณะของงาน ทักษะในการปฏิบัติวิชาชีพ ความพึงพอใจลักษณะขององค์กร สำนักงาน หรือหน่วยงานต้นสังกัด และความพึงพอใจต่อผู้ร่วมงาน รวมทั้งความพึงพอใจในเรื่องของรายได้ เป็นต้น ดังนั้นผู้สำเร็จการศึกษาที่เลือกปฏิบัติวิชาชีพต่างสาขา จึงเลือกปฏิบัติวิชาชีพที่สนองต่อความพึงพอใจในประเด็นต่างๆ ดังที่กล่าว อย่างไรก็ตาม ผู้สำเร็จการศึกษาที่เลือกปฏิบัติวิชาชีพต่างสาขา ยังคงใช้ความรู้ในสาขาวิชาชีพที่ได้ศึกษามาเป็นแนวทางในการทำงาน และจากการวิจัยพบว่าในขณะที่ปฏิบัติวิชาชีพต่างสาขาอยู่ ก็ยังมีแนวโน้มที่ยังคงปฏิบัติวิชาชีพตรงสาขาวิชานั้นๆ เมื่อมีโอกาส ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน ผู้ทำงานวิชาชีพไม่ตรงสาขาวิชาเป็นบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี สอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ โดแนลด์ อี ซูเปอร์ (Donald E. Super Cited in E. L. Tolbert, 1974: 31 – 37 อ้างถึงใน อรอนงค์ ัญญะวัน, 2539: 48) ที่กล่าวว่า อยู่ในระยะเริ่มต้นประกอบอาชีพ (Establishment Stage) ระยะนี้อยู่ในช่วงอายุ 25 ถึง 44ปี บุคคลเริ่มทำงานที่ถาวรเมื่อได้พบงานที่เหมาะสม แต่ถ้ายังไม่พบงานที่เหมาะสม หรืองานที่พอใจ ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงงานในระยะต้นๆ ระยะทดลองปฏิบัติงาน โดยอยู่ในขั้นระยะทดลองปฏิบัติงาน (Trial Substage) ระยะนี้อยู่ในช่วงอายุ 25 ถึง 30 ปี เป็นระยะที่บุคคลได้ตัดสินใจประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว แต่ถ้าอาชีพยังไม่มีความเหมาะสม หรือยังไม่พอใจ ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่ได้ อาจมีการเปลี่ยนงานหนึ่งหรือสองครั้งก่อนที่จะได้งานที่เหมาะสม

สำหรับข้อเปรียบเทียบระหว่างหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน และหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน นั้น ผลการวิจัยพบว่าในด้านความต้องการความรู้ในงานวิชาชีพมีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ จึงเห็นได้ว่าบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในทั้งสองหลักสูตร ได้เริ่มเข้าสู่การทำงานวิชาชีพในสังคม จึงได้เรียนรู้ว่าวิทยาการความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานวิชาชีพ มีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นความรู้เดิมที่มีอยู่อาจไม่ทันต่อสถานการณ์การทำงานวิชาชีพได้ จึงสามารถบอกได้ถึงความต้องการความรู้เพื่อใช้ในงานวิชาชีพได้

สำหรับความเห็นของผู้วิจัย ต่อบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน และหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) และหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) จากประสบการณ์จากการสอน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 ถึงปัจจุบัน (2550) พบว่า มีทั้งข้อดี และข้อเสีย ที่พอสรุปโดยสังเขป ดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่งานวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่าย หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะพิมพ์หรือเผยแพร่ในรูปแบบใดก็ตาม กรุณาแจ้งที่มาของเอกสารแก่ผู้จัดทำ

ข้อดีของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คือ

- 1). ระยะเวลาสำเร็จหลักสูตรเพียง 2 ปี
- 2). นักศึกษามีพื้นฐานทักษะการออกแบบ
- 3). ผู้เข้าศึกษาสามารถปฏิบัติการออกแบบได้ตามโปรแกรม
- 4). สามารถใช้สถานที่ และสื่อการสอน ร่วมกันกับหลักสูตร 4 ปี
- 5). ผู้สอนสามารถสอนในเนื้อหาเพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้พื้นฐานเดิมในหลักสูตร

ข้อเสียของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คือ

- 1). มีระยะเวลาสั้น ในการปรับฐานความรู้เดิมของนักศึกษา
- 2). นักศึกษามีการพัฒนาทักษะการออกแบบ ไม่มากเท่าที่ควร
- 3). นักศึกษาอาจยึดติดกับกระบวนการการออกแบบของสถาบันการศึกษาเดิม
- 4). นักศึกษามีพื้นฐานความรู้เดิมที่แตกต่างกันมาก
- 5). ผู้สอนอาจประสบปัญหาในการปรับพฤติกรรมที่แตกต่างของนักศึกษา

ข้อดีของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คือ

- 1). ระยะเวลาในการปรับฐานความรู้เป็นไปตามเกณฑ์หลักสูตร
- 2). นักศึกษามีการพัฒนาทักษะการออกแบบตามเกณฑ์หลักสูตร
- 3). นักศึกษาศึกษากระบวนการการออกแบบตามเกณฑ์หลักสูตร
- 4). สามารถใช้สถานที่ และสื่อการสอนร่วมกันกับหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี
- 5). ผู้สอนสามารถสอนในเนื้อหาความรู้ตามเกณฑ์หลักสูตรกำหนด

ข้อเสียของหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาออกแบบภายใน คือ

- 1). อาจต้องใช้เวลาสำหรับนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานทักษะด้านการออกแบบมาก่อน
- 2). นักศึกษาส่วนหนึ่งมีการพัฒนาทักษะค่อนข้างช้า ทำให้ส่งผลต่อระยะเวลาของการศึกษา
- 3). นักศึกษาต้องทำความเข้าใจในกระบวนการการออกแบบมาก เนื่องจากขาดประสบการณ์

และทักษะ

4). หากต้องเรียนร่วมกันกับนักศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต ต่อเนื่อง 2 ปี เป็นการยากในการอธิบายต่อนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันให้เข้าใจตรงกัน

- 5). นักศึกษาอาจไม่ได้รับความรู้นอกเหนือหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ ควรมีวิชาเสริมในด้านความรู้ในเรื่องของคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในงานออกแบบ งาน โครงสร้างเครื่องเรือน โครงสร้างอาคาร และระบบอาคาร รวมทั้งความรู้ในเรื่องของการปฏิบัติวิชาชีพ และเพิ่มช่วงระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติวิชาชีพให้มากขึ้น

2. หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ ควรมีการนำวิชาด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ มาช่วยในการเรียนการสอนมากขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมนักศึกษาให้ได้มีประสบการณ์จริง จากสถานที่จริง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อทางเลือกปฏิบัติวิชาชีพ ของนักศึกษาภายหลังจบจากสถาบันต่างๆ ในลักษณะการเปรียบเทียบทั้งกลุ่มที่จบใหม่ และกลุ่มที่มีประสบการณ์มากขึ้น เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงลึกอย่างชัดเจน และสามารถนำมาเปรียบเทียบ ปรับปรุงพัฒนาในแต่ละสถาบันนั้นๆ ได้

2. ควรมีการศึกษารายละเอียดเปรียบเทียบรายวิชาในแต่ละหมวดมาตรฐานวิชาการ กับการปฏิบัติวิชาชีพ ของแต่ละสถาบันฯ หรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกอันสามารถนำไปศึกษา ปรับปรุง และพัฒนา อย่างมีคุณภาพ และเหมาะสมกับสถานการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กุลพล พลวัน. 2541. บทบาทขององค์การวิชาชีพกับการศึกษา, รายงานการวิจัยประกอบร่าง
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

คีรีบุณ จงวุฒิเวศย์ และคณะ. 2541. สภาวะการทำงาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียน
การสอน และแนวทางการพัฒนาวิชาชีพศึกษาศาสตร์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญเรือง สมประจบ. 2541. การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกหัตถกรรม
สาขางานเฉพาะเครื่องไม้ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สภาสถาปนิก. 2543. กฎกระทรวง และข้อบังคับสภาสถาปนิก 2543- 2546.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พนิดา สมประจบ และบุญเรือง สมประจบ. 2548. การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาคณะ
ศิลปกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2547. จ.ปทุมธานี.
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ไพกานท์ รักษาสุทธิพันธ์. 2548. การพัฒนาระบบสารสนเทศสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับ
สาขาศิลปะ และการออกแบบในระดับอุดมศึกษา. วารสารวิชาการวิทยาลัยสถาปัตยกรรม
และการออกแบบ มหาวิทยาลัยรังสิต ฉบับที่ 4 ปีการศึกษา 2548. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัย
รังสิต.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2530. สาขาวิชาที่เปิดสอนระดับอุดมศึกษา พัฒนาการในรอบ 200 ปีแห่ง
กรุงรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิรัตน์ รัตตากร. 2548. รายงานสภาวิชาการสถาปัตยกรรมภายใน และออกแบบภายในแห่ง
ประเทศไทย. กรุงเทพฯ. สภาวิชาการสถาปัตยกรรมภายใน และออกแบบภายใน
แห่งประเทศไทย.

อนุกรรมการสภาสถาปนิกสาขาสถาปัตยกรรมภายใน. 2544. ตารางเปรียบเทียบหลักสูตร
สถาปัตยกรรมภายใน ปริญญาตรีต่อเนื่อง ปวส., เอกสารประกอบการประชุม.

กรุงเทพฯ. สภาวิชาการออกแบบภายใน และสถาปัตยกรรมภายในแห่งประเทศไทย.

อมรรัตน์ อรุณทอง. 2548. องค์ความรู้ของนักออกแบบภายในเพื่อใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพ

ปริญญาโท ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอม

เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

อรอนงค์ รัชฎะวัน. 2539. การแนะนำอาชีพ. กรุงเทพฯ. ภาควิชาจิตวิทยา และการแนะแนว
สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.

อักษร สวัสดิ์. 2542. ความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคนิพนธ์ปริญญา
พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อัครพงษ์ สัจจวาที. 2546. ตรรกแห่งวิชาชีพ. กรุงเทพฯ. บริษัท แอล. ที. เพรส จำกัด.

Piotroski, Cristine M., 1994. **Professional Practice for Interior Designer 2nd Edition**. New
York: Van Nostrand Reinhold Company.

Kirk, J. Stephen and Kent F. Spreckelmeyer. 1988. **Creative Design Decision : A Systematic
Approach to problem Solving in Architecture**. New York: Van Nostrand Reinhold
Company.

Lars Iarrup, 1974. **Changing Roles in Environmental Design: The Designer as Co-learner**,
Journal of Architectural Education, Vol. 26.

Shoskes, Ellen . 1989. **The Design Process**. New York : Watson – Guptill Publications.

[http// : www.decorate.su.ac.th](http://www.decorate.su.ac.th) ,23 May, 2008

[http// : www.rmutt.ac.th](http://www.rmutt.ac.th) , 4 April, 2008

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

ชุดที่

แบบสอบถามผู้จบการศึกษาด้านออกแบบภายใน

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาด้านออกแบบภายใน เพื่อประกอบการวิจัยเรื่อง “ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยนักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โปรดให้ข้อมูลตามจริง ข้อมูลทั้งหมดจะใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้ด้วย

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.) เพศ

- 1.) ชาย
 2.) หญิง

2.) อายุ ปี

3.) วุฒิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตร ศิลปบัณฑิต (ออกแบบภายใน)

- 1.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขา
- 2.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขา
- 3.) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. ๖) สาขา
- 4.) อื่นๆ (โปรดระบุ)

4.) สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร

- 1.) ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (2 ปี)
- 2.) ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบภายใน (4 ปี)

5.) ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา

- 1.) 2542
- 2.) 2543
- 3.) 2544
- 4.) 2545
- 5.) 2546

6.) ปีการศึกษาที่จบ

- 1.) 2543
- 2.) 2544
- 3.) 2545
- 4.) 2546
- 5.) 2547
- 6.) 2548
- 7.) 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.) สถานภาพหลังสำเร็จการศึกษา

1. ทำงาน
2. ไม่ได้ทำงาน
3. กำลังศึกษาต่อ

8.) ปัญหาในการทำงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ไม่ทราบแหล่งงาน
2. หางานที่ดูใจไม่ได้
3. ขาดประสบการณ์
4. คุณสมบัติไม่ตรงตามความต้องการ
5. ขาดคนสนับสนุน / ผ่ากเข้าทำงาน
6. มีการจ้างงานน้อย เพราะภาวะเศรษฐกิจ
8. ต้องสอบแข่งขันเข้าทำงาน
9. อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ลักษณะการทำงาน

1.) ลักษณะงาน

☐	1.) รับราชการ	ชื่อหน่วยงาน	
☐	2.) ลูกจ้างส่วนราชการ	ชื่อหน่วยงาน	
☐	3.) พนักงานของรัฐ	ชื่อหน่วยงาน	
☐	4.) เอกชน	ชื่อหน่วยงาน	
☐	5.) รัฐวิสาหกิจ	ชื่อหน่วยงาน	
☐	6.) กิจการของตัวเอง	ชื่อหน่วยงาน	
☐	7.) กิจการของครอบครัว	ชื่ออาชีพ	
☐	8.) อื่นๆ ... (โปรดระบุ)		

2.) สถานที่ทำงาน

- 1.) กรุงเทพฯ
- 2.) ภาคกลาง
- 3.) ภาคเหนือ
- 4.) ภาคตะวันออก
- 5.) ภาคตะวันตก
- 6.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 7.) ภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารลับสำหรับใช้ในการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณี (3.) ตำแหน่ง

4.) หน้าที่ได้รับผิดชอบ

5.) เงินเดือนที่ได้รับ

- 1.) ต่ำกว่า 6,000 บาท
- 2.) 6,001 – 8,000 บาท
- 3.) 8,001 – 10,000 บาท
- 4.) 10,000 บาทขึ้นไป

6.) ความพึงพอใจในงานที่ทำ

- พอใจ
- ไม่พอใจ เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. รายได้ / เงินเดือนน้อยเกินไป
2. ไม่พอใจนายจ้าง / ผู้บังคับบัญชา
3. ไม่พอใจผู้ร่วมงาน
4. ไม่พอใจลักษณะงาน
5. ไม่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
6. สวัสดิการไม่ดี
7. ชั่วโมงทำงานมากเกินไป
8. ถูกลดเงินเดือน
9. งานที่ทำไม่มั่นคง
10. อื่นๆ ... (โปรดระบุ)

7.) ลักษณะการทำงานตรง / ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา

- ตรงสาขากับวิชาที่เรียนมา
- ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา เนื่องจาก
1. ไม่มีโอกาสเลือกงาน
2. ต้องการหาประสบการณ์ด้านอื่น
3. ทำงานตามความต้องการของผู้ปกครอง
4. งานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมาได้ค่าตอบแทนน้อย
5. งานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมามีโอกาสก้าวหน้าน้อย
6. งานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมามีคู่แข่งชันมาก
7. อื่นๆ ... (โปรดระบุ)

8.) การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน

1. ใช้เป็นส่วนใหญ่
2. ใช้เพียงบางส่วน
3. ไม่ได้ใช้

เอกสารนี้ 9.) ปัญหาในการทำงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ 1. ไม่มีปัญหาในการทำงาน ปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คุณสมบัติไม่ตรงตามความต้องการของหน่วยงาน
3. ต้องลดวุฒิในการสมัครงาน
4. เงินเดือนน้อย

5. ความรู้ไม่เพียงพอ
6. ขาดผู้ค้ำประกัน / เงินค้ำประกัน
7. อื่นๆ ... (โปรดระบุ)

10.) หากยังไม่ทำงาน เนื่องจาก

1. หางานทำยังไม่ได้
2. รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน
3. กำลังเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าทำงาน
4. กำลังเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ
5. อัตราค่าจ้างต่ำเกินไป
6. สอบแข่งขันไม่ได้
7. อื่นๆ ... (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพ

ความรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพ	ความต้องการเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ				
	(1) ไม่ได้ ใช้เลย	(2) ใช้น้อย	(3) ใช้ปาน กลาง	(4) ใช้มาก	(5) ใช้มาก ที่สุด
(ก) หมวดวิชาหลัก					
1.) การสร้างแนวความคิด ในการออกแบบ เช่น ศึกษาวิธีสร้างแนวความคิดในการออกแบบภายใน สถานที่ คัดความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบตกแต่ง ตลอดจนคตินิยมในการอยู่อาศัยของชาวไทย หรือชาติ ต่างๆ					
2.) การออกแบบภายใน เช่น ศึกษาทฤษฎี และหลักการตกแต่งสถานที่ หลักการ จัดและแบ่งพื้นที่ใช้สอย การตกแต่งให้สวยงามเหมาะสม กับสถานที่					
3.) องค์ประกอบ สถาปัตยกรรม เช่น ศึกษาลักษณะ โครงสร้าง ทางสถาปัตยกรรม ประเภทต่างๆ ระยะ และขนาดของส่วนประกอบ อาคาร					
4.) การวิเคราะห์โครงการและการออกแบบ เช่น การศึกษารายละเอียดประกอบโครงการ (program) และกำหนดหัวข้อปัญหาต่างๆ เพื่อเป็น แนวทางในการออกแบบ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการใดก็ตาม หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพ	ความต้องการเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ				
	(1) ไม่ได้ใช้ เลย	(2) ใช้น้อย	(3) ใช้ปาน กลาง	(4) ใช้มาก	(5) ใช้มาก ที่สุด
(ข) หมวดวิชาพื้นฐาน					
5.) วาดเส้น คือ การศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ของการวาดเส้น เช่น เส้น น้ำหนัก รูปทรง พื้นผิวชนิดต่างๆ เพื่อแสดงออกในแง่ของความคิดสร้างสรรค์ไปประยุกต์ใช้เป็นพื้นฐานของวิชาชีพต่อไป					
6.) การเขียนแบบปฏิบัติการวิชาชีพ คือ การปฏิบัติการเขียนแบบตามมาตรฐานสากล ศึกษาสัญลักษณ์ สัดส่วน และแบบขยายของส่วนประกอบต่างๆ					
7.) การเขียนแบบ 3 มิติ เช่น Isometric, Perspective					
8.) ทฤษฎีสี					
9.) พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย เช่น รูปแบบ และ โครงสร้างสถาปัตยกรรมเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การออกแบบ					
10.) ประวัติศาสตร์ศิลปะ คือ การศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงวิวัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงของแต่ละสมัย สามารถนำมาเป็นแนวทางข้อคิดประกอบการออกแบบ					
11.) ภาษาเพื่อการออกแบบ คือ การศึกษาศัพท์เทคนิคต่างๆ ที่ใช้ในวงการศิลปะ และการออกแบบทั้งใน และต่างประเทศ					
12.) คอมพิวเตอร์พื้นฐานทั่วไป คือ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อใช้ในการทำงานพื้นฐาน และการปฏิบัติงานทั่วไป เช่น Microsoft office					
13.) การปฏิบัติการวัสดุ เช่น ศึกษาคุณสมบัติของวัสดุ และอุปกรณ์ กรรมวิธีประกอบ และติดตั้ง สำหรับใช้ในการตกแต่งสถานที่ที่มีจำหน่ายในปัจจุบัน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น
 ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยและต้องอภัยถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ในการปฏิบัติวิชาชีพ	ความต้องการเพื่อนำไปปฏิบัติวิชาชีพ				
	(1) ไม่ได้ใช้ เลย	(2) ใช้น้อย	(3) ใช้ปาน กลาง	(4) ใช้มาก	(5) ใช้มาก ที่สุด
(ค) หมวดวิชาเทคโนโลยี					
14.) ระบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายใน เช่น โครงสร้างค้ำ built-in					
15.) วิธีการสร้างประกอบเฟอร์นิเจอร์					
16.) ความเข้าใจระบบอาคาร - ระบบไฟฟ้า - ระบบระบายอากาศ - ระบบปรับอากาศ - ระบบประปาสุขาภิบาล - อุปกรณ์ประกอบอาคาร เช่น ลิฟท์					
(ง) หมวดวิชานับส่น					
17.) คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ คือ การใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบ เช่น การเขียน 3D, auto-cad					
18.) การฝึกงานวิชาชีพ เพื่อเรียนรู้การปฏิบัติวิชาชีพ อย่างแท้จริง					
19.) การบริหารงานออกแบบ ได้แก่ (C.M) construction management					
20.) กฎหมายอาคาร					
21.) การประมาณราคา					
22.) จิตวิทยาสภาพแวดล้อม					
23.) วิธีการค้นคว้าวิจัย					
(จ) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป					
24.) มนุษยศาสตร์ เช่น จริยศาสตร์ สุนทรียศาสตร์					
25.) สังคมศาสตร์ เช่น จิตวิทยา การเมือง และเศรษฐกิจ					
26.) วิทยาศาสตร์					
27.) คณิตศาสตร์					
28.) ภาษาอังกฤษ					

29.) ท่านต้องการความรู้เพิ่มเติมด้านใดบ้างนอกเหนือจากที่กล่าวถึง

.....

.....

30.) หากท่านทำงานไม่ตรงสาขาวิชา กรุณาระบุอาชีพปัจจุบัน พร้อมอธิบายลักษณะงาน โดยสังเขป

.....

.....

32.) ท่านเลือกทำงานไม่ตรงสาขาวิชา เนื่องจากสาเหตุใด อย่างไร

.....

.....

31.) ในการทำงานไม่ตรงสาขาวิชา ท่านนำความรู้จากหลักสูตร ไปใช้ในงานของท่านได้หรือไม่ อย่างไร

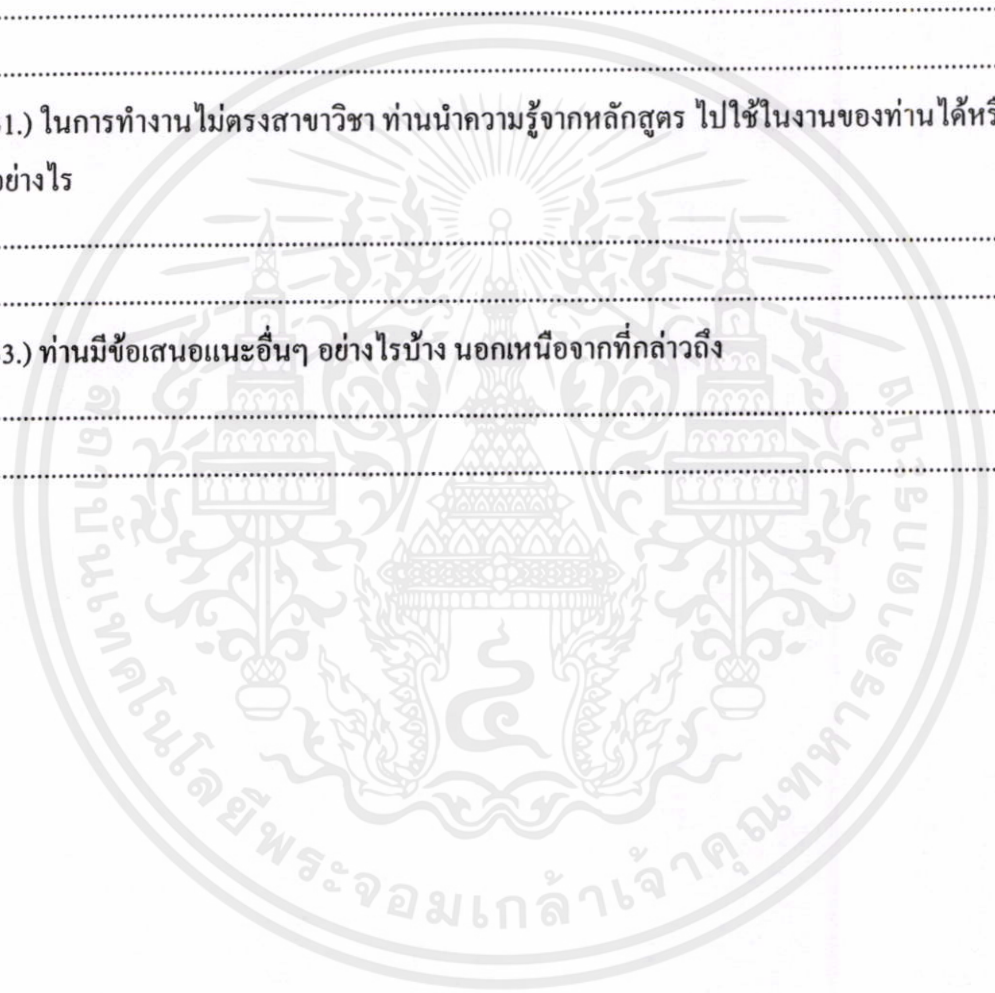
.....

.....

33.) ท่านมีข้อเสนอแนะอื่นๆ อย่างไรบ้าง นอกเหนือจากที่กล่าวถึง

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

ชุดที่

วันที่

แบบสัมภาษณ์เจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาด้านออกแบบภายใน เพื่อประกอบการวิจัย เรื่อง “ความต้องการความรู้ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดย นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โปรดให้ข้อมูลตามจริง ข้อมูลทั้งหมดจะใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน

1. เพศ อายุ ปี
2. ประสบการณ์ทำงาน ปี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติวิชาชีพ

3.) ท่านคิดว่าบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในในองค์กรของท่านควรมีความรู้เพิ่มเติมด้านใดบ้าง ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน

.....

4.) ท่านคิดว่าบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในในองค์กรของท่านขาดความรู้ด้านใดบ้าง ในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน

.....

5.) สิ่งที่ท่านพิจารณาเป็นลำดับแรกในการเลือกรับบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในเข้าทำงานในองค์กรของท่านคือ

.....

6.) ท่านคิดว่าบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบภายในควรมีคุณสมบัติด้านใดบ้างในการปฏิบัติวิชาชีพในปัจจุบัน (เรียงลำดับตามความสำคัญ)

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายสุมิตร ะนุง
วัน/เดือน/ปีเกิด	4 มิถุนายน พ.ศ.2509 ที่กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่	7 ซ. พหลโยธิน 24 แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาออกแบบภายใน คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. 2532 เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า- เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปี พ.ศ. 2546
ประสบการณ์การทำงาน	ปฏิบัติวิชาชีพออกแบบภายใน เป็นระยะเวลา 10 ปี ในบริษัทเอกชนหลายแห่ง
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน (2550)	รับราชการเป็น อาจารย์ประจำสาขาวิชาออกแบบภายใน ภาควิชาศิลปะการออกแบบ และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้